

ENNUSTUKSIA JUMALAN VIIMEISESTÄ SEURAKUNNASTA

Lakiin ja todistuksiin Jes. 8:20

USKONPUHDISTUS

TÄMÄ JULKAISU KÄSITTELEE, JUMALAN SANAN JA TODISTUSTEN VALOSSA, USKONPUHDISTUSLIIKETTÄ ADVENTTIKANSAN KESKUUDESSA; SEN ALKUA JA KEHITYSTÄ, SEKÄ MYÖS MITKÄ OVAT JUMALAN SEURAKUNNAN TUNTOMERKIT, JA MIKÄ ON JUMALAN SEURAKUNTA TÄNÄÄN

1. MAAILMAN TILANNE

Maailman tilanne on pelottava, sekä sinä että mitä tiedämme sen vallan hyvin. Miksi sitten puhumme siitä? Siihen on erittäin hyvä syy. Kirkollisessa kielessä me kutsumme näitä ilmiöitä ajan merkeiksi. Me elämme juuri Kristuksen tuloa edeltävässä ajassa. On ollut aika, jolloin ihmiset sanoivat, että adventistit eivät ole muuta kuin ryhmä pessimistejä synkkine ennakkoavistuksineen. Mutta tänään melkein kaikki kirkot ovat yhtä mieltä kanssamme, puhuen radiolähetyksissään Kristuksen toisesta tulemisesta ja maailman lopusta. Suuri muutos on tapahtunut. Jopa maailman poliittiset johtajatkin myöntävät tulevaisuuden olevan hyvin synkän ja omaavat vain vähän toivoa ihmiskunnan onnellisuudesta. Mutta Jumalaan luottavilla on toivo paremmasta maailmasta, jossa Kristus, Vapahtajamme, hallitsee. Heillä tulevaisuuden näkymät ovat aivan erilaiset.

2. RISTIRIITOJA

Mutta monia Kristuksen tulemista odottavia ja seitsemännen päivän adventistiseurakunnan jäseniä hämmästyttää se, että he näkevät vakavia ristiriitaisuuksia sen välillä, mitä heille on opetettu ja miten seurakunta todellisuudessa elää. Monet odottavat innokkaasti seurakunnan saavuttavan korkeamman kristillisen tason läheystessämme ajan loppua. Kuitenkin he pettyvät nähdessään, kuinka sen sijaan, että seurakunta kääntyttäisi maailmaa, maailma on tosiasiallisesti kääntynyt omille teilleen. Vanhat isät ja äidit Israelissa näkevät kauhulla, että seurakunta ei enää vastusta modernien vaikutusten

mukanaan tuomia periksi antamisia ja seurakunnan huononemista. nRajalinja seitsemännen päivän adventistien ja maailman ihmisten välillä on melkein hävinnyt pois. Alueet, joissa nämä ristiriitaisuudet ovat ilmeisiä, ovat terveysuudistus, pukeutuminen, asenne hallitusta kohtaan, sotakysymys, ekumeeninen liike ja jatkuva toisten kirkkojen ja maailman suosion etsiminen.

3. JUMALAN VASTAUS

Profetian hengen seurakunnalle antamissa todistuksissa näemme monia kehotuksia muutokseen, todelliseen uskonpuhdistukseen. Lainaamme muutamia niistä huomioitavaksesi: "Jumalan kansa ei kestä koetta, ellei tapahdu herätystä ja uskonpuhdistusta." T.7, s. 285.

"Ei Jumalan kansan keskuudessa tapahdu päättävistä

uskonpuhdistusta, Hän kääntää kasvonsa heistä pois." T.8, s. L46. "Herätyksen ja

uskonpuhdistuksen täyty tapahtua Pyhän Hengen johdolla." Sel. Mess. I, s. 128. (R.H., helmik.25. 1902).

"Aika on tullut. Läpikotaisen uskonpuhdistuksen aika on tullut." T.8, s. 251.

"Jumala kutsuu niitä, jotka ovat halukkaita Pyhän Hengen ohjattaviksi, suorittamaan perusteellisen uskonpuhdistuksen." T. M., s. 514. (Gen.Conf. Bull. 19.5.1913.)

"Jumalan kansan keskuudessa on suuri tarve uskonpuhdistuksesta. Seurakunnan nykyinen tila johtaa kysymään: Edustaako tämä oikein Häntä, joka antoi henkensä meidän edestämme?" T.3, s. 474.

"Yönäyssä minulle näytettiin suuri uskonpuhdistusliike Jumalan kansan keskuudessa... Se näytti olevan samanlainen uskonpuhdistus, jonka me koimme vuonna 1844." T.9, s. L26.

4. KYSEESSÄ OLEVAT KOHDAT

Nämä seitsemän kohtaa näyttävät, että kutsu uskonpuhdistukseen on selvästi esitetty. Tutkikaamme nyt, millä aloilla perusteellisen uskonpuhdistuksen (Reformation) täyty tapahtua . Henkilökohtainen elämä. "Kun totuuden valo on vastaanotettu ja sitä on seurattu, se aikaansaa perusteellisen uudistuksen niiden elämässä ja luonteessa, jotka pyhittyvät sen kautta." T.2, s. 60.

"Oikea uskonpuhdistus alkaa sielun puhdistamisella. Työmme langenneitten hyväksi saavuttaa menestystä vain, jos Kristuksen armo muovaa luonteen uudelleen ja sielu on tuotu elävään yhteyteen Jumalan kanssa." M. H., s. 180.

Kaikki seurakunnat. "Me tarvitsemme läpikotaista uskonpuhdistusta kaikissa seurakunnissamme. Jumalan käännättävän voiman täytyy tulla seurakuntaan. Etsikää Herraa mitä vakavimmin, pankaa pois syntinne ja jääkää Jerusalemiin, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta." T.M., s. 443.

Laitokset. Uudistustyö (Reformation) tulee viedä laitoksiimme. Lääkäreiden, työntekijöiden ja sairaanhoitajien on huomattava, että heitä koetellaan." T.6, s. 253.

"Herätyksen ja uskonpuhdistuksen täyty tapahtua Pyhän Hengen johdolla. Herätys ja uskonpuhdistus ovat kaksi eri asiaa. Herätys johtaa hengellisen elämän uudistukseen, mielen ja sydämen voimien eläytymiseen, ylösnousemukseen hengellisestä kuolemasta. Uskonpuhdistus merkitsee uudelleen järjestäytymistä, aatteiden, teorioiden, tapojen ja käytännön muutosta." Sel. Mess. I, s. 128.

Koulut. "Jos Kristus astuisi nuorisomme kasvatustiloihin, Hän puhdistaisi ne kuten Hän puhdisti tempelin, ajaen pois monia asioita, joilla on saastuttava vaikutus." C.P.T.s.25.

Ruokavalio. "Jumala kutsuu jokaista seurakunnan jäsentä pyhittämään varauksetta elämänsä Herran palvelukseen. Hän kutsuu päättäväiseen uudistukseen... Kun he poistavat kaikki terveyttä tuhoavat nautinnot, he saavat selvemmän käsityksen siitä, mitä on todellinen jumalaisuus. Ihmeellinen muutos nähtäisiin uskonnollisessa kokemuksessa... " C.H., s. 579.

Pukeutuminen. "Jos saarnaajat olisivat ryhtyneet tähän työhön sen eri aloilla sen valon mukaan, mitä Jumala on antanut, niin nähtäisiin selvä uudistus syömisessä,

juomisessa ja pukeutumisessa." T. 6, s. 377.

On monta muuta alaa, jossa uudistus täytyy suorittaa. Tarkoituksenamme on Raamatun ja Todistusten perusteella osoittaa nämä kohdat ja esittää ne totuuden etsijälle. Profetian henki kehotti selvästi uudistukseen (Reformation), ei ainoastaan henkilökohtaisessa elämässä, vaan myös seurakunnan elämässä, koska puolueettomuus kriisin aikana aikaansaisi maailmallisuuden ja toisinaan myös luopumuksen. Seuraavissa luvuissa käsittelemme näitä tärkeitä kohtia.

HENGELLINEN PERINTÖMME RINNAKKAISTAPAUKSET

Raamatussa sekä Todistuksissa mainitaan toistuvasti, että nykyaikaisen Israelin historiaa eli tämän ajan Jumalan kansan historiaa voidaan verrata muinaiseen Israelin historiaan. "Saatanan ansat on asetettu meille yhtä todellisesti kuin Israelin lapsille juuri ennen heidän astumistaan Kanaanin maahan. Me toistamme sen kansan historiaa... "Seurakunta on kääntynyt pois seuraamasta Kristusta Johtajanaan ja palaa jatkuvasti takaisin Egyptiä kohti... Te seuraatte samaa polkua kuin muinainen Israel. On samanlaista luopumusta pyhästä kutsumuksesta Jumalan erikoisena kansana." T.5,s. L60. 217. 75.

KAKSINKERTAINEN KOKEMUS

Jos asia on näin, silloin on ilmeisen tärkeitä huomioida hengelliset ja historialliset rinnakkaistapaukset muinaisen Israelin ja nykyisen seurakunnan välillä. Ilmestyskirjassa 15:3 luemme, että voittajat, seisoen voittajina lasimerellä, laulavat tästä kaksinkertaisesta kokemuksesta. Sitä kutsutaan "Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan virreksi". Ilmestys. 12:11:sta tiedämme, että "he voittivat hänet (saatanan) Karitsan veren kautta". On ilmeistä, että Kristuksen veri vuodatettiin heidän pelastuksensa vuoksi. Taivaassa tapahtuvan tutkivan tuomion aikana heillä on verta sydämensä ovien pihtipielissä merkinä. Mutta entä Mooseksen laulu? Missä se tulee esiin?

MOOSEKSEN LAULU

Koska me kaikki tunnemme adventtikansan historian yhtä hyvin kuin ne kokemukset, joita tehtiin erämaamatkalla Mooseksen johdolla, niin kiinnitämme huomionne muutamiin hämmästyttäviin yhtäläistapauksiin:

1. Israel kutsuttiin ulos Egyptistä. - Adventtikansa kutsuttiin ulos hengellisestä Egyptistä (Ilm. 1:18) eli Babylonista (Ilm. 14:8).
2. Jumala suoritti suuria ihmeitä (vitsaukset, pääsiäinen) Israelia vapautettaessa merkinä Hänen kansalleen. - Suuria merkkejä luonnossa profeetallisen ajan päättyessä: Lissabonin maanjäristys (1755), aurinko ja kuu pimenivät (1780), tähtisade (1833).
3. Israel jätti Egyptin. - Adventistit jättivät langenneet kirkot v. 1844.
4. Maaran katkeran veden kokemus koetteli kansaa. - Katkera pettymys koetteli v. 1844 adventtiuskovia.
5. Jumala valitsi Mooseksen profeetaksi. - Jumala valitsi Ellen (Harmon) Whiten

sanansaattajakseen.

6. Käskyt annettiin Siinailla. - Adventistit saivat valoa Jumalan laista v. 1848.

7. Jetro ehdotti järjestäytymistä. - Seitsemännen päivän adventistiseurakunta järjestäytyi v. 1863.

8. Terveyslait annettiin Israelille. - Terveysuudistus otettiin käytäntöön v. 1864.

9. Kansa hylkäsi Joosuan ja Kaalebin, jotka uskoivat Jumalaan, että israelilaiset valtaisivat luvattun maan. - Vanhimmat Waggoner ja Jones esittivät sanoman "Kristus meidän vanhurskautemme" v. 1888, mutta sitä ei otettu vastaan.

10. Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapina aiheutti hätää leirissä. - Kellogin kriisi vuosina 1895-1905 aiheutti suurta hätää.

11. Mooses kuoli ennen luvattuun maahan saapumista. - Sisar White laskettiin lepoon v. 1915.

12. Mooseksen lakikirja jäi voimaan kansalle (Joos. 1:8). - Todistukset ovat yhä voimassa Jumalan sanansaattajan kuoleman jälkeen. Tänäpä, samassa perättäisessä linjassa, meillä on profetian hengen Todistukset. Meidän tulisi tutkia niitä päivin ja öin ja tehdä kaikki, mitä Jumalan palvelija on jättänyt meille arvokkaana perintönä. Esitämme nämä asiat teille lujittaaksemme uskoanne jumalallisen profetian lahjaan. Lukekaa näitä sanoja: "Vaaralliset ajat odottavat edessämme. Jokaisen totuuden tuntevan tulisi herätä ja asettaa itsensä, ruumiinsa, sielunsa ja henkensä Jumalan kurin alle. Vihollinen on kintereillämme. Meidän täytyy herätä puolustautumaan häntä vastaan. Meidän on pukeuduttava Jumalan koko sotavarustukseen. Meidän täytyy seurata profetian hengen kautta annettuja ohjeita." T.8, s. L98.

VANHAT RAJAMERKIT

Adventiliikkeen uranuurtajien meille jälkeensä jättämät periaatteet muodostavat totuuden vanhat merkkipylyvät. Seuraavat todistukset puhuvat näistä maamerkeistä: "Työmme pääpiirteisiin ei tule tehdä mitään muutoksia. Ne tulee säilyttää yhtä kirkkaina ja selvinä, kuin ennustus on ne esittänyt. Meidän ei tule yhtyä minkäänlaisiin liittoihin maailman kanssa, ajatellen siten saavuttavamme enemmän... Ei yhtäkään piirtoa totuudesta, joka on tehnyt seitsemännen päivän adventistit siksi, mitä he ovat, tule heikentää. Meidän on vanhat totuuden, kokemuksen ja velvollisuuden rajamerkit, ja meidän tulee lujina pysyen puolustaa periaatteitamme maailman katseitten edessä." T.6, s. 17.

"Ainoa turvamme on vanhojen rajamerkkien säilyttämisessä. 'Lakiin ja todistuksiin. Elleivät he näin sano, se johtuu siitä, ettei heillä ole mitään valoa.' (Engl. raam. käänn.)" T.5, s. 199.

"Älkää koskaan, älkää koskaan yrittäkö siirtää yhtäkään rajamerkkiä, jonka Herra on antanut kansalleen. Totuus seisoo lujasti perustettuna ikuisella Kalliolla perustuksella, jota myrskyt ja kiusaukset eivät koskaan pysty siirtämään." T.8, s. 162.

"Hän (saatana) työskentelee tänään kuten hän työskenteli taivaassa, hajottaakseen Jumalan kansan tämän maan historian viimeisessä vaiheessa. Hän koettaa saada aikaan erimielisyyttä sekä nostaa riitaa ja väittelyä sekä siirtää, jos

mahdollista, vanhat totuuden rajamerkit, jotka on annettu Jumalan kansalle. Hän yrittää saada näyttämään siltä, kuin Jumala puhuisi itseään vastaan." Ev. s. 359,360 (1906).

"Meidän tulee kansana seistä lujina iankaikkisen totuuden perustuksella, joka on kestänyt koetukset ja ahdistukset. Meidän on pidettävä kiinni uskomme varmoista pilareista. Jumalan meille antamat totuuden periaatteet ovat ainoa todellinen perustuksemme. Ne ovat tehneet meidät siksi, mitä me olemme. Ajan kuluminen ei ole vähentänyt niiden arvoa." Spec.Test. Series B, No 2, s. 51 (1904).

Tällainen rikas ja ihmeellinen uskon perintö on jätetty meille Jumalan Hengen huolellisella ohjauksella. Säilyttäkäämme tämä perintö ja puolustakaamme sitä kaikilta sekä sisältä - että ulkoapäin tulevilta hyökkäyksiltä.

"Jumalan jäännöskansan, joka toimii maailmassa uudistajan tehtävissä, tulee osoittaa, että Jumalan laki on kaiken kestäväen uudistuksen perustus ja että neljännen käskyn sapatin tulee säilyä luomisen muistomerkkinä alati muistuttamassa Jumalan voimasta. Heidän tulee selvästi ja täsmällisesti esittää, että kymmenen käskyn lain kaikkien käskyjen noudattaminen on välttämätöntä. Kristuksen rakkauden pakottamina heidän tulee yhteistyössä Hänen kanssaan rakentaa jälleen ikivanhat rauniot. Heidän tulee muurata umpeen halkeamat ja korjata tiet maan asuttamiseksi." Prof. ja Kun., s. 469. 470.

SY Y USKONPUHDISTUKSEEN

Usein nousee kysymys: Minkä tähden on uskonpuhdistus? Miksi on muutos? On hyvin perusteltu ja tärkeä syy, miksi uskonpuhdistuksen täytyy tapahtua Jumalan kansan keskuudessa. Uskonpuhdistus on vastakohta haalealle (penseälle) ja välinpitämättömälle Laodikean kristittyjen hengelle, joka mieluummin säilyttäisi nykyisen tilanteen. Usein väärin käsitetään kuuliaisuus seurakuntaa ja sen järjestöä kohtaan - nykyisen totuuden periaatteiden sijasta - ja vihollinen käyttää tätä asennetta; vastustamaan kaikkea uskonpuhdistusta. Ainoa syy, miksi Jumala kutsuu uskonpuhdistukseen on, koska on tapahtunut luopumus. Voimme esittää asian selvästi: Ei luopumusta - ei uskonpuhdistusta! Täytyy ratkaisevasti toteennäyttää, että on tapahtunut luopumus; jos se voidaan näyttää, niin uskonpuhdistus automaattisesti on kutsuttu tulemaan. Mutta siinäkin tapauksessa luopumuksen on täytynyt ulottua määrätylle asteelle, ennen kuin uskonpuhdistusliikkeellä on laillinen oikeus toimia.

1. ELIA

Tämä asia on todistettu Raamatussa. Ottakaamme esimerkiksi Elia, Vanhan Testamentin uskonpuhdistaja, joka sanoi: "Minä olen kiivaillemalla kiivailnut Herran, Jumalan, Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet sinun liittosi, hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen." 1. Kun. 19:10.

Kolme perussyötä uskonpuhdistustyöhönsä Elia antoi seuraavasti:

1. He ovat hyljänneet liiton (sopimuksen)

2. Hajottaneet (tuhonneet) Jumalan alttarit
3. Tappaneet Jumalan profeetat (vainon henki)

2. NÄMÄ KOLME LUONTEENPIIRRETTÄ ON IL MENNYT

Nämä tunnusomaiset luonteenpiirteet täytyy olla seurakunnassa ennen kuin uskonpuhdistuksella on mitään laillista valtuutta. A)Ymmärtääksemme täydellisemmin tämän ajatuksen: Mikä on tämä liitto? 5.Moos. 4:13 sanoo: "Ja Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka Hän käski teidän pitää, nimittäin ne kymmenen käskysanaa; ja Hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun." Siten kymmenen käskyä – Jumalan laki - on se liitto, joka on rikottu luopumuksen tapahtuessa.

B)Toinen luopumuksen merkki on Jumalan alttarin hävittäminen ja sen korvaaminen maailmallisuuden epäjumalanpalveluksella.

C)Jumalan profeettojen tappaminen kolmannessa kohdassa sisältää sen tosiasian, että luopunut seurakunta on aina vainoava seurakunta, aivan kuin suuri Babylon, joka on "juovuksissa pyhien verestä". Ilm. 17:6.

3. TODISTETTU

A)Profetian henki korostaa näitä kolmea kohtaa seuraavasti: "Jumalan jäännöskansan, joka toimii maailmassa uudistajan tehtävissä, tulee osoittaa, että Jumalan laki (liitto) on kaiken kestävän uudistuksen (uskonpuhdistuksen) perustus ..." P. ja K., s. 469.

B) Jumalan alttarin hajottamisesta ja epäjumalanpalveluksen hyväksymisestä luemme nämä sanat: "Monet palvelevat epäjumalia taivaan ja maan Luojan sijasta. Kaikki, mitä ihmiset rakastavat ja mihin luottavat sen sijaan, että rakastaisivat Jumalaa ja luottaisivat täysin Häneen, tulee epäjumalaksi ja on siten merkitty taivaan kirjoihin." T.5, s. 250.

C) Vainosta luemme: "Vakiintuneista opeista poikenneita on vangittu, kidutettu ja surmattu niiden yllytyksestä, jotka ovat väittäneet toimivansa Kristuksen luvalla. Mutta tuollaisiin tekoihin johtaa saatanan henki eikä Kristuksen henki." Kr.v., s. 46.

4. ENNUSTETTU

Useat profeetat menneisyydessä ovat ennustaneet monista uskonpuhdistuksista. Kristuksesta, kaikkien aikojen suuresta Uskonpuhdistajasta, ennustettiin: "... Hän tekee lain suureksi ja ihanaksi." Jes. 42:21.

Johannes Kastajasta sanottiin: "Katso, minä lähetän teille profeetta Elian..." Mal. 4:5.

Ja 16. vuosisadan uskonpuhdistus ennustettiin Dan. 11:34: "Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys.." Adventtiliikkeellä on tämä taivaallinen valtakirja: "Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot... sinun nimesi on oleva: 'Halkeamain umpeenmuuraaja (laissa) ja teitten korjaaja maan asuttamiseksi'." Jes. 58:12.

Siten meidän on tehtävä se johtopäätös, että todellisella uskonpuhdistuksella täytyy olla taivaasta ennustettu valtuus. Samoin, jos tänään on kutsuttu uskonpuhdistus, sen täytyy olla ennustettu Jumalan sanassa ja Jumalan Hengen

todistuksissa! Pitäkäämme mielessämme tämä tärkeä tosiasia jatkaessamme tutkimustamme.

TODELLISTEN SEITSEMÄNNEN PÄIVÄN ADVENTISTIEN VAATIMUKSET

"Seurakunnan puhdistuspäivät kiirehtivät. Jumala haluaa puhtaan ja uskollisen kansan." T.5, s. 80.

"Yksikin väärä luonteenpiirre, yksi hellitty syntinen toivomus hävittää lopulta kaiken evankeliumin voiman... Ne, jotka ennemmin kuolevat, kuin tekevät yhdenkään väärän teon, ovat niitä, jotka havaitaan uskollisiksi." T.5, s. 53.

"Jokaista sielua tullaan koettelemaan. Jokaisesta luonteenvirheestä, jollei sitä voiteta Jumalan Hengen avulla, tulee varma perikatoon johtava välikappale." T.5, s. 573.

"Jos me poikkeamme tuumankaan vertaa velvollisuuden tieltä, olemme vaarassa joutua perikatoon johtavalle synnin tielle." T. 5, s. 540.

"Minä näin, ettei "virvoituksesta" tullut osalliseksi kukaan, joka ei saanut voittoa jokaisesta helmasynnistä, ylpeydestä, itsekkyydestä, maailman rakkaudesta ja jokaisesta väärästä sanasta ja teosta... Muistakoon kukin, että Jumala on pyhä ja että ainoastaan pyhät olennot voivat asua Hänen läheisyydessään." H.k., s.82.

"Yksikään meistä ei saa koskaan Jumalan sinettiä, jos luonteessamme on vielä yksikin tahra tai ryppy." T.5, s. 214.

"Jumalan ihanne lapsilleen on korkeampi kuin korkein ajatus voi saavuttaa. 'Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on'." D. of Ages, s. 311.

"Ne, jotka kestävät kokeen jokaisessa kohdassa ja voittavat, olipa voiton hinta miten suuri tahansa, ovat noudattaneet Totisen Todistajan neuvoa, ja he saavat ehtoosateen sekä siten valmistuvat muutettaviksi." T.1, s. 187.

"Miten monet kuvittelevatkaan omaavansa hyvyttä ja vanhurskautta, vaikka Jumalan totinen valo paljastaa, että he ovat vaeltaneet koko elämänsä ajan miellyttääkseen itseään! Jumala inhoaa koko heidän vaellustaan... Miten ikäviä ja pelottavia erehdyksiä monet tekevät! He rakentavat hiekalle, samalla kuin he kuvittelevat olevansa lujasti kiinni ikuisuuden Kalliossa." T.3, s. 475.

"Niiden, jotka haluavat olla pyhiä taivaassa, täytyy ensiksi olla pyhiä maan päällä." Rev. and Her. elok. I 8. 1890.

TAIVAALLISIA. ENNUSTUKSIA

Edellisessä luvussa selitimme, että selvä uskonpuhdistus oli ennustettu seitsemännen päivän adventistiseurakunnalle. Nyt esitämme todisteita, jotka tukevat tätä väitettä. Ensimmäinen kohta, jota tutkimme, on Jumalan kansaksi tunnustautuvien luopumus, sitten muutamia lausuntoja, jotka näyttävät, että Israelin historia on todella oikea tutkimisen aihe tämän päivän adventisteille; ja lopuksi todistuksia, koskien ennustettua uskonpuhdistusta. Seuratkaamme ensiksi adventiliikettä sen alusta. Vuosi 1844. "Pyhät tunsivat kaikkialla vakavaa ja harrasta rukouksen henkeä. Pyhä vakavuus lepäsi heidän yllään. Enkelit tarkkasivat suurella mielenkiinnolla sanoman vaikutusta rohkaisten niitä, jotka ottivat sen vastaan, ja irrottaen heidän mielensä maallisista asioista, jotta he voisivat runsaasti ammentaa autuuden lähteestä. Jumala hyväksyi silloin

kansansa. Jeesus katseli heitä mielisuosiolla, sillä Hänen kuvansa kuvastui heissä." H.k., s. 266.

"Me olimme todellakin erikoista kansaa. Joukkomme oli pieni, vailla omaisuutta, vailla maailman viisautta ja kunniaa. Siitä huolimatta uskoimme Jumalaan ja olimme voimakkaita ja menestyksellisiä - pahantekijöiden kauhuksi. Rakkautemme toinen toistamme kohtaan oli kestävä. Se ei ollut helposti horjutettavissa. Silloin Jumalan voima ilmeni keskuudessamme, niin että sairaita parannettiin ja keskuudessamme vallitsi suuri, rauhallinen, suloinen ja pyhä ilo." Ta. II, s. 206,207.

Tämä oli todella ihmeellinen, innoittava tila. Mutta tulemme surullisiksi kun luemme, että muutos pahempaan alkoi saada sijaa pian tämän ajan jälkeen. Lukekaa seuraavat merkinnät :

Vuosi 1852. "Kun olen katsellut viime aikoina, löytäisinkö sävyisän ja nöyrän Jeesuksen seuraajia, olen saanut paljon ajattelemisen aihetta siitä, mitä olen nähnyt. Monet, jotka sanovat odottavansa Kristuksen pikaista tulemistä, muodostautuvat tämän maailman mukaan etsien innokkaammin ihmisten suosiota ja kiitosta kuin Jumalan hyväksymistä. He ovat penseitä ja muodollisia, niiden nimiseurakuntien kaltaisia, joista he lyhyt aika sitten erkanivat. Laodikean seurakunnalle osoitetut sanat kuvaavat täydellisesti heidän nykyistä tilaansa." H.k., s. 123,124.

Vuosi 1856. "Oi sitä ylpeyttä, joka minulle näytettiin Jumalan kansaksi tunnustautuvien keskuudessa! Se on lisääntynyt joka vuosi, kunnes nyt on mahdotonta erottaa adventti-sapatinpitäjiksi tunnustautuvia heidän ympärillään olevasta maailmasta." T.1, s. 135.

Vuosi 1860. "Minulle näytettiin Jumalan kansan alhainen tila; että Jumala ei ollut eronnut heistä, mutta he olivat eronneet Hänestä ja tulleet penseiksi." T.1, s.210.

Vuosi 1865. "Kansa on ylikuormitettu ylensyömisestä ja juomisesta ja tämän elämän huolista. He ovat astuneet syvemmälle ja syvemmälle maailmallisten liiketoimien henkeen... Hengellisyys ja hartaus ovat harvinaisia." T.1, s. 469.

Vuosi 1868. "Olen aikaisemmin ilmoittanut heille, mitä minulle on näytetty, mutta vain pieni joukko niistä, jotka nyt väittävät uskovansa totuuteen, lopulta pelastuvat - ei siksi, etteikö heitä olisi voitu pelastaa, vaan koska he eivät halunneet tulla pelastetuiksi Jumalan määräämällä tavalla." T.2, s. 445.

Vuosi 1882. "Jeesuksen katsellessa Hänen seuraajikseen tunnustautuvien tilaa tänään, Hän näkee alhaista kiittämättömyyttä, onttoa muodollisuutta, ulkokultaista vilpillisyyttä, farisealaista ylpeyttä ja luopumusta... Seurakunta on kääntynyt pois seuraamasta Kristusta johtajanaan ja peräytyy jatkuvasti Egyptiä kohti." T.5, s. 72. 217.

Vuosi 1888. "Tosiasiat koskien Jumalan kansaksi tunnustautuvien todellista tilaa puhuvat äänekkäämmin kuin heidän tunnustuksensa ja tekevät ilmeiseksi, että jokin voima on katkaissut köyden, joka ankkuroi heidät ikuisen Kallioon, ja että he ajalehtivat merellä ilman merikarttaa tai kompassia." Rev. and Her. heinäk. 24. 1888.

Vuosi 1891. "Seurakunta on kauan ollut tyytyväinen vähäisiin Jumalan siunauksiin; he eivät ole tunteneet tarvetta tavoitella yleviä etuoikeuksia, jotka on ostettu heille

äärettömällä hinnalla. Heidän hengellinen voimansa on heikentynyt, heidän kokemuksensa ovat kääpiömäisiä ja lamautuneita, ja he ovat tulleet kelpaamattomiksi työhön, jonka Herra haluaisi heidän tekevän." T.M., s. 175.

Vuosi 1893. "Ja sinä Kapernaum (seitsemännen päivän adventistit, joilla on ollut suuri valo), joka on korotettu taivaaseen (etuoikeuksiin nähden), syöstään alas tuonelaan; sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoi vielä tänäkin päivänä". Matt. 11:23." Rev. and Her. elok. 1. 1893.

Vuosi 1895. "Maailmassa voittaa alaa mielipide, että seitsemännen päivän adventistit antavat pasuunastaan epäselvän äänen, ja he seuraavat maailman ihmisten tapoja." T.M., s. 86.

Vuosi 1903. "Kuka voi rehellisesti sanoa: 'Kultamme on tulella puhdistettu, maailma ei ole saastuttanut vaatteitamme?' Näin Opettajamme osoittavan niin sanotun vanhurskauden vaatteita. Riistäen ne pois Hän paljasti alla olevan turmeluksen. Sitten Hän sanoi minulle: 'Etkö näe, miten he valheellisesti ovat peittäneet luonteensa turmeltuneisuuden ja mädännäisyyden? Voi, kuinka onkaan uskollinen kaupunki tullut portoksi! Minun Isäni huone on tehty markkinahuoneeksi, paikaksi, josta Jumalan voima ja kirkkaus ovat kadonneet!" T.8, s. 246.

Tämä on kauhea ilmoitus Jumalan kansaksi tunnustautuvien todellisesta tilasta. Kukaan ei voi sitä kieltää, ja seuraukset on kohdattava, ellei ratkaisevaa muutosta tapahdu.

KUVAANNOLLISIA OPETUKSIA

"Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut." I. Kor. 10:11.

"Jokaisen aikakauden ihmisille tarjotaan valoa ja etuoikeuksia. Heillä on etsikkoaikansa, jolloin he voivat tulla sovitetuiksi Jumalan kanssa. Mutta armollakin on rajansa. Se voi vuosikausia olla tarjona ihmiselle, joka on välinpitämätön ja hylkää sen. Mutta kerran tulee hetki, jolloin ihminen saa viimeisen armokutsun. Sydän paatuu niin, ettei se enää vastaa Jumalan Hengen kutsuun. Silloin Pyhän Hengen lempeä, vetoava ääni ei enää kutsu ihmistä, ja sen nuhteet ja varoitukset lakkaavat. Tuo päivä oli nyt koittanut Jerusalemilta. Jeesus itki tuskasta tuomitun kaupungin tähden, mutta Hän ei voinut enää sitä pelastaa. Hän oli jo käyttänyt kaikki keinot. Hylätessään Jumalan Hengen varoitukset Israel oli hylännyt ainoan apukeinonsa. Mikään muu mahti ei voinut sitä pelastaa.

Juudan kansa oli kaikkien niiden vertauskuva, jotka hylkäävät Jumalan iankaikkisen rakkauden kutsun. Kyyneleet, joita Jeesus itki Jerusalemin vuoksi, vuotivat kaikkien aikojen syntien tähden. Israelille julistetussa tuomiossa voivat ne, jotka hylkäävät Jumalan Pyhän Hengen nuhteet ja varoitukset, lukea oman tuomionsa." A. t., s. 560.

"Minä näin, että tällä hetkellä me olemme jumalallisen kärsivällisyyden alla, mutta kukaan ei voi sanoa, kuinka kauan tämä jatkuu." T.5, s. 76.

"Jerusalem kuvaa sitä, millainen seurakunta tulee olemaan, jos se kieltäytyy vaeltamasta Jumalan sille antamassa valossa." T.8, s. 67.

HERÄTYS JA USKONPUHDISTUS ENNUSTETTU

Vuosi 1890. "Kun noin kolmekymmentä vuotta sitten monet sanoivat, että kansat eivät enää nostaisi miekkaa toisiaan vastaan ja että sotaa ei enää tulisi olemaan, annettiin tämä tärkeä varoitus: 'Tulee myrsky, ja meidän täytyy Jumalan puoleen kääntyen ja Herraamme Jeesukseen Kristukseen uskoen valmistautua sen raivoa varten. Herra on nouseva pelottavalla tavalla tärisyttämään maata. Me saamme nähdä vaikeuksia kaikkialla. Tuhansia laivoja syöksyy meren syvyyteen. Laivastoja uppoaa ja miljoonittain ihmisiä uhrataan. Tulipaloja sattuu äkkiarvaamatta, ja mitkään inhimilliset voimat eivät kykene niitä sammuttamaan. Raivoavat liekit lakaisevat maan päältä palatsit. Rautatieonnettomuuksia sattuu yhä useammin. Suurilla maanteillä sattuu häiriöitä, yhteentörmäyksiä ja kuolettavia tapaturmia ilman minkäänlaista varoitusta. Loppu on lähellä. Koetusaika on pian lopussa.'" Aika ja työ, s. 9.

Vuosi 1904. "Ja vuonna 1904 sanottiin: 'Pian on nouseva suuria riitoja kansojen kesken - riitoja, jotka eivät pääty ennen kuin Jeesus tulee... Jumalan tuomiot ovat langenneet maailman yli. Sodat ja sanomat sodista, tulipalojen ja tulvien hävitystyöt julistavat selvästi, että hädän aika, joka käy yhä vaikeammaksi loppua kohti, on sangen lähellä. Meillä ei ole aikaa tuhlattavissa. Sodan henget ovat vallanneet maailman'." R.H. 24.11.1904. Aika ja työ, s. 9.

Vuosi 1909. "Viisi vuotta myöhemmin, eli vuonna 1909, kehoitettiin silloin kokoontuneita kenraalikonferenssin edustajia vakavasti valmistamaan sydämensä niitä taistelun ja sorron kauheita tilanteita varten, joista pian saataisiin todistaa maan kansojen kesken ja jotka tulisivat voittamaan kaikki heidän kuvitelmiansakin. Sanoma kuului silloin: 'Vieraiden kansojen kesken on sangen pian puhkeava taistelua ja sortoa voimalla, jollaista te ette voi kuvitellakaan.' ("Kenraalikonferenssin päivätiedot", 1909 ,s.57)Viisi vuotta tämän jälkeen puhkesi maailmansota kuin salama kirkkaalta taivaalta." Aika ja työ, s. 10.

Vuosi 1913. "Tänä aikana, jolloin maailman kansakunnilla oli näitä suuria onnettomuuksia, esitettiin toinenkin suuri uskonpuhdistusliike Jumalan kansan keskuudessa. 'Näyt, joita minulla on ollut viime aikoina, ovat tehneet minuun syvän vaikutuksen. Näin suuren liikkeen - herätyksen, joka laajeni moneen paikkaan. Kansamme suhtautui tilanteeseen Jumalan kutsumuksen mukaisesti.' 'Jumala kutsuu niitä, jotka ovat halukkaita jättämään itsensä Pyhän Hengen johdettaviksi, ja kehottaa kulkemaan eteenpäin perusteellisen uudistusliikkeen etunenässä. Näen edessämme käännekohdan, ja Herra kehottaa palvelijoitaan ottamaan paikkansa rivissä. Jokaisen sielun tulee nyt syvemmin ja vakavammin pyhittäytyä Jumalalle kuin kuluneina vuosina.' 'Eivätkö kirjoitukset vaadi puhtaampaa ja pyhitetympää työtä, kuin mitä vielä olemme nähneet?'(E.G.White 'Kenraalikonferenssin päivätiedoissa 19 p:nä toukok.1913, s.34.')" Aika ja työ, s. 11.

"Työ, jonka seurakunta on laiminlyönyt suorittaa hyvinä ja rauhallisina aikoina, tulee sen suorittaa pelottavana aikana ja mitä masentavimpien ja kauheimpien olosuhteiden vallitessa. Varoituksia, jotka maailmanmielisyys on vaientanut tai

pidättänyt, tulee antaa totuuden vihollisten mitä ankarimmin niitä vastustaessa... Seurakunnan jäseniä tullaan henkilökohtaisesti koettelemaan ja puhdistamaan. He joutuvat olosuhteisiin, joissa heidät pakotetaan todistamaan totuudesta.' T.5, s.463." Aika ja työ, s. 10.

Kaikki tässä kappaleessa esiintyvät lausunnot ilmestyivät Pääkonferenssin julkaisussa, nimellä Aika ja työ, julkaistu v. 1920. Mutta saman kirjasen myöhemmässä tarkastetussa painoksessa, vuodelta 1935, edellä mainitut todistuksen paikat sekä pääkonferenssin huomautukset on kokonaan jätetty pois. (Painos tehtiin Amerikassa, Suomessa ei uusintapainosta ole tehty.)

UUONEN 1888:N KONFERENSSI

Vuonna 1888 pääkonferenssin istunto pidettiin Minneapoliksessa ja se oli käännekohta seitsemännen päivän adventistiseurakunnalle. Siitä ajasta meidän päiviimme saakka se on ollut monien keskustelujen ja väittelyjen aiheena.

Muutamat pitävät tätä kokemusta historian toistumisena, verraten sitä muinaisen Israelin saapumiseen Kanaanin rajoille, Kaades-Barneaan, jossa he epäuskon tähden joutuivat kääntymään takaisin erämaahan. Toiset, kuten L.E. From kirjassaan "Kohtalon liike", yrittää esittää tämän konferenssin tapahtumat voittona ja käännekohtana hyvään seurakunnassa. Tässä luvussa me kuvaamme tapahtumia, jotka johtivat tähän konferenssiin, ja mitä siellä tapahtui.

TAPAHTUMAT ENNEN UUOTTA 1888

Kuten edellisissä luvuissa olemme nähneet, ei kestänyt kauaakaan, kun seurakunta alkoi luisua taaksepäin. Hengellisyys kuoli suuressa määrin. Toiminnassaan adventistit olivat palaamassa takaisin Egyptiä kohti. Ankaria moitteita ja pelottavia todistuksia annettiin johtajille ja kansalle yhtäläisesti, kuten seuraavista lausunnoista käy ilmi: Vuosi 1881. "Pyhittymättömät saarnaajat, professorit ja opettajat auttavat saatanaa pystyttämään lippunsa aivan keskuuteemme... Herran viha on syytynyt näiden asioiden johdosta." T.5, s. 12.

Vuosi 1882. "Olen täyttynyt surulla ajatellessani tilaamme kansana... Seurakunta on kääntynyt pois seuraamasta Kristusta johtajanaan ja on jatkuvasti palaamassa takaisin Egyptiä kohti." T.5, s. 217.

Vuosi 1882. "Minulle on näytetty, että maailmallisuuden henki hapattaa nopeasti seurakunnan. Te kuljette samaa tietä, jota Israelin kansa vaelsi. Teillä on sama lankeaminen pyhästä kutsumuksestanne Jumalan valittuna kansana. Te olette olleet yhteydessä pimeyden hedelmättömiin tekoihin. Teidän mukautumisenne uskomattomien kanssa on herättänyt Herran mielipahan. Te ette tiedä, mitä teidän rauhaanne kuuluu ja se on melkein kätkeyty teidän silmiltänne. Valon seuraamisen laiminlyöminen asettaa teidät epäedullisempaan asemaan kuin juutalaiset, joiden ylitse Kristus julisti voihuodon. Minulle on näytetty, että epäusko Todistuksiin on lisääntynyt jatkuvasti ihmisten luisuessa pois Jumalasta. Sitä on kaikkialla meidän riveissämme, kaikilla kentillä. Mutta vain harvat tietävät, mitä meidän seurakuntamme tulevat kokemaan. Minä näin, että vielä nyt me olemme jumalallisen kärsivällisyyden alla, mutta kukaan ei voi sanoa, miten kauan se

jatkuu. Kukaan ei tiedä, kuinka paljon armoa meitä kohtaan on osoitettu. Mutta on muutamia, jotka ovat sydämestään antautuneet Jumalalle. On vain harvoja, jotka ikään kuin tähdet myrskyisenä yönä loistavat siellä täällä pilvien välistä." T.5, s. 75. 76.

Vuosi 1887. "Mikä on tilamme tänä pelottavana ja juhlallisena aikana? Ah, mitä ylpeyttä onkaan seurakunnassa, mitä ulkokultaisuutta, mitä petosta, mitä rakkautta vaatteisiin, kevytmielisyyteen ja huveihin, mitä herruuden halua! Kaikki nämä ovat sumentaneet mielen, niin että ikuisia asioita ei ole erotettu." Rev. and Her. 22.3.1887.

Vuosi 1888. "Tosiasiat koskien Jumalan kansaksi tunnustautuvien todellista tilaa, puhuvat äänekkäämmin kuin heidän tunnustuksensa ja tekevät ilmeiseksi, että jokin voima on katkaissut köyden, joka on ankkuroinut heidät ikuiseen Kallioon, ja että he ajelehtivat merellä ilman merikarttaa ja kompassia." R.H.24.7.1888.

KÄYTETYT VÄLIKAPPALEET

Nähdessään seurakunnan tilan sinä aikana Herra antoi sanoman kansalle. Mutta kuka julistaisi tämän sanoman, kun johto ei enää ollut uskollinen Mestarille? Pääkonferenssin täysistunto on Jumalan ääniseurakunnalle (katso Test. Vol. 3, s. 492 ja Vol. 9, s. 260).

Mutta tänä erikoisena aikana asioita ei tehty niiden normaalilla tavalla, kuten sisar White ilmaisi kirjassa "Testimonies to Ministers", s. 300: "Elleivät ne, jotka voivat auttaa, nouse suorittamaan velvollisuuttaan, he eivät tunnista Jumalan työtä, kun kolmannen enkelin voimakas huuto kuullaan. Valon kulkiessa eteenpäin valaisten maata he sen sijaan, että tulisivat avuksi Herralle, haluavat sitoa Hänen työtään rajoitetuilla aatteilla. Tahdon kertoa teille, että Jumala tekee tämän viimeisen työnsä tavalla, joka ei ole yleisten asioiden järjestelyn mukaista, tavalla, joka on vastoin kaikkia inhimillisiä suunnitelmia. Keskuudessamme on sellaisia, jotka aina haluavat määrätä Jumalan työtä, sanella säännöllisesti, mihin toimenpiteisiin meidän tulee ryhtyä, kun työ menee eteenpäin sen enkelin johdolla, joka liittyy kolmanteen enkeliin sanoman viemiseksi maailmalle. Jumala tulee käyttämään teitä ja tapoja, joista nähdään, että Hän on ottanut ohjokset omiin käsiinsä. Työntekijät tulevat hämmästyttämään niitä yksinkertaisia välikappaleita, joita Hän käyttää saadakseen aikaan ja päättääkseen vanhurskaan työnsä.

Herra toimii usein siellä, missä me vähiten odotamme. Hän yllättää meidät ilmaisemalla voimansa omien valitsemiensa välikappaleiden kautta, sivuuttaen ne miehet, joihin me olemme katsooneet niinä, joiden kautta valon pitäisi tulla... Vaikka kaikki johtavat miehemme hylkäisivät valon ja totuuden, tuo ovi jää sittenkin avoimeksi. Herra herättää miehiä, jotka julistavat ihmisille tälle ajalle kuuluvaa sanomaa." T.M., s. 106.

"Jumala on suorittava meidän päivinäme työn, jota vain harvat käsittävät. Hän korottaa keskuudestamme sellaisia, jotka ovat ennemmin Hänen Henkensä opettamia kuin tieteellisissä laitoksissa ulkonaisen kasvatuksen saaneita." T.5, s.82.

Vuonna 1888 Jumala valitsi kaksi nuorta miestä viemään sanomaansa seurakunnalle. Ne olivat vanhin E. J. Waggoner ja vanhin A. T. Jones. Vanhin E. J.

Waggoner näki näyssä Kristuksen riippuvan ristillä. Tämä johti hänet tutkimaan Raamatusta aihetta "Jumala Kristuksessa sovittaa maailman itselleen." Kirjeessä (S-24-1892), sisar White kirjoitti näistä veljistä: "A. T. Jonesin ja E. J. Waggonerin tuoma sanoma on Jumalan sanoma Laodikean seurakunnalle." Ja kirjassa "Testimonies to Ministers", s. 91, hän lausui: "Herra on suuressa armossaan lähettänyt mitä kallisarvoisimman sanoman kansalleen vanhimpien Waggonerin ja Jonesin välityksellä."

SANOMA , KOETUS SEURAKUNNALLE

"Koetusaika on juuri edessämme, sillä kolmannen enkelin sanoman voimakas huuto on jo alkanut Kristuksen vanhurskauden ilmestymisessä syntejä anteeksiantavana Vapahtajana. Tämä on sen enkelin valon alkua, jonka kirkkaus on täyttävä koko maan." Rev. and Her. 22. 11. 1892.

Siten me päätelemme, että Ilmestyskirjan 18. luvun enkeli alkoi työnsä konferenssilla v.1888. Katsokaamme, miten tämä enkeli vastaanotettiin.

"En voi koskaan unohtaa sitä kokemusta, mikä meillä oli Minneapoliksessa, tai niitä asioita, jotka sitten ilmestyivät minulle koskien sitä henkeä, joka johti ihmisiä, sanoja joita puhuttiin, asioita joita tehtiin pahan voimille kuuliaisina... Heitä liikkutti kokouksessa toinen henki, ja he eivät tienneet, että Jumala oli lähettänyt nämä nuoret miehet tuomaan heille erikoista sanomaa, jota he kohtelivat pilkallisesti ja halveksien lainkaan huomaamatta, että taivaalliset huomioitsijat katselivat heitä. Tiedän, että silloin loukattiin Jumalan Henkeä, ja nyt kun näen tulevan jotain samanlaista toimintaa, olen mitä suurimmassa määrin tuskaantunut." Letter, S-24-1892.

"Ne, jotka ovat hyljänneet Jumalan lähettämän sanoman, tulevat kuulemaan mitä hämmästyttävimpiä julistuksia. Pyhä Henki esittää julistuksen pyhyydellä ja vakavuudella, joka kuulostaa kauhealta niiden korvissa, jotka ovat kuulleet äärettömän rakkauden hartaat pyynnöt eivätkä ole vastanneet armahduksen ja anteeksiannon tarjouksiin. Haavoitettu ja loukattu Jumala tulee puhumaan, julistaen julkisesti salatut synnit." Spec. Test. Ser. A, No 7,s.54. 1896.

"He aloittivat tämän saatanallisen työn Minneapoliksessa. Kun he myöhemmin näkivät ja tunsivat Pyhän Hengen voiman todistavan siitä, että sanoma oli Jumalasta, he vihasivat sitä enemmän, koska se todisti heitä vastaan. He eivät nöyryyttäneet sydämiään katumuksessa antaakseen kunnian Jumalalle ja puolustaakseen oikeutta. He etenivät omassa hengessään, täynnä kateutta, mustasukkaisuutta ja pahoja kuvitelmia, kuten juutalaisetkin tekivät. He avasivat sydämensä Jumalan ja ihmisen viholliselle. Siitä huolimatta ovat nämä miehet saaneet säilyttää luottamuspaikkansa ja muovata työn oman mielensä mukaiseksi niin pitkälle kuin se on ollut heille mahdollista." T.M., s. 80.

SANOMA HYLÄTTY

Muutamat elättivät toivoa, että myöhemmässä pääkonferenssin istunnossa tapahtuisi herätys ja uskonpuhdistus, mutta heidän pettymyksekseen vuodet kuluivat eikä mitään muutosta näkynyt seurakunnan ja johtajien toiminnassa.

"Nykyään on harvoja, jotka sydämestään palvelevat Jumalaa. Useimmat niistä, jotka muodostavat meidän seurakuntamme ovat hengellisesti kuolleita rikoksiinsa ja synteihinsä... Suloisimmat sävelet, jotka tulevat Jumalalta ihmishuulten välityksellä - vanhurskaus uskon kautta ja Kristuksen vanhurskaus - eivät saa aikaan heissä rakkauden ja kiittollisuuden vastakaikua... He kovettavat sydämensä Häntä (taivaallista Kauppiasta) vastaan... Jos he jatkavat tässä tilassa, Jumala hylkää heidät inhoten." Rev. and Her.4.4. 1893.

Pääkonferenssin istunnosta, joka pidettiin vuona 1901, sisar White kirjoitti eräässä kirjeessä, joka on päivätty 5. elok. 1902: "Mikä ihmeellinen työ olisikaan suoritettu siinä suuressa kansanjoukossa, joka kokoontui Battle Creekissa pääkonferenssille vuonna 1901, jos meidän työmme johtajat olisivat tarttuneet itsestään kiinni... Siellä pysähdyttiin juuri ennen täydellistä antautumista Jumalalle, ja sydämet, jotka olisivat voineet puhdistua kaikesta erehdyksestä, vahvistuivat vääryyden tekemisessä. Ovet suljettiin taivaalliselta virtaukselta, joka olisi pyyhkinyt pois kaiken pahan. Miehet jättivät tunnustamatta syntinsä. He vahvistivat itsensä väärin tekemiseen ja sanoivat Jumalan Hengelle: 'Mene tällä haavaa, mutta kun minulle tulee sopivampi hetki, kutsun sinut.'"

Sanoman esittänyt kolmas enkeli ei pystynyt tuomaan herätystä ja uskonpuhdistusta adventistien riveihin. Tämä työ oli jätetty sille toiselle enkelille, joka tulisi alas ja yhtyisi kolmanteen enkeliin voimakkaassa huudossa.

Niinkin myöhään kuin vuonna 1913 ei ollut mitään merkkiä kääntymyksestä. "Nyt tarvittaisiin selvän ymmärryksen omaavia miehiä. Jumala kutsuu niitä, jotka ovat halukkaita jättämään itsensä Pyhän Hengen johdettaviksi, ja kehottaa heitä kulkemaan eteenpäin perusteellisen uskonpuhdistuksen eturivissä. Näen edessämme käännekohtan, ja Herra kehottaa palvelijoitaan ottamaan paikkansa rivissä. Jokaisen sielun tulee nyt syvemmin ja vakavimmin pyhittäytyä Jumalalle kuin kuluneina vuosina.... Näyt, joita minulla on ollut viime aikoina, ovat tehneet minuun syvän vaikutuksen. Näin suuren liikkeen - herätyksen, joka laajeni moneen paikkaan. Kansamme suhtautui tilanteeseen Jumalan kutsumuksen mukaisesti. Veljeni, Herra puhuu meille. Emmekö ota vaarin Hänen äänestään? Emmekö kunnosta lamppujamme ja toimi miesten tavoin, jotka odottavat Herraansa tulevaksi? Tänä aikana kutsutaan kantamaan valoa, toimimaan." T.M., s. 514. 515.

HYLKÄÄMISEN SEURAUKSET

Eräässä kirjeessä vanhin O. A. Olsenille, 1.9.1892, sisar White kirjoitti: "Mitään hellempiä kutsuja, mitään parempia tilaisuuksia ei heille voida antaa, jotta he voisivat tehdä sen, mikä heidän olisi pitänyt tehdä Minneapoliksessa... Parempia tilaisuuksia ei tule koskaan, syvempiä tunteita heille ei tule... Jumala ei anna leikitellä itsensä kanssa."

"Jumalan Henki on lähtenyt pois monista Hänen kansaansa kuuluvista. Monet ovat astuneet pimeille, salaisille poluille, ja muutamat eivät koskaan palaa takaisin. He jatkavat kompastelemistaan perikatoonsa saakka. He ovat uhmanneet Jumalaa, he ovat hyljänneet valon." T.M., s. 90 (1895).

"Minneapoliksen konferenssi oli kultainen tilaisuus kaikille läsnäolijoille nöyryyttää sydämensä Jumalan edessä ja toivottaa Jeesus tervetulleeksi suurena Opettajana;

mutta se asenne, minkä muutamat ottivat siinä kokouksessa, todisti heidän lankeemuksensa. Sen jälkeen he eivät ole koskaan nähneet selvästi eivätkä koskaan tule näkemäänkään; sillä he jatkuvasti hellivät siellä vallinnutta henkeä, pahaa, arvostelevaa, tuomitsevaa henkeä." 9.1.1893, kirjoitettu Melbournesta.

"Ja sinä Kapernaum (seitsemännen päivän adventistit, joilla on ollut suuri valo), joka on korotettu taivaaseen (etuoikeuksiin nähden), työnnetään alas tuonelaan; sillä jos ne voimakkaat teot, jotka sinussa on tehty, olisi tehty Sodomassa, se seisoi vielä tänäkin päivänä. Mutta minä sanon teille, että Sodomassa on oleva helpompi tuomiopäivänä kuin sinun!. Matt. 11:23.24." R.H. 1.8.1893.

Seuraavassa luvussa tutkimme, mitä tapahtui tämän kohtalokkaan konferenssin seurauksena.

TAPAHTUMAT, JOTKA SEURASIVAT VUOTTA 1888

Johdanto

1) "Pieni huomioimatta jätetty 'näin sanoo Herra' on riittävä pysäyttämään luvattua Pyhän Hengen siunauksen. Kerran niin kallisarvoinen valo on hämärtynyt tottelemattomuuden vuoksi. Saatana valtaa mielen ja sielun, ja Jumala on suuresti häväisty." Kirje, 10.10.1899. Käsikirj. 7-148.

2) "Kirjassa 'Living Temple' (elävä temppele) esitetään kuolettavien harhaoppien alfa. Omega tulee seuraamaan ja sen saavat ne, jotka eivät ole halukkaita ottamaan vaarin Jumalan antamasta varoituksesta... Vaarat, joita emme nyt näe, puhkeavat pian yllemme, ja minä suuresti toivon, etteivät he tulisi harhaanjohdetuiksi." Spec. Test. Series B, No 2, s. 50.

3) "Minulla on sanoma teille. Herra on vakavissaan kansansa kanssa. Minä odotin, että suuri sydänten nöyryminen seuraisi Herran epäsuosiota kahden suurimman laitoksemme päärakennusten tuhoamisessa. Mutta kuinka pieni vaikutus sillä olikaan nöyrytykseen ja katumiseen. Jumalan kansa on häväissyt Hänet ja heidän sydämensä on paatunut niin, että vaikka Hän puhui näissä tuomioissa, se ei saanut aikaan mitään ratkaisevaa muutosta." Manusc. (Kasikirj. 114, 5.10.1903.)

HARHAOPPEJA TULEE SISÄLLE

"Varmaa on, että keskuudessamme on ollut poistumista elävästä Jumalasta ja kääntymistä ihmisten puoleen, asettaen inhimillisen taivaallisen viisauden paikalle. Jumala tahtoo herättää kansansa; jos mitkään muut keinot eivät vaikuta, niin harhaoppeja tulee sen keskuuteen, jotka seuloivat heitä, erottaen akanat jyvistä." T.5, s. 707.

Ensiksi tutkimme harhaoppeja, joita vuosisadan vaihteessa alkoi tulla adventistien joukkoon. Niin aikaisin kuin vuonna 1897 pääkonferenssilla tri J. H. Kellog esitti uusia teorioita seurakunnalle. Tämä oli seurakunnan suuren kriisin alkua. Harhaopit näissä panteistisissä teorioissa (näkemys, jonka mukaan jumaluus täyttää kaiken olevaisen ja kaikki olevainen on jumalista) olivat niin hienosti punotut, että edustajat ohittivat ne ilman moitteita. Vuonna 1899:n pääkonferenssilla esitettiin edustajille lisää harhaoppeja ja sekavia teorioita. Epäilemättä nämä aatteet ja teoriat olivat olleet johtajien ja työntekijöiden mielessä jo jonkin aikaa; nyt ne olivat valmiit esitettäväksi pääkonferenssin

istunnossa. Tällä vuosilla 1899:n konferenssilla puhujat esittivät eksyttäviä panteistisiä aatteita. Pääkonferenssin tiedonannossa vuonna 1899, s. 58 kerrotaan muutamista niistä seuraavasti:

1) Ilma, jota hengitetään, on välikappale, jonka kautta Pyhä Henki annetaan meille. Kun ihminen huomaa ja tietää, että jokainen hengenveto on suoranainen Jumalan henkäys hänen sieraimiinsa, hän elää Jumalan läsnäolossa ja elää Hengen täyttämää elämää.

2) Toisen väärän opetuksen mukaan vanhurskaus saadaan ilmaisemalla uskoa, että itse Jumalan elämä on ilmassa, ruoassa ja juomassa. Kaikki, mitä Jumala on antanut meille, joka edistää elämää, on välikappale vanhurskauden edistämiseksi meissä.

3) Selitettiin, että puhtaassa vedessä on voimaa ja elämää, koska siinä on Jumalan elämä. Myös kun Jeesus sanoi ehtoollislevästä, "tämä on minun ruumiini" Hän ei puhunut kuvaannollisesti vaan kirjaimellisesti.

4) Toinen puhuja esitti teorian, että terveysuudistussanoma keskittyi nyt yksinkertaiseen lausuntoon, "seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti". Nämä, ja monta muuta väärää opetusta selitettiin tällä konferenssilla, ja puhujat, jotka olivat ensimmäisiä esittämässä näitä teorioita, olivat niitä, joihin kansalla on suuri luottamus Raamatun tulkitsijoina. Nämä panteismeitä lähellä olevat näkemykset hyväksyi sydämestään Battle Creekin parantolan pääjohtaja, tri J. H. Kellog, ja niillä oli huomattava vaikutus hänen luennoissaan potilaille, parantolan henkilökunnalle ja lääketieteen opiskelijoille. Pääkonferenssin istunnossa vuonna 1901 häntä pyydettiin puhumaan edustajille kysymyksestä: Jumalallinen elämä ihmisessä. Hän esitti seuraavia aatteita: Jumala on auringonkukassa, joka panee sen seuraamaan aurinkoa. "Missä tahansa on Jumalan elämää, siinä on Jumala itse. Sinä et voi erottaa Jumalaa ja Hänen elämänsä. Tästä syystä Jumala on kaikkialla." Pääkonf. tiedonannot 1901, s. 492-495.

Sisar Whiten kautta annettiin monia todistuksia ja moitteita näitä vääriä teorioita vastaan. Kun sanomia lähetettiin eikä Jumalan Henki saanut aikaan uskonpuhdistusta ja herätystä, niin Jumala rakkaudessaan kansaansa kohtaan lähetti voimakkaampia moitteita ja rangaistuksia saadakseen heidät huomaamaan vaaransa. Tämä todistettiin suurella Battle Creekin parantolan tulipalossa 18. helmikuuta 1902. Samana vuonna 30. joulukuuta Review and Heraldin kustannusliike tuhoutui täysin tuntemattomasta syystä aiheutuneessa tulipalossa. Oliko se vain sattumaa? Ei, nämä onnettomuudet on ennustettu, ja syy niihin on selvästi annettu.

ENNUSTUS JA VAIKUTUS

Vuotta ennen tulipaloa annettiin seuraava sanoma Review and Heraldin johtajille. Se on kirjoitettuna Test. Vol. 8, s. 91(marrask.1901): "Tunnen kauhua sielussani, kun näen mihin tilaan kustannusliikemme on joutunut. Painokoneet Herran laitoksessa ovat painaneet sielua tuhoavia teorioita paavilaisuudesta ja muista vääryyden salaisuuksista. Toimisto täytyy puhdistaa tästä loukkaavasta aineistosta... Olen melkein pelännyt avata Reviewta, peläten näkeväni Jumalan puhdistaneen kustannusliikkeen tulella." Kun sisar White 5.1.1903 sai sanoman

tulipalosta, hän kirjoitti seuraavaa: "Sain tänään kirjeen vanhin Daniels'ilta koskien Review'in hävitystä tulella... Mutta minä en yllätynyt surullisesta uutisesta, sillä yöllisessä näyssä minä näin enkelin seisovan tulinen miekka ojennettuna Battle Creekin ylitse. Tänä aamuna minä rukoilin vakavasti, että Herra johtaisi kaikkia, jotka ovat Review and Heraldin toimiston yhteydessä, tutkimaan ahkerasti nähdäkseen, missä ovat jättäneet huomioimatta Jumalan antamat monet sanomat... Pääkonferenssilla, joka pidettiin Battle Creekissa vuonna 1901, Herra teki ilmeiseksi kansalleen, että Hän kutsui uskonpuhdistukseen. Mielel vakuutuivat ja sydämet liikuttuivat, mutta läpikotaista työtä ei tehty. Jos itsepäiset sydämet olisivat murtuneet katumuksessa Jumalan edessä, siellä olisi nähty yksi suurimpia Jumalan voiman ilmestyksiä, mitä koskaan on nähty. Mutta Jumalaa ei kunnioitettu. Hänen Henkensä todistuksia ei huomioitu. Ihmiset eivät jättäneet tottumuksiaan, jotka olivat ilmeisessä ristiriidassa totuuden ja vanhurskauden periaatteille, joita tulisi aina ylläpitää Herran työssä." T.8, s. 97. 98.

"Rukoilen, että ne jotka ovat vastustaneet valoa ja todistuksia kieltäytyen kuuntelemasta Jumalan varoituksia, näkisivät Review and Heraldin toimistotalon tuhoamisessa vetoomuksen kääntyä Jumalan puoleen koko sydämestään." T.8, s. 102.

LISÄÄ LUOPUMUSTA

Sen sijaan, että antoivat näiden surullisten tapahtumien puhutella itseään, johtajat jatkoivat syvempään luopumukseen. Seuraavat lausunnot antavat meille selvän kuvan: "Älkää pettykö; moni tulee eroamaan uskosta, ottaen vaarin eksyttävistä hengistä ja perkeleen opeista. Meillä on nyt edessämme tämän vaaran alfa. Omega tulee olemaan mitä kauhistavin." Spec. Test. Ser. B, No 2, s. 16, 1904.

"'Living Temple' sisältää näiden teorioiden alfan. Minä tiedän, että Omega seuraa vähän ajan kuluttua; ja minä vapisen kansamme takia." Spec. T. B, No2, s. 53, 1904.

Profetian henki on aina näyttänyt olevan suureksi siunaukseksi Jumalan kansalle. Monta kertaa on väistetty suuria vaaroja kun uskovat ovat ottaneet vaarin suorista todistuksista ja sisar Whiten vakavista vetoomuksista. Mutta surulla ja kyynelin hän näki koittavan ajan, jolloin hän ei enää olisi läsnä moittimassa ja varoittamassa kansaa.

"Herra olkoon teille armollinen; sillä jos te jatkatte tällä tiellä, teille ei voida ennustaa mitään muuta kuin pahaa. Jumalan kärsivällisyydellä on määrätty tarkoitus, mutta te olette tehneet sen tyhjäksi. Hän sallii tulla sellaisen asiointilan, minkä te mielellänne tahtoisitte saada vähitellen tehdyksi olemattomaksi, mutta se on oleva liian myöhäistä. Jumala käski Elisan voidella julman ja petollisen Syyrian kuninkaan Hasaelin olemaan ruoskana epäjumalia palvelevalle Israelille. Kukaties Jumala luovuttaa teidät petoksille, joita rakastatte. Kukaties, vaikkapa ne saarnaajat, jotka nyt ovat uskollisia, lujia ja totuudenmukaisia, ovat viimeiset, jotka tarjoavat rauhan evankeliumia kiittämättömille seurakunnillemme. Saattaa olla, että tuhoajat jo harjoittelevat saatana johtajanaan, odottaen vain vielä muutamien jäljellä olevien lipunkantajien poistumista, jotta voisivat astua niiden tilalle huutamaan väärän profeetan kanssa: 'Rauha, rauha!', vaikka Herra ei ole puhunut

rauhaa. Itken harvoin, mutta nyt silmäni ovat sumentuneet kyynelistä; ne putoavat paperille kirjoittaessani. Saattaa käydä niin, että ennen pitkää lakkaa kaikki profetoiminen keskuudessamme ja ääni, joka on herättänyt kansaa, ei enää häiritse sen lihallista unta." T.5, s. 77.

Sisar White ei varoittanut seurakuntaa millään epävarmoilla sanoilla. Pojalleen, vanhin W. C. Whitelle hän sanoi: "Haluan sanoa sinulle nyt, että kun minut lasketaan lepoon, tapahtuu suuria muutoksia. En tiedä, milloin minut otetaan pois ja minä haluan varoittaa kaikista pahan suunnitelmista. Haluan kansan tietävän, että minä olen täysin varoittanut heitä." Julkaistu W. C. Whiten kautta 24.2.1915.

HUOMIOIMATTA JÄTETTY NUHDE

Näitä voimakkaita toimenpiteitä, joiden olisi pitänyt varoittaa seurakuntaa edessä olevasta turmiosta, ei otettu huomioon. "Kuinka totta onkaan vakava lausunto: 'Minun kansani ei tunne Herran tuomiota.' Eikö tämä ole toistuvasti näytetty toteen Battle Creekissa? Eikö miehiä ole noussut yleisissä kokouksissa ja tehnyt naurettavaksi ajatuksen, että kahden suurimman laitoksen palaminen oli nuhde ja tuomio Jumalalta? Jos he olisivat nähneet näytöksen, joka minulle näytettiin siitä, mitä tulevaisuudessa tulee olemaan, niin heidän pilkkansa olisi äkkiä kääntynyt valitukseksi." Spec. T. S. B., No 7, s. 9.

Kerätäkseen rahaa uuden parantolan pystyttämiseen tri J. H. Kellog kirjoitti kirjan nimeltä "The Living Temple" (elävä temppeli). Kaikki tekijän, julkaisijan ja jakajan saama voitto piti antaa uuden rakennuksen rahastoon. Tässä kirjassa esitettiin eksyttäviä teorioita Jumalan läsnäolosta kaikissa elävissä asioissa. Toukokuussa vuonna 1902 oikovedokset esitettiin pääkonferenssin johtokunnalle, joka hylkäsi kirjan. Levyt ja kirjasimet olivat vielä Review and Heraldin julkaisulaitoksessa, ja ne tuhoutuivat joulukuun tulipalossa. Mutta tri Kellog ei antanut periksi ja jatkoi kirjan julkaisemista julkaisijana "Good Health Pub. Co. of Battle Creek" ja pani sen myyntiin. Tämä kirja teki valtavan vaikutuksen seitsemännen päivän adventistien riveihin valtameren kummallakin puolella, mikä käy ilmi vakavasta todistuksesta, joka seurasi tätä välikohtausta: "Yksi varma asia pitäisi nopeasti tajuta - se suuri lankeemus, mikä on kehittymässä, lisääntymässä ja kasvamassa voimakkaammaksi, tulee siten jatkumaankin, kunnes Herra astuu alas taivaasta käskyhuudolla." Spec. T.B, 7, s. 56. 57, 4.12.1905.

OIKEAN USKONPUHDISTUKSEN LUONTEENPIIRTEET

Niin kauan kuin me olemme vielä täällä synnin maailmassa, me saamme odottaa näkevämmä jäljittelyä kaikesta aidosta. Siksi me tulemme jatkuvasti näkemään vääriä uskonpuhdistuksia oikean rinnalla. "Minä näin, että salaperäiset merkit ja ihmeet ja sekä väärät uskonpuhdistusliikkeet tulevat lisääntymään ja leviämään. Minulle näytetyt parannukset eivät olleet parannuksia vääryydestä totuuteen." H.

k s.51.

Tässä luvussa esitämme tämän kysymyksen myönteisiä puolia ja osoitamme oikean, taivaan hyväksymän uskonpuhdistuksen tunnusmerkit.

1. JUMALAN LAKI

Muinaisen Israelin aikana Jumala teki liiton kansansa kanssa. Tämän liiton perustuksena oli kymmenen käskyä, Jumalan laki. Apostoli Paavali sanoi juutalaisista: "Joka laista kerskaat, häväiset lain rikkomisella Jumalaa?" Room. 2:23. Nykypäivien Jumalan kansa on suuresti samassa tilanteessa kuin muinainen Israel. Osoittaaksemme, että suhde Jumalan ja Hänen kansansa välillä ei ole muuttunut nykyisenä aikana, luemme Ilmestyskirja 12:17: "... jotka pitävät Jumalan käskyt..." Tämä osoittaa, että Jumalan viimeinen kansa noudattaa ja opettaa kymmeniä käskyjä. Profetian henki on myös hyvin selvä tässä kohden: "Jumalan jäännöskansan, joka toimii maailmassa uudistajan tehtävissä, tulee osoittaa, että Jumalan laki on kaiken kestävän uudistuksen perustus..." P. ja k., s. 469.

"Jumalan laki on kaiken kestävän uskonpuhdistuksen perusta. Meidän tulee kirkkaalla, selvästi erotettavalla linjalla esittää maailmalle tämän lain noudattamisen tarpeellisuus." T. 8, s. 199.

Esimerkkejä:

1) Israelin lankeemuksen jälkeen, heidän palvoessaan kultaista vasikkaa, mikä oli suoranaista Jumalan lain rikkomista, Mooses kutsui uskonpuhdistukseen: "Joka on Herran oma, se tulkoon minun luokseni." 2. Moos. 32:26.

2) Useat Jumalaa pelkääväiset Israelin ja Juudan tuomarit ja kuninkaat panivat toimeen valtavia uskonpuhdistuksia, koska palveltiin pakanoiden epäjumalia ja rikottiin Jumalan lakia.

3) Elia, seisoen Karmelin vuorella, vetosi kansaan: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa Häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä." 1. Kun. 18:21. Jumalan lain rikkojat ovat aina asettaneet Hänen arvovaltansa kyseenalaiseksi.

4) Huomattavia Vanhan Testamentin uskonpuhdistajia olivat Esra ja Nehemia. Ensiksi mainitusta Raamattu sanoo: "Sillä Esra oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen, seuratakseen sitä." Esran 7:10. Tähän viitaten profetian henki sanoo: "Esra oli ennen muuta lain opettaja, ja tutkiessaan henkilökohtaisesti jokaisen asian hän koetti tähdentää kansalle tämän lain pyhyyttä ja sen noudattamisesta saatavia siunauksia." P. ja k., s. 429.

5) Kristus, maailman suurin Uskonpuhdistaja, asetti ennalleen oikean käskyjen pitämisen. Hän sanoi: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? ...Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden." Matt. 15:3. 6 "... mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, niin pidä käskyt." Matt. 19:17.

6) Martti Luther vastusti päättäväisesti aneiden myymistä, joka on vastoin Jumalan lakia. Ja viimeinen jäännösseurakunta, kuten aikaisemmin mainittiin, "jotka pitävät Jumalan käskyt" (Ilm. 12:17), "rakentaa jälleen ikivanhat rauniot", ja ovat lakiin teytyjen "halkeamain umpeen muuraaajia". Jes. 58:12. Nämä tärkeät tosiasiat yhteen laskien meidän täytyy päätellä, että uskonpuhdistus on aina lujasti perustettu kuuliaisuudelle Jumalan käskyjä kohtaan.

2. JEESUKSEN TODISTUS

Koska seitsemännen päivän adventisteja on aina pidetty samana kuin Raamatun

kuvaus lopun ajan kansasta, niin erikoinen tunnusmerkki ennustuksessa on valittu osoittamaan Jumalan jäännöskansaa näinä viimeisinä päivinä. Ilmestyskirja 12:17... Jeesuksen Kristuksen todistus. Ilmestyskirja 19:10... Jeesuksen todistus on profetian henki. Lopun ajan Jumalan kansa hyväksyy ja noudattaa profetian hengen kautta seurakunnalle annettua valoa. He eivät pidä Todistuksia lisänä Raamattuun, eivätkä aseta niitä Raamatun ylä- tai alapuolelle. Näiden innoitettujen kirjoitusten oikea paikka on annettu seuraavassa lausunnossa: "Minä otin kalliin Raamatun ja ympäröin sen "Todistuksia seurakunnalle" kirjoilla, jotka Jumala on antanut kansalle." T.5, s. 664. Kuten Raamattua niin myös Todistuksia on usein käytetty väärin. Sen varjelemiseksi annettiin seuraava todistus: "Todistuksiin viitaten mitään ei ole jätetty huomioimatta; mitään ei ole heitetty syrjään; mutta aika ja paikka täytyy ottaa huomioon. Mitään ei pidä tehdä ennen aikaansa." Sel. Mess. 1, s. 57.

Tutkiessamme määrättyjä Todistusten lausuntoja, meidän tulisi huolellisesti harkita, kuinka eri todistuksia on tarkoitettu käytettäväksi. Meidän tulee esittää seuraavat kysymykset: Kenelle se oli kirjoitettu? Milloin se kirjoitettiin? Mitä tarkoitusta varten se kirjoitettiin? Minkälaisessa ajassa ja olosuhteissa se annettiin? Vain silloin pystymme näkemään todellisen kuvan siitä, mitä Jumalan Henki on antanut palvelijansa välityksellä.

3. PALAAVA KANSA

"... Kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä. Jer. 6:16. Profetian valtuuttamat uskonpuhdistukset menneinä aikoina ovat johtaneet takaisin muinaisille poluille, joista kansa on eksynyt pois. Oikea uskonpuhdistus, kuten sana jo itsekkin merkitsee, tarkoittaa uudelleen muodostamista. Kun kansa huonontavien, vääristelevien vaikutusten kautta on johdettu pois totuuden puhtaalta tasolta, niin Jumalan Henki on uskonpuhdistuksen välityksellä aina koettanut korjata ja tuoda takaisin entiseen Jumalan kunnioittamiseen ja Hänen väärentämättömään totuuteensa. Elia, suuri uskonpuhdistaja (I. Kun. 18:30), ei rakentanut täysin uutta alttaria, vaan sen sijaan korjasi rikotun Jumalan alttarin, joka oli jo olemassa. Tämä on aina ollut oikean uskonpuhdistuksen tarkoitus ja tehtävä.

"Ei yhtäkään totuuden kohtaa, joka on tehnyt seitsemännen päivän adventistit siksi, mitä he ovat, saa heikentää. Meillä on vanhat totuuden rajamerkit, kokemus ja tehtävä, ja meidän on seistävä lujina puolustaan periaatteitamme maailman edessä." T.6, s. 17.

"Minä olen toivonut läpikotaista uskonpuhdistusta, ja että niitä periaatteita, joiden puolesta me taistelimme alkuaikoina ja joita esitettiin Pyhän Hengen voimassa, pidettäisiin pystyssä." Sel. Mess.I, s. 206.

4. KANSA, JOLLA ON SANOMA

"Huuda täyttä kurkkua, älä säästä, korota äänesi niin kuin pasuuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä." Jes. 58:1. Oikea uskonpuhdistaja näkee selvästi Jumalan kansan todellisen tilan, ja vaikka se

on kova, kiittämätön ja epämiellyttävä tehtävä, hän osoittaa uskollisesti kansan vääryydet.

"Todellinen Jumalan kansa, jolla on Herran työn henki ja sielujen pelastus sydämellään, näyttää aina synnin sen todellisessa, synnillisessä luonteessa. He ovat aina uskollisten puolella jotka varoittavat synneistä, jotka helposti tunkeutuvat Jumalan kansan keskuuteen. Erityisesti seurakunnan työtä päätettäessä, sadan neljäkymmenen tuhannen sinetöimisen aikana, joiden tulee seistä ilman puutteita Jumalan valtaistuimen edessä, he tuntevat mitä syvimmin Jumalan kansaksi tunnustautuvien vääryydet." T.3, s. 266.

"Kysyin näkemäni seulomisen merkitystä ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaa se suora todistus, jonka aikaansaa uskollisen Todistajan neuvo Laodikean seurakunnalle." H. k., s. 300.

5. YHDISTYNYT KANSA

Lopuksi tuntomerkki, joka puuttuu vääriiltä uskonpuhdistuksilta, mutta on kuitenkin hyvin tärkeä: Oikeat uskonpuhdistajat yhdistyvät totuuden lujalla perustuksella. "Kysyin enkeliltä, oliko ketään jäänyt jäljelle. Hän pyysi minua katsomaan päinvastaiseen suuntaan, ja minä näin pienen joukon vaeltavan kaidalla polulla. He olivat kaikki lujasti toinen toisiinsa yhdistetyt, sidotut totuuden siteillä lyhteiksi eli joukoiksi. Enkeli sanoi: 'Kolmas enkeli sitoo heidät lyhteiksi eli sinetöi heidät taivaalliseen vilja-aittaa pantaviksi.'" H. k., s. 101.

"Muutamat ovat esittäneet ajatuksen, että koska me lähestymme ajan loppua, jokaisen Jumalan lapsen tulee toimia riippumattomana mistään uskonnollisesta järjestystä. Mutta Herra on neuvonut minua, että tässä työssä ei ole sellaista asiaa kuin jokaisen ihmisen riippumattomuus." Gosp. Work., s. 487.

VÄÄRÄT USKONPUHDISTUKSET

On olemassa vanha sanonta: "Jos Jumala rakentaa rukoushuoneen, niin perkele rakentaa tuomiokirkon sen viereen." Todella, ei ole mitään uutta auringon alla. Paavali kirjoitti aikansa uskoville: "Eikä ihme, sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi..." 2. Kor . 11:14. 15, "Hengellisissä kokemuksissa" s. 51, Profetian Hengellä on sanottavaa: "Minä näin, että salaperäiset merkit ja ihmeet sekä väärät uskonpuhdistusliikkeet tulevat lisääntymään ja leviämään. Minulle näytetyt parannukset eivät olleet parannuksia vääryydestä totuuteen."

IHMISEN HEIKKOUS

Sen vuoksi eivät kaikki, joita kutsutaan liikkeiksi, ole sen nimen arvoisia. Ellei liikkeellä ole oikeita tuntomerkkejä, kuten edellisessä luvussa esitettiin, meidän täytyy varoittaa ja kehottaa olemaan erittäin varovaisia sen suhteen. Minkä tähden? Siksi, koska ihminen näkee vain sen, mikä on hänen silmiensä edessä. Hän niin sanotusti etsii pakettia, jossa on kaikkein kaunein käärepaperi, artikkelia, joka loistaa kultakoristein, ulkokuorta, joka on kirkkaimman värinen ja miellyttävimmältä kuulostavaa ääntä. Koska ihmisluonnossa on tämä heikkous, se

on mitä suurimmassa Pyhän Hengen valaistuksen tarpeessa voidakseen erottaa oikean väärästä.

KUIN ENKELI

Eräs olento on melkein 6000 vuotta tutkinut tätä ihmisen sisällä asuvaa heikkoutta, ja hän tietää, miten kietoa paulaan uhrinsa. "Saatana ilmestyy usein valon enkelinä, esiintyen taivaallisessa puvussa; hän näyttäytyy ystävällisenä olentona, ilmaisten suurta luonteen pyhyttä ja korkeaa kunnioitusta uhriaan kohtaan, sielua, jonka hän aikoo pettää ja tuhota." T.3, s. 456.

PETOS

Kristuksen varoitus vääristä kristuksista tarkoittaa, että monia tulee esiintymään Kristuksen kaltaisina; he näyttävät olevan pyhiä ja ehkä puhuvatkin eniten totuutta. Mutta aivan kuin varomaton lintu tai kala tarttuu mitä houkuttelevimpaan syöttiin, niin samoin sieluraukat joutuvat saatanan juonien uhreiksi, kun hän peittää yhden valheen mukaansa tempaavalla totuuden pakkauksella.

VÄÄRENNETTY PYHYYS

Mitä pettävin kaikista vääristä uskonpuhdistuksista on sellainen, jolla on pyhyden ulkokuori. Kun Luther, suuriuskonpuhdistaja, Jumalan Hengen liikuttamana mursi Rooman itselleen anastamat rautaiset kahleet selvällä: - "Kirjoitettu on", ja hierarkia (pappisvalta) vapisi perustuksiaan myöten... saatana ei ollut joutilaana. Hän yritti samaa, mitä hän on yrittänyt jokaisessa uskonpuhdistusliikkeessä; pettää ja turmella kansaa houkuttelemalla sitä väärällä liikkeellä oikean työn sijasta. Kuten kristillisen kirkon ensimmäisellä vuosisadalla esiintyi väriä kristuksia, niin samoin väriä profeettoja nousi kuudennelatoista vuosisadalla. "Jotkut miehet, joihin uskonnollisessa maailmassa esiintynyt kiihtymys oli syvästi vaikuttanut, kuvittelivat saaneensa taivaasta erikoisia ilmoituksia ja väittivät Jumalan lähettäneen heidät viemään päätökseen sen uskonpuhdistuksen, jonka he sanoivat Lutherin toiminnan kautta päässeen vasta vähäiseen alkuun." S. t., s. L84.

SAATANAN TARKOITUS

Minkä tähden saatana pystyttää väriä uskonpuhdistuksia? Ihmiset esittävät usein tämän kysymyksen. Lue edelleen: "Uskonpuhdistuksen päivinä syyttivät sen viholliset hurmahenkisyyden tuottamista pahoista hedelmistä niitä, jotka sitä innokkaimmin vastustivat. Adventtiliikkeen vastustajat menettelivät samoin. Tyytymättä esittämään väärin ja liioittelevasti äärimmäisyysainesten ja kiihkoilijain erheitä, he levittivät täysin perättömiä, epäsuotuisia huhuja " S. t., s. 399. Väriä uskonpuhdistuksia johtavat yleisesti fanatismiin taipuvaiset miehet. Pietari puhui tästä luokasta sanoessaan: "...ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi." 2. Piet. 2:2. Se on juuri saatanan tarkoitus synnyttäessään väriä uskonpuhdistuksia - ne tuovat häpeää oikean uskonpuhdistuksen asialle.

OPINTUULET

"Ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa." Ef. 4:14.

Voimme hämmästyä väerien uskonpuhdistusten lukumäärästä, joita näyttää nousevan kuin sieniä sateella. Melkein kaikki niistä ovat yksinäisiä tähtiä tai komeettoja omine mielikuvituksellisine aatteineen, jonka ympärille he ovat rakentaneet näennäisesti hyvin tärkeän asian. He jättävät täysin huomioimatta seuraavan lausunnon: "Jumalalla on seurakunta maan päällä, seurakunta joka on Hänen valittu kansansa, joka pitää Hänen käskynsä. Hän ei johda erillisiä versoja, ei yhtä siellä ja toista täällä, vaan kansaa." T.M., s. 61.

Tästä vaarasta meitä varoitetaan uudelleen T.5, s. 80: "Päivät lähestyvät nopeasti, jolloin on oleva suuri sekaannus ja petos. Saatana, enkelin pukuun pukeutuneena, tulee pettämään, jos mahdollista, valitutkin. On monia jumalia ja monia herroja. Jokainen opintuuli puhalttaa." Saatana ei ole kiinnostunut niistä, jotka suhtautuvat kevyesti sanomaan, he ovat jo hänen. Vakavimpia, antautuneimpia ja hengellisimpiä vastaan hän hyökkää kiusauksillaan. Heille hän koettaa ilmestyä vanhurskauden saarnaajana, muistuttaen heitä vanhurskauttamissanomasta siten kuin sitä saarnattiin vuonna 1888. Mutta suuretkin totuudet, kuten pyhäkkösanoma ja tutkiva tuomio, kun ne esitetään epävakaisella, väärinymmärrettävällä tavalla, voivat johtaa ihmiset harhaan väärässä, niin kutsutussa heräämisessä. Sellainen menettely estää todellisia, rehellisiä sieluja ymmärtämästä ja käsittämästä oikeata, käytännöllistä uskonpuhdistusta, johon meitä kutsutaan.

HARHAOPETUKSET

Useat fanaatikot ovat tuottaneet vaikeuksia adventistiasialle, muutamat ovat määränneet ajan Kristuksen tulemiselle, kun taas toiset ovat leimanneet kaiken järjestäytymisen saatanalliseksi. Toiset väittävät heillä olevan profetoimisen Lahjan. Monet vievät terveysuudistussanomaa vastuuttomiin äärimmäisyyksiin tai ovat yksipuolisia pukeutumis uudistuksessa. Jumalan todelliseen uskonpuhdistukseen sisältyy kaikki tälle ajalle kuuluvat totuuden periaatteet, mutta ne eivät ole sen paremmin maailmallisia kuin fanaattisiakaan yhdessäkään kohdassa. Jumalan palvelija kuvailee menneitä kokemuksia kirjoittaessaan: "Me olemme Jumalan käskyjä pitävä kansa. Melkein viidenkymmenen vuoden aikana (kirjoitettu vuonna 1904) jokaista harhaopin näkökantaa on tuotu keskuuteemme synkentämään mieliämme sanan opetukseen - erityisesti mikä koskee Kristuksen välitystyötä taivaan pyhäkössä ja taivaan sanomaa näille viimeisille päiville, josta on ilmoitettu Ilmestyskirjan 14. luvussa. Kaikenlaisia sanomia on tyrkytetty seitsemän päivän adventisteille ottamaan paikan totuudelta, joka kohta kohdalta on tutkittu rukoillen ja todistettu Herran ihmeitä tekevällä voimalla. Mutta niitä tiemerkkejä, jotka ovat tehneet meidät siksi, mitä me olemme, on suojeltava ja säilytettävä siten kuin Jumala Sanansa ja Henkensä Todistusten kautta on antanut ymmärtää. Hän kehottaa meitä pysymään lujina totuudessa niiden periaatteiden perustuksella, jotka on perustettu kiistattomalla arvovallalla." Sel. Mess. I, s. 208.

TOISIA VÄÄRIÄ USKONPUHDISTUKSIA.

"Sielujen vihollinen on koettanut aikaansaada luulon, että suuri uskonpuhdistus tapahtuisi seitsemännen päivän adventistien keskuudessa ja että tämä uskonpuhdistus tarkoittaisi niiden opinkappaleiden jättämistä, jotka seisovat uskomme tukipilareina ja velvoittaisi uudelleen järjestäytymiseen. Jos tällainen uskonpuhdistus tapahtuisi, mikä olisi tuloksena? Niitä totuuden periaatteita, jotka Jumala viisaudessaan on antanut jäännösseurakunnalle, ei noudatettaisi. Meidän uskontomme muuttuisi. Ne perustavat periaatteet, jotka ovat ylläpitäneet työtä melkein viimeiset viisikymmentä vuotta, esitettäisiin erehdykseksi. Uusi järjestö pystytettäisiin. Uuden järjestyksen kirjoja kirjoitettaisiin. Älyllisen filosofian järjestelmä otettaisiin käytäntöön. Tämän järjestelmän perustajat menisivät kaupunkeihin ja tekisivät ihmeellistä työtä. Sapatti tietenkin huomioitaisiin kevyesti, kuten sen luonut Jumalakin. Minkään ei sallittaisi olevan uuden liikkeen tiellä. Johtajat opettaisivat, että hyve on parempi kuin pahe, mutta Jumala olisi raivattu tieltä pois; he asettaisivat luottamuksensa ihmisvoimaan, joka ilman Jumalaa on arvoton. Heidän perustuksensa olisi rakennettu hiekalle, ja myrsky sekä tulva pyyhkäisisivät rakennuksen pois." Sel. Mess., s. 204. 205.

Tässä kuvattu uskonpuhdistus olisi aivan päinvastainen jumalalliselle uskonpuhdistukselle. Sekä Raamattu että Todistukset nostavat äänensä molempia äärimmäisyyksiä vastaan. Varokaamme sen vuoksi suosimasta mitään vääriä uskonpuhdistuksia, vaan pitäkäämme yksimielisesti kiinni siitä uskonpuhdistuksesta, jolla on kaikki jumalalliset ominaisuudet. Yksi asia on vielä muistettava: Vaikka vääriä uskonpuhdistuksia olisi kymmenittäin maassa, niin oikea uskonpuhdistus on selvä jumalallisessa loisteessaan jokaiselle, jolla on Jumalan lahja "erottaa henkiä". Vuoripuroa ei voida pysäyttää, vaan se murtautuu jälleen vapaaksi, samoin oikea uskonpuhdistus jatkuu vastustuksesta huolimatta, ja huolimatta kaikista vääristä uskonpuhdistuksista sen ympärillä.

LAODIKEA JA SEULOMINEN

Paljon on keskusteltu siitä, mikä on "Laodikea", jota kuvataan Ilmestyskirjassa 3:14-21. Lukekaa huolellisesti kaikki nämä jakeet. Selvittääksemme ensimmäisen esteen myöntäkäämme, että Laodikea on viimeinen seitsemästä seurakunnasta ja sen tähden sen täytyy olla viimeinen seurakunta ennen Kristuksen toista tulemistä. Tähän viitaten profetian henki todistaa seuraavaa: "Laodikean sanoma tarkoittaa Jumalan kansaa, joka tunnustaa uskovansa nykyiseen totuuteen." T.4, s. 87.

"Minulle näytettiin, että todistus Laodikealle koskee Jumalan kansaa nykyisenä aikana." T. 1, s. 186. Tämän seurakunnan tilaa on kuvattu haaleaksi (penseäksi), köyhäksi, viheliäiseksi, sokeaksi ja alastomaksi.

TUOMIO

Jumala ei hyväksy ketään sellaisessa tilassa. Tästä syystä Jumala sanoo: "Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos." Ilm. 3:16. Huomaa, että varoitus annetaan positiivisessa muodossa, "minä olen", mikä ei jätä mitään epäilystä siitä, etteikö tätä uhattua tuomiota panna täytäntöön. Pelottaako tämän ennustuksen vaikutus sinua? Sen pitäisi! Etkö

sinä ole seitsemännen päivän adventisti? Ja eikö Laodikean sanoma kuulu sinullekin? Ehkä et ole koskaan katsonut sitä siltä näkökannalta aikaisemmin, mutta syyttävä sormi osoittaa sinuakin. Löytyykö näitä kuvattuja tiloja (haalea, köyhä, viheliäinen, sokea ja alastoin) sinunkin elämässäsi? Ellei kaikkia, niin osittain? Nyt sinä voit huolestua, ja se on oikein. Sinä et ole yksin; on tuhansia vakavia veljiä ja sisaria, jotka myös tuntevat tarvetta tutkia elämäänsä tässä kohden. Kyllä, se ottaisi pois melkein kaiken ilon ja taivaan päivänpaisteen kristillisestä kokemuksestamme, ellei meille myöhemmin annettaisi lohdutusta, kun uskollinen Todistaja neuvoo meitä ostamaan Häneltä (Kristukselta) uskon ja rakkauden kultaa, Kristuksen vanhurskauden valkeat vaatteet ja Pyhän Hengen silmävoidetta.

NÄKY

Tämä tutkimusaihe näytettiin sisar Whitelle näyssä. Jos avaat kirjan "Hengellisiä kokemuksia", sivut 299-303, siellä on koko luku omistettu tälle aiheelle otsikolla "Seulominen". Jos sinulla ei ole tätä pientä kirjaa, hanki se ja sitten lue koko luku. Sinä voit kysyä: "Mitä tällä luvulla on tekemistä uskonpuhdistuksen kanssa?" Vastauksemme on: Kaikkea! Se käsittelee uskonpuhdistuksen ensimmäistä astetta, uskonpuhdistusta henkilökohtaisessa elämässä. Ja sitten toinen kysymys: "Onko tässä mainitulla seulomisella jotain tekemistä edellä mainitun Laodikean sanoman kanssa?" Vastaus on annettu tässä luvussa "Hengellisissä kokemuksissa", sivulla 300: "Kysyin näkemäni seulomisen merkitystä ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaa se suora todistus, jonka aikaansaa uskollisen Todistajan neuvo Laodikean seurakunnalle." Siten Laodikean sanoma aiheuttaa seulomisen, ilmaisten Jumalan kansalle heidän syntisen tilansa.

TAISTELU

Niin pian kuin alat syvästi huolestua hengellisestä tilastasi huomattuasi haalean, köyhän, sokean ja alastoman tilasi, ja kun alat etsiä Jumalaa vakavassa rukouksessa ja tuskaisessa hengessä, sinä liityt ryhmään, josta sisar White kirjoittaa: "Minä näin muutamien rukoilevan Jumalaa lujalla uskolla ja tuskallisina huudoin. Heidän kasvonsa olivat kalpeat, ja niissä kuvastui syvä huoli, mikä ilmaisi heidän sisäistä kamppailuaan." H.k., s. 299.

Niin, se on kamppailua. Miksi? Koska sinun iankaikkinen pelastuksesi on vaakalaudalla. Muista: Tulla ulosoksenetuksi tarkoittaa yksinkertaisesti OLLA IANKAIKKISESTI KADOTETTU. Sinä et voi sallia sen tapahtuvan itsellesi.

TASO JA TOTUUS

Katsoessamme vähän syvemmin lukua "Seulominen", me huomaamme kuvattavan pimeyttä, joka ympäröi rukoilevaa ryhmää. "Minkälaista pimeyttä se on?", sinä voit kysyä. Vastaus on: puhuessaan suorasta todistuksesta joka aikaansaa seulomisen, se sanoo: "Se vaikuttaa vastaanottajan sydämessä ja saattaa hänet kohottamaan vanhurskauden lippua ja julistamaan suoraa totuutta." H. k., s. 300.

Sitten nämä rukoilevat ovat syvästi huolestuneita eräistä seurakunnan vaatimustason alentamisesta eli perustavien totuuksien alentamisesta, joihin adventistit uskovat, ja välinpitämättömyydestä leikkaavia totuuksia kohtaan, jotka pitävät seurakunnan puhtaana. Siitä seuraa, että jos seurakunta alentaa perustettua tasoaan, se sallii synnin ja sen seuraukset tulla seurakuntaan; ja jos se ei saarnaa suoraa totuutta, se käyttää kohteliaisuutta miellyttääkseen ihmisiä sen sijaan, että kirkastaisi totuutta miellyttääkseen Jumalaa.

HUOKAAMINEN JA VALITTAMINEN

Tässä yhteydessä muistutamme Hesekielin profeettallisesta näystä. Ottakaamme Hesekielin 9. luku ja huomatkamme merkitys. Näemme kuusi miestä tuhoaseineen, ja yhdellä on kirjoitusneuvot (jae 2). Sitten käsky annetaan jakeessa neljä: "Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään." Tässä syvä huolestuminen omasta tilasta muuttuu huolestumiseksi koko seurakunnan tilasta, joka koostuu yksilöistä. Mikä on se huoli? Miehet huokaavat ja valittavat kauhistusten tähden. Luvussa "Seulominen", jota koskettelimme aikaisemmin, osoitetaan että seurakunnan taso on alentunut ja totuutta vääristelty. Tässä niiden huokaaminen ja valittaminen on syvää surua seurakunnan kauhistusten tähden. Silloin, on jollain tavoin täytynyt tapahtua luisumista taaksepäin luopumukseen. Ja tämä saa rehelliset sielut toimimaan. Ja jos luopumus on juurtunut syväälle, niin kutsu uskonpuhdistukseen on Jumalan antama, vaativa kutsu. Suhde seulomisen ja Laodikean kansan välillä pitäisi nyt olla selvä.

VOIKO LAODIKEA LANGETA?

Yhteen tärkeään kysymykseen koskien Laodikeaa on vielä vastattava, kysymykseen, joka on ylipänä jokaisen todellisen adventistin mielessä. Onko Laodikean seurakunnan mahdollista langeta, tai voiko sellainen koskaan tapahtua? Menkäämme jälleen Todistuksiin ja lukekaamme itsellemme:

- 1) "Minulle näytettiin, että kauhistavat näyt ovat edessämme. Saatana ja hänen enkelinsä tuovat kaikki voimansa Jumalan kansaa vastaan. Hän tietää, että jos he nukkuvat vielä vähän kauemmin, hän on heistä varma, sillä heidän tuhonsa on taattu." T.I, s. 263.
- 2) "Jerusalem edustaa sitä, miksi seurakunta tulee, jos se kieltäytyy vaeltamasta siinä valossa, jonka Jumala on antanut." T.8, s. 67.
- 3) "Seurakunta punnitaan pyhäkön vaa'alla. Jos sen siveellinen luonne ja hengellinen tila eivät vastaa niitä etuja ja siunauksia, joita Jumala on suonut sille, se havaitaan köykäiseksi." T.5, s. 83.
- 4) "Minä olen nähnyt, että itsensä ylistäminen on tullut yleiseksi seitsemännen päivän adventistien keskuudessa, ja ellei ihmisen ylpeyttä nöyrytetä ja Kristusta koroteta, niin me emme ole kansana sen paremmassa tilassa vastaanottamaan Kristusta Hänen adventissaan kuin Juudan kansa oli vastaanottamassa Häntä, Hänen ensimmäisessä adventissaan." T.5, s. 727.
- 5) "Koska Israelin lapset eivät täyttäneet Jumalan tarkoitusta, Hän hylkäsi heidät,

ja Jumalan kutsu esitettiin toisille kansoille. Jos nämäkin osoittautuvat uskottomiksi, eikö heitä silloin samoin hyljätä?" Kr. v., s. 224.

Nämä viisi tiedonantoa tekevät selväksi, että varoittavat todistukset, jotka on annettu seurakunnalle, eivät ole turhia uhkauksia, vaan ellei seurakunta ole uskollinen, se voi ja tulee Jumalan hylkäämäksi.

KÄÄNNEKOHTA

Aikaisemmassa luvussa käsitelimme seulomista, joka tapahtuu Jumalan kansan keskuudessa. Koska luku "Seulominen" kirjassa Hengellisiä Kokemuksia on selvästi nähtävissä kaikille maallikkojäsenille ja työntekijöille, niin seitsemännen päivän adventistit mielellään selittävät seulomisen tapahtuvan sunnuntailain aiheuttamassa kriisissä. Tämä tyynnyttää monien mielet ja lopettaa heidän enemmän tutkimisensa. Mutta me vastustamme tätä näkökantaa. Näyttäkää meille koko luvussa yksikin vähäinen viittaus siihen, että seulominen tulee sunnuntailakia pakotettaessa. Siellä ei ole sellaista! Sen sijaan siellä sanotaan selvästi, että seulominen johtuu Laodikean sanomasta. Ja koska ehtoosade vuotaa sunnuntaijulistuksen kanssa yhtä aikaa, niin kaikki valmistelut sitä varten on tehtävä nyt.

ENNALTA NÄHTY KRIISI

Vuonna 1913 sisar White kirjoitti "Tervehdyssanat" pääkonferenssiin kokoontuneille. Ilmeisesti se oli hänen viimeinen vetoomuksensa niin kovin tarpeelliseen uskonpuhdistukseen ennen hänen poismenoaan. Mutta jokin on hyvin merkittävää: Hän yhdisti tämän tulevan uskonpuhdistuksen määrättyyn "kriisiin", samalla tulevaksi. Hän sanoi: "Jumala kutsuu niitä, jotka ovat halukkaita jättämään itsensä Pyhän Hengen johdettaviksi, ja kehottaa heitä kulkemaan eteenpäin perusteellisen uskonpuhdistuksen etunenässä. Näen edessämme käännekohtan, ja Herra kehottaa työntekijöitään ottamaan paikkansa rivissä." T.M., s. 514.

Hän ilmeisesti näki käännekohtan hämmäyttävän sinä aikana vuonna 1913. Aikaisemmin vuonna 1909 hän puhui siitä: "Aika lähestyy, jolloin maailmanhistorian suuri käännekohta tulee..." T.9, s. 97.

Ja ennen kuin hän näki sen tulevan, hän kuvaili sitä Todistusten 5. niteessä, s. 711: "Suuri kriisi odottaa Jumalan kansaa. Käännekohta odottaa maailmaa. Kaikkien aikojen kohtalokkain kamppailu on juuri edessämme."

KOETTELEMUKSET, KOKEET, SOTA JA VERENVUODATUS

Tulevasta kriisistä puhuessaan hän yhdisti siihen muitakin tapahtumia: "Pian Jumalan kansaa koetellaan tulisilla koetuksilla, ja suuri joukko niistä, jotka nyt näyttävät aidoilta ja todellisilta osoittautuvat halvaksi metalliksi." T.5, s. 136.

"Pelottavat koetukset ja ahdingot odottavat Jumalan kansaa. Sodan henki liikuttaa kansakuntia maan äärestä toiseen." T.9, s. 17.

Huomatkaa, että se ei ole viimeinen suuri sunnuntailain koe, joka panee alulle suuret koetukset ja ahdingot. Sanat esitetään tässä monikkomuodossa - "koetukset ja ahdingot". Meidän on tehtävä se johtopäätös, että pienemmät kokeet

johtavat viimeiseen suureen koetukseen, ja että nämä koetukset ovat yhteydessä sodan ja verenvuodatuksen kanssa, mihin myös viitataan seuraavassa lausunnossa: "Olemme aikakausien kriisin kynnyksellä. Nopeasti seuraavat Jumalan tuomiot toisiaan: tulipaloja, tulvia, maanjäristyksiä, sotaa ja verenvuodatusta." P. k., s. 194.

KANSAKUNTA KANSAKUNTA VASTAAN

"Minulle näytettiin maan asukkaat mitä suurimmassa sekasorrossa. Sota, verenvuodatus, puute, köyhyys, nälänhätä ja ruttotaudit olivat kaikkialla maassa." T.I, s. 268.

Näillä sanoilla Jumalan palvelija esitti maailman sodat, ja seuraava taistelu kuvataan Matt. 24:7: "Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan..."

PIENI RAUHAN AIKA

Sen jälkeen kun sisar White näki sodan ja verenvuodatuksen "kaikkialla maassa" ja "maan asukkaat mitä suurimmassa sekasorrossa", hän jatkoi: "Huomioni käännettiin sitten pois näkymästä. Näytti olevan pieni rauhan aika." T.I, s. 268.

On aika huomattavaa, että ensimmäistä maailmanlaajuista taistelua, jota historia kutsui ensimmäiseksi maailmansodaksi (1914-1918), seurasi lyhyt rauhan aika vihollisuuksien lakatessa. Noin 20 vuotta kansakunnat toivoivat saavansa aikaan yksimielisyyttä ja rauhaa Kansainliiton avulla. Mutta Jumalan näkijä ennusti toisen sodan seuraavan.

TOINEN MAAILMANSOTA

"Vielä kerran maan asukkaat esitettiin minulle; ja jälleen kaikki oli mitä suurimmassa sekasorrossa. Taistelu, sota ja verenvuodatus sekä nälänhätä ja ruttotaudit raivosivat kaikkialla. Muut kansat olivat kytkeytyneet tähän sotaan ja taisteluun. Sota aiheutti nälänhätää. Puute ja verenvuodatus aiheuttivat kulkutauteja. Ja ihmisten sydämet menehtyivät pelosta ja siitä, mikä oli kohtaava maanpiiriä." T. I, s. 268.

Tämä lausunto tosiaan sopi niihin selkkauksiin, jotka seurasivat Amerikan sisällissotaa, ilmeisesti juuri niiden edellä: "Toiset kansakunnat vartioivat huomattavasti tätä kansaa, mitä tarkoitusta varten, sitä ei minulle ilmoitettu, ja he näyttivät tekevän suuria valmisteluja jotakin tapahtumaa varten." T.I, s. 268.

Sitten seuraa lausunto koskien maan asukkaita, ei yksinomaan Amerikkaa. Kuinka selvästi toinen maailmansota onkaan kuvattu tässä! Eikö oikeaa profeettaa tunneta siitä, että hänen ennustuksensa täyttyvät? Kyllä, tapahtui juuri niin kuin ennalta oli sanottu. Ensimmäinen maailmansota tuli 52 vuotta, ja toinen maailmansota 77 vuotta ennustusten ilmoittamisen jälkeen. Vuonna 1890 Profetian Henki antoi vielä yksityiskohtaisemman kuvauksen kahdesta tulevasta maailmansodasta: "Myrsky on tulossa ja meidän on oltava valmiit kohtaamaan sen raivo katumuksella Jumalaa kohtaan ja uskolla Herraamme Jeesukseen Kristukseen. Herra nousee ravistelemaan voimakkaasti maata. Tulemme

näkemään ahdinkoa joka puolella. Tuhansia laivoja syöksyy meren syvyyteen. Laivastoja uppoaa ja miljoonittain uhrataan ihmisiä... Loppu on lähellä. Koetusaika on pian loppuva." Signs of the Times, 21.4.1890.

Menkää vielä takaisin neljänteen lukuun, missä esitetään useita lausuntoja tulevista sodista, ja tarpeesta tehdä läpikotainen uskonpuhdistus Jumalan kansan keskuudessa. Pitäkää tämä tosiasia mielessänne.

NÄKÖALAT

Meille kerrotaan myös minkälaisia "koetukset ja ahdingot" ovat ja mitä ne sisältävät: "Edessämme on näkymä jatkuvasta taistelusta, vangitsemisen vaarasta, omaisuuden menettämisestä ja hengenkin menetyksestä puolustettaessa Jumalan lakia, jonka ihmisten lait ovat tehneet tyhjäksi." T.5, s. 712.

"Niiden, jotka askel askeleelta ovat liittyneet maailmallisiin vaatimuksiin ja muodostuneet maailman tapojen mukaiseksi, ei ole vaikeata liittyä olemassa oleviin voimiin mieluummin kuin olla alttiina pilkalle, solvaukselle, uhkaavalle vangitsemiselle ja kuolemalle. Taistelu on Jumalan käskyjen ja ihmisten käskyjen välillä." T.5, s. 81.

Jos viimeinen suuri, lopullinen koetus sunnuntailain aikana tulee olemaan elämän ja kuoleman taistelua kuuliaisuudesta Jumalan tai ihmisten lakeja kohtaan, niin, teemme sen johtopäätöksen, että monet koetukset jo ennen sitä kysyvät uskollisuuttamme Jumalan lakia kohtaan. Muistakaa tämä ja se auttaa teitä ymmärtämään myöhempien lukujen kehitykset. Pyytäkää tänään Herralta kuuliaista sydäntä, että voisitte kestää jokaisen kokeen ja ahdingon nyt, ja siten olla valmistunut kestämaan uskollisena lopullisessa koetuksessa.

KRISTITTY JA SOTA

Tämä aihe asettaa kysymyksen mitä tärkeimmästä asiasta Jumalan käskyt pitävälle kansalle. Raamattu kertoo Lootista Sodomian kaupungissa, että häntä "rietasten vaellus irstaudessa vaivasi". 2. Piet. 2:7. Jeesus vertasi meidän päiviämme Lootin aikaan, me voimme todella nähdä Hänen sanojensa täyttymyksen ympärillämme. Pahuus ei ole koskaan hallinnut päättäväisemmin kuin nykyään. Silminnähtävästi tämän maailman ruhtinas, saatana, hallitsee ylinnä kaikilla elämän aloilla. Hänen petoksensa kautta kuolema on tullut ihmissukuun. Jeesus sanoi hänestä: "Hän on ollut murhaaja alusta asti..." Joh. 8:44. Taivaassa hän aloitti sodan, joka oli täysin vieras käsite enkeleille, jotka eivät olleet koskaan kokeneet, epäsointua, epäluottamusta, paha luuloa, taistelua tai hengen ottamista väkivalloin. "Saatana iloitsee sodasta, sillä se herättää sielun alhaisimmat intohimot ja vie uhrinsa rikosten ja veren tahraamina iankaikkisuuteen. Hänen tarkoituksenaan on kiihottaa kansoja sotimaan toisiaan vastaan; sillä siten hän saa ihmisten mielet kääntymään pois valmistautumisesta kestämaan Jumalan suurena päivänä" S.t., s. 576.

ISRAELIN TEOKRATIA

On totta, että muinainen Israel taisteli sotia - vieläpä valloitus­sotia. Usein he itse olivat hyökkääjiä. Raamattu kertoo suurista urheuden ja rohkeuden teoista. Siksi monet sanovat, että sota on oikeutettua. Mutta onko se todella totta? Ymmärrämme hyvin selvästi, että vanha Israel oli "teokratia" (kreikkalaisesta sanasta Theos, tarkoittaa Jumalaa, ja kratein, tarkoittaa hallita). Se merkitsee, että Jumala oli heidän ylin hallitsijansa eikä ihminen. Kysyt ehkä, miten Jumala hallitsi heitä? Raamatun ja Todistusten perusteella ymmärrämme, että Hänen käskynsä olivat yhteydessä kahteen kalliiseen kiveen, joiden nimet olivat "uurim ja tummim", ja ne kiinnitettiin ylimmäisen papin rintakilpeen. (2.Moos. 28:30; 4.Moos. 27:21; 1.Sam. 28:6). Kun jokin kysymys esitettiin Jumalalle rukouksessa Hänen vastauksensa tuli joko valon säteilynä ympäröiden oikeanpuolista kiveä, joka tarkoitti kyllä, eli hyväksymistä, tai pilvi varjosi vasenta kiveä, merkiten ei, eli hylkäämistä (katso kirjasta "Patriarkat ja profeetat", s. 329). Tämän lisäksi Herra ajoittain ilmestyi kirkkaudessa, pilvi verhosi kirkasta valoa ja ilmestyi kaikkein pyhimmässä (3. Moos. 9:23,24; 2. Moos. 40:34,35; 2. Aikak. 5:13,14), tehdäkseen tiettäväksi tahtonsa (katso Patr. ja prof., s. 329). Lisäksi Hän puhui palvelijaansa profeettojen kautta.

SOTA POISTETTIIN

Mikään kansakunta tänään ei voi kerskua sellaisesta näkyväisestä Jumalan tahdon ilmaisusta, siitä pitäisikö heidän ottaa osaa sotaan vai ei. Sitä paitsi Kristus sanoi: "Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat." Matt. 5:43,44. Kristus ilmeisesti kumosi vanhan sotapolitiikan täydellisesti. Minkä tähden? Siitä syystä, koska Israel kansana ei enää ollut valittu kansa. Kansa hajotettaisiin kaikkien kansojen sekaan. Nyt ei-juutalaiset valittaisiin viemään evankeliumia maan kaukaisimpiin osiin. Teokratia oli päättynyt ainiaaksi. Älköön kukaan sen vuoksi vedotko muinaiseen Israeliin puolustaakseen nykyistä sodankäyntiä siltä pohjalta.

VELJEYS

"Jumala ei hyväksy mitään kansallisuus-, rotu- eikä luokkaeroja. Hän on koko ihmiskunnan Luoja. Kaikki ihmiset ovat yhtä perhettä luomisen perusteella, ja kaikki ovat yhtä myös lunastuksen perusteella. Kristus tuli purkamaan jokaisen erottavan väliseinän..." Kr. v., s. 284.

Siten tänään kaikkia kansakuntia ja rotuja tulee pitää yhteisenä veljespiirinä, vaikkakin he jakautuvat eri kieliin ja yhteiskunnallisiin tai rodullisiin erilaisuuksiin.

SANOMIA SODISTA

Jeesus sanoi, että tulisi olemaan sotia ja sanomia sodista, erityisesti lopun aikana. Mikä on kristityn asenne näihin sotiin? On aivan ilmeistä, että saatana, murhaaja alusta asti, on kaikkien niiden alkuunpanija. Kaikkivaltias pani selvän rajoituksen sodalle sanoessaan: "Älä tapa." Mistään emme löydä mitään ilmoitusta, että tämä koskisi vain yksityistä tai yhteiskunnallista elämää. Kun Pietari veti miekkansa

itsepuolustukseen, Jeesus sanoi: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttavat, ne miekkaan hukkuvat." Matt. 26:52. Ja Johannes Kastaja sanoi sotilaille: "Älkää tehkö vääryyttä kenellekään ihmiselle", mikä tarkoittaa samaa kuin "älä tapa", koska tappaminen ja vääryys ovat oikeastaan sama merkityksellisiä (synonyymeja) ja eroavat toisistaan vain asteessa. Kuinka sitten kukaan kristitty Kristuksen rakkaus sydämessään voi olla sotilaana taistellen, tappaen ja kuollen maallisen isänmaan puolesta? Se olisi suurinta ristiriitaa ja kauhean väärin. Jumalan silmissä se on Hänen pyhän lakinsa rikkomista. Kuinka kristitty voi välittämättä kanssaihmisistään, ollen samaa veljeyttä, maata juoksuhaudoissa ja poteroissa vastakkaisen armeijan leirissä ampuen ja tappaen toinen toistaan?

VARHAINEN ADVENTISTIEN ASENNEN

Alkuaikana adventistit järjestäytyneenä yhdyskuntana olivat vastakkain saman ongelman kanssa koskien sotaa ja heidän suhdettaan siihen, kun sisällissota puhkesi Yhdysvalloissa vuonna 1861. Ongelma oli merkityksetön, koska armeija koostui vain vapaaehtoisista. Kuitenkin, kun sota jatkui ja menetettiin paljon ihmishenkiä, niin hallitus pani alkuun pakollisen asepalveluksen. Kun se tehtiin velvollisuudeksi, Herra antoi erityisohjeen sanansaattajalleen, Ellen G. Whitelle: "Minulle näytettiin, että Jumalan kansa, joka on Hänen erikoinen aarteensa, ei voi liittyä tähän sekavaan sotaan, sillä se on vastoin kaikkia heidän uskonsa periaatteita. Armeijassa he eivät voi totella totuutta ja samanaikaisesti noudattaa upseeriensa määräyksiä. Se olisi jatkuvaa omantunnon loukkaamista. Maailman ihmisiä hallitsevat maailman periaatteet. He eivät voi arvostaa mitään muuta. Maailman politiikka ja yleinen mielipide sisältävät toimintaperiaatteen, joka hallitsee heitä ja johtaa tekemään mahdollista oikein tekemistä. Mutta Jumalan kansa ei voi antaa näiden perusteiden hallita itseään. Jumalan sanat ja käskyt, sieluun kirjoitetuina, ovat henki ja elämä, ja siinä heidän voimansa alistua ja olla kuuliaisia. Jehovan kymmenen käskyä ovat perustana kaikille oikeamielisille ja hyvälle laeille. Jumalan käskyjä rakastavat sopeutuvat kaikkiin maan hyviin lakeihin. Mutta jos hallitsijoiden vaatimukset ovat ristiriidassa Jumalan lakien kanssa, niin ainoaksi kysymykseksi jää: Tottelemmeko me Jumalaa vai ihmistä?" T.I, s. 361, 362.

Herra työskenteli ihmeellisesti adventistikansan hyväksi, kun asevelvollisuuspakko tuli lainvoimaiseksi 3. maaliskuuta, vuonna 1863, niin se antoi mahdollisuuden jokaiselle, joka maksoi \$300 "saada vapautuksen asepalveluksesta". Tämä mahdollisuus jäi voimaan heinäkuun 4. päivään 1864, jolloin tämä \$300 maksuoikeus lopetettiin. Mutta 24.2.1864 tuli voimaan uusi asevelvollisuuslaki, joka salli vaihtoehtoisen palveluksen, joka aikaisemmin oli suotu kaikille, nyt vain niille, joilla oli uskonnolliset periaatteet aseiden kantamista vastaan. Sellaisten yksilöiden tuli kutsunnan tullessa harkita aseetonta palvelusta ja saada määräys "työskentelyyn sairaaloissa", tai huolehtia vapautetuista orjista tai maksaa \$300." Act of Congress, 24.2.1864. Tänä väliaikana 24.2.1864 - 4.7.1864 adventistit eivät anoneet edes vaihtoehtoista palvelua, vaan jatkoivat alkuperäisen \$300 korvausmaksua, kunnes se ei enää ollut mahdollista. Vasta sitten he tekivät

avoimen ilmoituksen hallitukselle. Seitsemännen päivän adventistien pääkonferenssin toimeenpaneva johtokunta osoitti "periaatteiden julkilausuman" Michiganin kuvernöörille: "Hänen ylhäisyydelleen, Austin Blairille, Michiganin valtion kuvernöörille: Me allekirjoittaneet, seitsemännen päivän adventistien pääkonferenssin toimeenpaneva johtokunta pyydämme kunnioittaen saada jättää teidän harkittavaksenne seuraavan julkilausuman: 'Itseään seitsemännen päivän adventisteiksi kutsuva kristillinen kirkkokunta, ottaen Raamatun uskonsa ja käytäntönsä ohjeeksi, on yksimielinen käsityksessään, että sen opetukset ovat vastoin sodan henkeä ja käytäntöä; siksi he ovat aina tunnontarkasti vastustaneet aseiden käyttöä. Jos Raamatussa on jotakin, jota me kansana voimme korostaa enemmän kuin jotain muuta uskontunnustuksessamme, niin se on kymmenen käskyn laki, jota me pidämme ylimpänä lakina, ja me otamme jokaisen käskyn sen selvällä ja kirjaimellisella tavalla. Neljäs näistä käskyistä käskee lopettamaan työnteon viikon seitsemäntenä päivänä, kuudes kieltää hengen ottamisen, joita meidän näkemyksemme mukaan ei voida noudattaa sotilastehtävissä. Käytäntömme on ollut yhtä näiden periaatteiden kanssa. Sen tähden kansamme ei ole tuntenut vapautta ilmoittautuapalvelukseen. Missään meidän tunnustuksemme julkaisussa ei ole puolustettu tai rohkaistu käyttämään aseita; ja asepalvelukseen kutsuttaessa me mieluummin kuin rikomme periaatteitamme vastaan, olemme tyytyneet maksamaan ja auttaneet toinen toisiamme maksamaan \$300 lunastusmaksun. Ja koska tämän suorittaminen on jäänyt yleiseen käytäntöön, me emme ole käyttäneet mitään julkista mielipiteemme ilmaisua, mitä tämä kysymys on aiheuttanut. Haluamme edelleen esittää, että seitsemännen päivän adventistit ovat päättäväisesti orjuutta vastaan, uskollisia hallitukselle, ja todistaaksemme myötämielisyytemme sille, olemme kapinaa vastaan. Mutta koska emme ole kauaa olleet erillisenä kansana ja järjestömmme on hiljattain saatu valmiiksi, meidän tunnustuksemme ei ole vielä laajalti tunnettu. Muutos laissa tekee välttämättömäksi, että me otamme julkisemman asenteen asiaan. Tästä syystä me annamme nyt teidän ylhäisyydellenne seitsemännen päivän adventistien näkemykset kokonaisuutena, jotka liittyvät aseiden käyttöön, luottaen siihen, että te ette epäröi tukea anomustamme, jonka me kansana esitämme edustajainhuoneen viimeisen toimenpiteen johdosta koskien niitä, jotka omantunnon syistä kieltäytyvät kantamasta asetta, ja ovat oikeutettuja käyttämään edukseen lain sallimia etuja." John Byington, J.N.Loughborough, George W. Amadon, Seitsemännen Päivän Adventistien pääkonferenssin toimeenpaneva johtokunta. Battle Creek, Michigan, 2. elokuuta 1864. Tätä asennetta tuki korkea hallintovirkamies, poliisimestari 1.9.1864 seuraavasti: "Uskonnollisten kirkkokuntien jäsenet, jotka on kutsuttu asepalvelukseen ja jotka todistavat (esittävät) asiansa ilmoittautumisvaliokunnan edessä, että he omantunnon syistä sekä uskonsa sääntöjen ja määräysten johdosta, kieltäytyvät kantamasta asetta, ja heidän käytöksensä on ollut täysin yhtäläistä heidän tunnustuksensa kanssa, niille osoitettaisiin tehtäviä sairaaloissa tai vapautettujen orjien huolehtimisessa tai heidät vapautettaisiin, kun maksavat \$300 niille henkilöille kuin sotaministeriö määrää." Hallintovirkamies, liittovaltion poliisimestari, Theo McMurtrie Capt.

-Review and Herald, 13.9.1864.

Minkä näistä kolmesta mahdollisuudesta, jotka heille annettiin, adventistit ottivat? "On sanottu, että seuraavassa kutsunnassa otetaan yksi kolmesta sotakuntoisesta miehestä asevelvolliseksi. Ja on arveltu, että tämä osa seitsemännen päivän adventisteista otetaan asepalvelukseen; se on yksi kolmesta. Tästä syystä jokaisen tulisi maksaa rahastoon 100 dollaria, se riittäisi maksamaan \$300.00 kaikista tulevassa kutsunnassa kutsutuista." Vanhin James White, Review and Herald, 24. I. 1865. Sisällissota päättyi 9.4.1865. Huomaa, että tämä päätös tehtiin noin kaksi ja puoli kuukautta ennen sodan loppumista, osoittaen selvästi, että adventistit yleisesti maksoivat ja auttoivat toinen toisiaan maksamaan 300 dollaria vapautusmaksuna mieluummin kuin käyttivät näitä kahta muuta mahdollisuutta, sairaalapalvelusta tai vapautetuista orjista huolehtimista. Ne jotka yrittivät käyttää näitä kahta muuta mahdollisuutta säästääkseen 300 dollaria - hyvin suuri summa niinä päivinä - huomasivat, että mitä sisar White oli lausunut T.I, s. 361:ssä, oli kaikki liiankin totta. "Armeijassa he eivät voi totella totuutta ja samanaikaisesti totella upseeriensa määräyksiä." Adventistien käytäntö sisällissodan aikana oli samaa kuin täysin omantunnontarkka kieltäytyminen tänään.

KRIISI ISKEE VAROITUS

Edellisissä luvuissa huomasimme, että Jumalan kansaa oli kylliksi edeltäpäin varoitettu tietääkseen, että vuoden 1913 jälkeen puhkeaisi heidän ylleen kriisi koetuksineen ja ahdinkoineen sodan ja verenvuodatuksen aikaansaamana. Missä nämä tulevat ahdingot tapahtuisivat, oli osoitettu seuraavasti: "Vieraiden kansojen kesken on sangen pian puhkeava taistelua ja sortoa voimalla, jollaista te ette voi kuvitellakaan." Gen. Conf. Bulletin, 1909, s. 57.

Tämä suuntaa katseemme heti yhdistyneiden kansakuntien sulatusuuniin - Eurooppaan. Muiden kiireellisten asioiden joukossa, joita esitettiin pääkonferenssille v. 1913 oli seuraava ehdotus, jonka teki Euroopan osaston esimies, vanhin L.R. Conradi: "Lisäksi, koska odotettavissa on vakavia aikoja, joissa me elämme, minä yritin kiinnittää johtavien veljemme huomion viime pääkonferenssilla sotapalvelusasiaan ja toimimaan hyvin harkiten, muutoin se toisi suuria vaikeuksia tuhansille veljillemme." Zionswächter, No 18, s. 735-738 (1914). Hyvin tietoisena tilanteen vakavuudesta sisar White, ennustaen tulevasta kriisistä vuonna 1913, lisäsi nämä sanat: "On muutamia, jotka eivät vielä nytkään näe asioita niiden oikeassa valossa; mutta voivat työtovereineen oppia katsomaan niitä välttyäkseen tekemästä vakavia virheitä, etsimällä Herraa tänä aikana ja jättämällä tahtonsa kokonaan Jumalan tahtoon." T.M., s.515.

Siis mahdollisuus ja vaara tehdä vakavia virheitä odotetun kriisin aikana oli hyvin todellinen, ja johtajien olisi pitänyt olla valvovia ja äärimmäisen varovaisia, koska kysymyksessä olivat vastakkain "sotapalvelus" ja Jumalan pyhä laki.

EI OTETTU VAARIN

Arkkiherttua Ferdinandin kaatuessa salamurhaajan luodista vuonna 1914,

Eurooppa räjähti kuin todellinen ruutitynnäri. Armeijat marssivat yön aikana ja heittäytyivät sitten kuolettavaan taisteluun mittailien sotavoimiaan. Seitsemännen Päivän Adventistien Euroopan osaston päämaja Hampurissa, Saksassa, joutui vaikeuteen, umpikujaan. Omantunnontarkkojen uskonnollinen vakaumus vastusti sotapalvelusta, mutta he joutuivat armeijan kutsunnan kanssa vastakkain. Käskyjä pitävillä kristityillä ei ollut minkäänlaista turvaa. Ja sotapalvelukseen sekaantui mitä varmimmin Jumalan pyhä laki, erityisesti neljäs ja kuudes käsky, sillä ei sapatin pitäminen eikä elämän säästäminen sovi yhteen sotilaiden toiminnan kanssa taistelussa. Ymmärrä tämä, lukijani: Meidän nuoret miehemme Euroopassa vuonna 1914 olivat vastakkain valinnan kanssa, joko vastata maansa kutsuun, mikä merkitsee tottelemattomuutta Jumalaa kohtaan, tai kohdata sotaväen pakkotyölaitos ja mahdollinen teloitus. Toistamme: Ei ollut MINKÄÄNLAISTA turvaa yksilön omalletunnolle. Mitä sinä olisit tehnyt? Pohjimmiltaan tämä oli jo pienoiskuva samasta taistelusta, joka ratkaisee sinun elämäsi tai kuolemasi viimeisessä kriisissä sunnuntaita pakotettaessa. Profetian Henki varoitti, että kysymys tulee olemaan Jumalan käskyistä, ja siten myös kävi.

PERIKSIANTO

Mitä me näimme tyrmistykseksemme? Hallituksen paineen lisääntyessä oli uhka, että kaikki adventistien laitokset suljettaisiin, elleivät johtavat veljet ottaisi asennetta hallituksen puolelle. Tämän paineen alla he julkaisivat julistuksen, joka oli osoitettu sotaministeriölle Berliinissä 4.8.1914, jonka alkuosa kuuluu seuraavasti: "Kunnioitettavin herra kenraali sotaministeri: 'Koska usein meidän kantaamme koskien velvollisuuttamme hallitusta kohtaan ja myös asennettamme yleiseen sotilasvelvollisuuteen; ja erityisesti kieltäytyessämme palvelemasta rauhan aikana lauantaina (sapattina) on pidetty fanaattisena, sen vuoksi otan vapauden, teidän ylhäisyytenne, esittää teille seuraavassa Saksan Seitsemännen Päivän Adventistien periaatteita, erityisesti juuri nyt nykyisessä sotatilanteessa. Koska me seisomme pyhän Raamatun perustuksella ja koetamme täyttää kristinuskon käskyä viettää lepopäivää (lauantaita), jonka Jumala asetti alussa, pyrkien panemaan syrjään kaiken työn sinä päivänä, niin kuitenkin näinä rasiuksen aikoina me olemme sitoutuneet yhdessä puolustamaan 'isänmaata' ja näissä olosuhteissa tahdomme myös kantaa asetta lauantaina (sapattina). Tässä asiassa vetoamme Raamattuun I. Piet. 2:13-17... (leima) H.F. Schubert, puheenjohtaja." Lue uudelleen tämä tiedonanto ja koeta sitten ymmärtää sanojen merkitys. Ymmärrämmekö me, että hengelliset johtajat, meidän saarnaajaveljemme Euroopassa, todella neuvoivat jäseniä menemään ja taistelemaan avoimessa taistelussa muiden sotilaiden tavoin? Todella hyvin surullista! Mutta se on totta; se tosiaan tapahtui. Tehtiin "hyvin vakava erehdys", ja aina tähän päivään saakka se on jäänyt suurimmaksi tahraksi adventismin historiassa. Yllä oleva tiedonanto vahvistettiin vielä suuremmalla korostuksella toisessa julistuksessa 5.3.1915, josta luemme osan: "... Mutta sodan puhjettua olivat Saksan adventistijärjestön johtajat omin luvuin neuvoneet sotapalvelusjäseniään kaikkialla maassa pakottavien asioiden ja isänmaan tarpeiden alaisina tekemään velvollisuutensa, joita heiltä vaadittiin kansalaisina,

sopusoinnussa Raamatun kanssa ja vilpittömästi tekemään lauantaina (sapattina) sen, mitä toiset sotilaat tekevät sunnuntaina. Todistuksena sallikaa tämän oheisen asiakirjan kelvata korkeasti arvostetulle Preussin sotaministerille, kirjoitettu 4.8.1914. Tämän jo vuosia sitten otetun asenteen vahvistavat oheen liitetyt allekirjoitukset: Euroopan osaston päämajan puolesta Hampurissa (leima) L.R.Conradi, puheenjohtaja, Itä-Saksan unionin päämajassa, Berlinissä, (leima) H. F. Schubert, puheenjohtaja, - Saksan yhdistyksen päämajassa, Chemnitzissa, (leima) Paul Drinhaus, puheenjohtaja." Yllä olevan tiedotuksen allekirjoitukset osoittavat, että sillä oli Euroopan johtajien täysi kannatus.

YLEISMAAILMALLINEN LUOPUMUS

Jos nyt ajattelet, että ehkä vain pieni osa seurakunnasta seurasi sitten näiden johtajien pahaan neuvoa, kuuntele samanaikaisia sanoja: "Adventistimiehet ovat käytännöllisesti katsoen kaikki kentällä tai armeijan palveluksessa suorittaen uskollisesti velvollisuutensa." *Dresdener Neueste Nachrichten*, 12.4.1918.

"Tuhannot heidän (adventistien) miesjäsenistään ovat armeijassa, ja monet heistä ovat jo kaatuneet kunnian kentällä..." *Berliner Lokalanzeiger*, 24.8.1918.

Luopumus, sen tähden, oli yleismaailmallinen läpi Euroopan mantereeseen; itse asiassa se kietoi kaikki kansat sotaan myös muutamat puolueettomatkin maat. Seitsemännen Päivän Adventisti – seurakunta, erityisesti Keski-Euroopassa, lakkasi olemasta Jumalan käskyt pitävä Ilmestyskirjan 12:17:n jäännös. Se menetti tämän tunnusomaisen luonteenpiirteensä.

SÄILYNYT JÄÄNNÖS

"Mutta tosi usko ei saanut sammua. Jumala on aina säilyttänyt Häntä palvelevan jäännöksen." P. ja p., s. 105.

Nämäkin sanat täyttivät ensimmäisessä maailmansodassa tämän suuren luopumuksen aikana. *Dresdener Neueste Nachrichten* (Dresdenin viimeisimmät uutiset) 12.4.1918 julkaisi erään adventistisaarnaajan lausunnon seuraavasti: "Sodan alussa seurakuntamme jakautui kahteen osaan. 98% jäsenistämme otti asenteensa Raamatun perusteella, että heidän tunnontarkka velvollisuutensa oli puolustaa isänmaata aseina, ja tehdä sitä myös sapattina, ja tämä johtajien yksimielinen asenne lähetettiin heti sota-asiaain osastoon, mutta 2% kuitenkin ei alistunut tähän yhteiseen päätökseen, ja sen tähden heidät täytyi erottaa yhdyskunnasta epäkristillisen käytöksensä johdosta..."

VAIN 2%

Voi näyttää uskomattomalta ja kuitenkin se on totta. Noin 98% jäsenistä oli onnistuneesti vedetty mukaan luopumukseen, ja ainoastaan pieni vähäpätöinen murto-osa, ehkä 2% jäi uskolliseksi. Niin, se näyttää uskomattomalta, mutta tosiasia myönnettiin myöhemmin osittain kirkon taholta. Kirjassa "Brown Exposes Ballenger", s. 29,30 (Southern Publishing Assn.), sanotaan muun muassa: "Tämä liike (ne yhdyskunnasta erotetut) sellaisena kuin se on tänään ja on ollut siitä asti, kun se syntyi, on käytännöllinen vastalause Seitsemännen Päivän Adventisteja vastaan, ei seurakunnan opetusta vastaan, vaan tämän Conradin ja muutamien

muiden häneen yhdistyneiden omavaltaista toimintaa vastaan, hänen johtaessaan seurakuntaa Euroopassa, toimintaa, johon hän ryhtyi ilman pääkonferenssin suostumusta, neuvoa tai edes tietoa. Näiden ihmisten poismeno ei johtunut törkeistä erehdyksistä ja hallitsevasta hierarkiasta, vaan Conradin johtamisesta, joka antoi heidät alttiiksi ilman heidän ääntään tai suostumustaan tämän taistelun sotakentän tykeille ja pistimille." Tämä lausunto on yleisesti ottaen totta, mutta sisältää yhden harhaanjohtavan kohdan. Se väittää, että Conradi ei kysynyt neuvoa pääkonferenssilta etukäteen. Me osoitimme tämän luvun alussa, että hän kysyi heidän neuvooaan vuonna 1913 ennen sodan puhkeamista. Neuvosta, jonka hän sai silloin, hän sanoi myöhemmin: "Saatuani ohjeita korkeimmalta arvovallalta me Euroopassa saimme luvan ratkaista asian (sotapalveluksen) itse." Zionswächter, No 18, s. 737, 738. (1914)

Review and Herald myös ilmoitti 27.8.1914: "Mitä meidän eurooppalaisten veljijemme pitäisi tehdä näissä koettelevissa olosuhteissa, ainoastaan he yksin Jumalaa rukoillen voivat ratkaista sen." Tämä asetti edesvastuun täysin heidän päälleen. Eikö pääkonferenssi tiennyt mitään Euroopassa tapahtuvasta luopumuksesta? Aivan päinvastoin! Tosiasiassa Review and Herald 8.6.1930 lainasi seuraavan ilmoituksen: "Vuonna 1915 L. R. Conradi, monista vaaroista ja vaikeuksista huolimatta tuli osallistumaan syysneuvotteluun Loma Lindassa. Talvella vuonna 1917 W. A. Spicer, pääkonferenssin sihteeri vietti muutamia kuukausia Euroopassa." Olisi lapsellista olettaa, että vanhin Conradi ei olisi puhunut mitään kaikesta, mitä Euroopassa tapahtui. Tosiasiassa viitaten syysneuvotteluun, johon hän osallistui v.1915 sodan aikana, hän myöhemmin sanoi: "Puhuessamme näistä asioista, he (pääkonferenssi) sanoivat: 'Me suomme jokaiselle maalle maailmassa täyden vapauden sopeutua kunkin maan laatimiin lakeihin tulevaisuudessa, kuten on ollut myös menneisydydessä.'" Zionswächter, 20.3.1920.

Olemme aivan varmoja siitä, että edesvastuussa olevat pääkonferenssin virkailijat tiesivät kaiken avoimesta lankeemuksesta Euroopassa, kuten edellä oleva lausunto osoittaa. Jos vanhin Conradi ei olisi kertonut heille, vanhin Spicer olisi raportoinut sen. Ja sen vuoksi, ollen tietoiset Euroopan tilanteesta eivätkä korjanneet sitä kaikin voimin, jäi pääkonferenssi syylliseksi törkeään velvollisuuden laiminlyömiseen ja veti sen mukaan luopumukseen. Seuraava todistus tekee sen selväksi: "Me olemme yhtä edesvastuussa pahaan, jos olisimme voineet estää toisia nuhtelemalla, varoittamalla, harjoittamalla vanhempien tai papin arvovaltaa, aivan kuin olisimme syyllisiä itse toimintaan." T.4, s. 516.

Tällainen luopumus sai taivaan itkemään. Sinäkin voit olla syvästi liikuttunut. Luopumus itse syyttää Laodikean seurakuntaa. Pois se, että syyttäisimme ketään henkilöä, sillä usein me tunnemme hyvin vähän omia heikkouksiamme. Mutta, "...te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapainksi", sanoi Mestari. Totuus usein koskee, siitä huolimatta se yhä on totuus.

JÄÄNNÖS - OIKEA JA USKOLLINEN

EROTETUT

Edellisessä luvussa me esitimme todisteita, että odotettu kriisi todella kehittyi

vuonna 1914, ja että se löysi johtavat veljet surullisen valmistautumattomina. Sen sijaan, että he olisivat tehneet Jumalan lain arvosteluperusteeksi he suostuivat ihmisten käskyihin. Mutta mitä tapahtui uskoville, jotka seisoivat lujina totuudessa? Tässä on vastaus: "... Kaksi prosenttia ei kuitenkaan alistunut tähän yhteiseen päätökseen, ja sen vuoksi heidät erotettiin yhdyskunnasta epäkristillisen käytöksensä vuoksi." Dresdener Neueste Nachrichten, 12.4.1918. "Sodan kestäessä siitä huolimatta siellä oli yksinäisiä jäseniä heidän keskuudessaan... jotka... kulkivat kaupungista kaupunkiin viekoitellen toisia sanoilla ja kirjoituksilla ottamaan saman askeleen. Seurakunnan vaadittua heitä tilille heidän sisäistä ja ulkoista rauhaa uhkaavan sitkeän ja kestävänsä asenteensa johdosta, heidät täytyi erottaa seurakunnasta, (leima) L. R. Conradi, Hampuri H. F. Schubert, Charlottenburg G. W. Schubert, München"

Sen tähden johtavat miehet olivat vastuussa uskollisten jäsenien erottamisesta. Nämä jäsenet eivät lähteneet ulos seurakunnasta; he eivät olleet uskottomia, eivätkä he olleet fanaattisia. Ainoa, mitä he tekivät oli, että he seisoivat lujina totuuden puolella; he eivät antaneet periksi tai taipuneet luopumukseen. Tämä oli heidän ainoa näennäinen virheensä; ainakin se oli virhe ihmisten silmissä.

HE RAKASTIVAT SEURAKUNTAA

Kaikkiällä Euroopassa uskolliset veljet ja sisaret huomasivat äkkiä olevansa erotettuja seurakunnasta - seurakunnasta, jota he rakastivat ja vaalivat koko sydämeästään. Eikö heille seurakunta ollut Kristuksen ruumis maan päällä? Eikö se myös ollut heidän turva-arkkinsa? Eikö tämä ollut se seurakunta, jota helvetin portit eivät voittaisi? Mutta nyt heidät oli heitetty ulos, erotettu, leikattu pois veljistä, täysin vastoin heidän omaa tahtoaan. Koko yön kestäneitä rukoustilaisuuksia esiintyi yleisesti niinä koetuksen päivinä. Melkein jokaisesta paikallis seurakunnasta eri maissa oli muutamia sieluja erotettu joko yksilöinä tai ryhminä. Tosiasiassa kaksi kokonaista seurakuntaa vanhimpineen erotettiin Saksan Reininmaalla (Welmerskirchen ja Koblenz), ja syynä oli heidän vastalauseensa tähän suureen luopumukseen. Siten ne olivat vanhan uskon seuraajat, todelliset seitsemännen päivän adventistit, jotka heitettiin ulos. He tottelivat mieluummin jumalallista käskyä: "Valitse köyhyys, moite, ero ystävästä tai kärsimys mieluummin kuin tahraat sielusi synnillä. Kuolema ennen häpeää tai Jumalan lain rikkomista, tulisi olla mottona jokaisella kristityllä." T.5, s. 147.

SOTAVÄKEEN KUTSUTTUJEN OSA

Mitä tapahtui nuorille veljille, jotka saivat kutsuntamääräyksen aseelliseen armeijaan? Kuten on jo mainittu, adventistimiehet melkein poikkeuksetta astuivat armeijaan asepalvelukseen. Ne, jotka kieltäytyivät tottelemasta, otettiin kiinni, vangittiin vankiloihin ja kuritushuoneisiin, ja heitä kidutettiin kuvaamattomasti; muutamat kuolivat kovaan vankilakohteluun tai heidät ammuttiin kuoliaiksi Herran uskollisina marttyyreina. Huolimatta seurakunnasta erottamisesta johtajien pakottamina, uskolliset eivät pitkään aikaan välittäneet epäkristillisestä kohtelusta, ja ottivat uskollisesti osaa seurakunnan palveluksiin, kuten ennenkin,

myös tuoden kymmenyksensä ja uhrilahjansa.

VAINO

Tämä asiointila jatkui kunnes he huomasivat, että heidän entiset veljensä puolustivat valtion voimakasta käsivartta, ja uskollisia veljiä, jotka olivat paenneet sotaväkeä piiloutumalla omantuntonsa tähden, pidätettiin ja vainottiin. Tämä asiain kehitys oli ennustettu "Suuressa taistelussa", s. 592: "Lahjakkaat, kaunopuheiset miehet, jotka kerran iloitsivat totuudessa, käyttävät kykyjään sielujen pettämiseen ja eksyttämiseen. He tulevat entisten veljiensä katkerimmiksi vihollisiksi." Kuvataksemme vallalla olevaa vainon henkeä, tässä on erään adventistijohtajan lausunto: "Nämä hyödyttömät ainekset asettivat itsensä saarnaajiksi ja vähin tuloksin mainostivat mielettömiä aatteitaan. He kutsuvat itseään väärin saarnaajiksi ja adventisteiksi, joita he eivät ole, he ovat pettureita. Kun sellaiset ainekset saavat ansaitun rangaistuksensa me pidämme sitä tosiasiana suosiona meitä kohtaan." *Dresdener Neueste Nachrichten*, 12.4.1918. Ja niin kävi, että ryhmä tai useampia uskollisia veljiä kavallettiin heidän omien johtajiensa taholta salaiselle poliisille, heidät takavarikoitiin, pidätettiin, tuomittiin ja lopulta tapettiin marttyyreina. Toistamme, että se oli tahallinen kavallus S. P. A.:n johdolta. Muistutamme kolmannelta luvusta, jossa osoitimme, että luopumuksen huomattava tuntomerkki on vainon henki, jota suuri punainen lohikäärme rohkaisee. Olemme todella pahoillamme, joutuessamme sanomaan, että tämä politiikka oli ilmeistä myös seitsemännen päivän adventistien keskuudessa tämän aikakauden kestäessä.

EI IHMISEN KUVITTELU

Mitä dramaattisin kaikista luonteenominaisuuksista tämän uskonpuhdistusliikkeen jumalallisen kutsun hyväksi on se asia, että tämä hajallaan oleva vastalauseliike ei ollut yhden miehen aatetta, ei kahden eikä kolmenkaan, eikä edes minkään ihmisryhmäkään. Sen sijaan he olivat uskollisia uskovia eri seurakunnista ja kansoista. Heillä ei ollut mitään yhteyttä toinen toisiinsa lukuun ottamatta yksityisten sattumanvaraista kohtaamista. Kaikki nämä huomasivat yhtäkkiä olevansa samanlaisessa tilanteessa, seurakunnasta ulosheitettynä. Tämä, Me uskomme, että tämä oli JUMALAN KÄSI; kaikki tapahtui historiallisten tapausten mukaisesti, koska Jumalan pyhää lakia oli loukattu ja muutettu. Se oli todellinen uskonpuhdistus, eikä sitä ollut perustettu millekään yhden miehen horjuville aatteille, vaan kuuliaisuuden eläville periaatteille, sisältäen elämän ja kuoleman kysymykset.

KUULUSTELU

Ensimmäisen maailmansodan päättyessä vuonna 1918 oli kaikkialla Euroopan maissa tuhansia seurakunnasta erotettuja, myötätuntoisia ja hajallaan olevia sieluja, jotka olivat seisoneet lujina. Nämä ihmiset kutsuivat kokoon yleisen kokouksen Magdeburgiin, Saksaan vuonna 1919 yhdessä suunnittelemaan ja neuvottelemaan työstä. Siellä monien maiden edustajat kertoivat kokemuksistaan

pelottavissa koetuksissa, joita olivat kestäneet ja kuinka Herra ihmeellisesti suojeli heidän elämäänsä. Mutta eniten heidän mielissään oli toivo löytää keinoja ja mahdollisuuksia yhdistyä jälleen seurakuntaan totuuden vanhalla korokkeella. Valmistettiin vetoomus pääkonferenssille yrityksenä panna olemassa olevat vaikeudet järjestykseen. Vastauksena tähän vetoomukseen heille luvattiin, että heitä kuulusteltaisiin seuraavana vuonna, 1920, Friedensaussa, Saksassa.

NELJÄ KYSYMYSTÄ

Tässä tilaisuudessa seurakunnasta erotettujen ryhmä esitti vain neljä yksinkertaista kysymystä huomioonotettavaksi, nimittäin:

1. Mikä on pääkonferenssin kanta Saksan johtajien asenteeseen, jonka he ottivat vuonna 1914 neljättä ja kuudetta käskyä kohtaan?
2. Mitä todisteita meille annetaan siitä, että emme ole alusta alkaen olleet raamatullisella tiellä?
3. Mikä on pääkonferenssin asenne sisar Whiten todistuksiin nähden? Ovatko ne innoitettuja? Kyllä tai ei? Onko terveysuudistus vielä sanoman oikea käsivarsi?
4. Onko meidän sanomamme ja kansamme Ilmestyskirjan 14: 6-12 mukaan vain kansallinen vai kansainvälinen?"

VASTAUS

Vanhin A. G. Daniels, pääkonferenssin puheenjohtaja, paljasti sitten johtajien todellisen asenteen sekoittaen luopumuksen riitakysymyksen ja alentaen muutamien uskollisten työtä. Ja vaikka S. P. A. Pääkonferenssi seurakuntana otti asenteen "taisteluihin osallistumattomana", niin jokaiselle yksityiselle jäsenelle annettiin oikeus seurata omaa omaatuntoaan tässä kysymyksessä. Hän sanoi: "Me otamme sen asenteen, että jokaisen yksilön tulee toimia omantuntonsa mukaan tässä asiassa." Pöytäkirja, s.36 (nämä pöytäkirjat tehtiin ja julkaistiin S. P. A. - seurakunnan taholta).

VÄÄRÄ UUSI OPETUS

Pääkonferenssin vastauksessa ne, jotka seisoivat uskollisina, näkivät selvästi, että täysin vieras käsite, aivan uusi opetus "omantunnon vapaudesta" tuotiin esille. Me uskomme ja olemme sitä mieltä, että on olemassa käsite valinnanvapaudesta ja vapaudesta ajatella itsenäisesti. Tämä on luonnollisesti yksi kristillisen uskonnon etuoikeuksista. Mutta on suuri ero sen ja pääkonferenssin päätöksen välillä. Jälkimmäisessä asiassa viitataan Jumalan lakiin, levon sapattiin ja ehdottomaan käskyyn: "Älä tapa." Meillä on vapaus olla tottelematta, niin kuin Lusiferkin taivaassa; mutta meidän on korjattava hylkäämisen ja iankaikkisen kadotuksen sato. Tämä periaate on selvästi ilmaistu seuraavassa todistuksessa:

"Jos ihmisillä olisi oikeus syrjäyttää Herran vaatimukset ja itse määritellä velvollisuutensa, niin jokainen menettelisi mielensä mukaan ja hallitusvalta riistettäisiin Jumalan käsistä. Ihmisen tahto asetettaisiin korkeimmaksi, ja Jumalan ylevään ja pyhään tahtoon - siihen rakkauden aivoitukseen, joka Hänellä on luoduistaan - suhtauduttaisiin välinpitämättömästi ja halveksien." Vs., s. 82.

Tämä uusi opetus - väärä omantunnonvapaus koskien kiisteltyjä sotakysymyksiä sulki tehokkaasti oven erotettujen henkilöiden paluulta. Kuitenkin vielä yksi viimeinen yritys tehtiin yhdistymiseksi seitsemännen päivän adventisti-seurakuntaan. Se tehtiin kaksi vuotta myöhemmin San Fransiskossa pääkonferenssin aikana. Vanhin A. G. Daniels, hyvin tietoisena sekavasta tilanteesta, ei antanut mitään vastausta useampiin vetoomuksiin, kuulusteluun kaikkien kokoontuneiden edustajien edessä, joka Profetian Hengen mukaan on korkein arvovalta Jumalan asiassa. Kun vanhin Daniels asetettiin vastakkain vähemmistöryhmän edustajien kanssa hän lopulta antoi vastauksen: "Me emme voi koskaan sallia näiden kysymysten tulla koko pääkonferenssin edustajien eteen, se aiheuttaisi suurimman häiriön, mitä meillä koskaan on ollut." Nämä sanat painoivat lopullisen sinetin kaikille näiden kahden osapuolen lisäneuvotteluille. Tämä oli yritys lopettaa koko asia samoin kuin Kristuksen haudalle painettiin sinetti tarkoituksella pitää Hänet siellä. Mutta kummassakin tapauksessa se oli vasta alkua.

ENNUSTETTU NIMI

Ennen tätä aikaa muutamat uskolliset olivat pakotetut yhteiskunnallisten määräysten vuoksi tunnustamaan itsensä nimellä, joka erottaisi heidät suuresta seurakunnasta. He valitsivat nimeksi "Seitsemännen Päivän Adventistiseurakunta, Vanha Liike Vuodelta 1844." Mutta tultuaan yhä enemmän tuntemaan monia todistuksia, joissa viitattiin ja ennustettiin "uskonpuhdistusliike", ja koska kaikki tuntomerkit olivat näissä uskollisissa, niin ensimmäinen valittu nimi antoi tietä nykyiselle nimelle, Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälinen Lähetysseurakunta, Uskonpuhdistusliike".

VÄÄRIÄ TUNNUSTUKSIA

SALAJUONI

Kirkkaan valon loistaessa polulle Uskonpuhdistusliike, seisoen lujana vanhoilla, vakiintuneilla periaatteilla, meni eteenpäin tietään ei vain Euroopassa, vaan myös muilla alueilla. Kun sen jäsenmäärä ja vaikutus lisääntyivät, suuren adventistiseurakunnan johtajisto kokoontui Glandissa, Sveitsissä, 2.1.1923 neuvotellakseen sotakysymyksestä ja löytääkseen keinoja, miten vaikuttaa nopeasti kasvavaa Uskonpuhdistusliikettä vastaan. Koska ei ollut mitään keinoa korjata virhettä, joka loi tämän liikkeen, niin adventistijohtajat turvautuivat salajuoneen. Näennäisessä tunnustuksessa he alentuivat sanomaan: "... Rauhassa ja sodassa me kieltyydymme ottamasta osaa väkivallan tekoihin ja verenvuodatukseen ."

VÄÄRÄ VAPAUDEN KORULAUSE

Jos asia olisi jätetty siihen myönteiseen lausuntoon, olisi ollut toivoa yhdiskunnan

jakautumisen parantamiseksi. Mutta sama lausunto jatkui: "Mutta me myönnämme jokaiselle seurakuntamme jäsenelle täyden vapauden palvelulla maataan joka aikana ja joka paikassa sopusoinnussa heidän henkilökohtaisen omantuntonsa vakaumuksen käskyjen kanssa." Gland, Sveitsi, 2.1.1923.

Tämä on meidän mielestämme samaa kuin sanottaisiin: me emme usko sotaan, mutta tee sinä, miten omatuntosi käskee sinua. Taas tuo lupaus omantunnon vapaudesta, joka loukkaa sitä velvollisuutta ja kuuliaisuutta, mikä Jumalan laille on asetettu. Se sekoitti asian melkein mahdottomaksi tunnistaa. Sitä paitsi se oli ainakin rehellinen myönnytys, että he olivat tehneet suuren erehdyksen lähettämällä veljemme aseelliseen palvelukseen 1914. Mutta nyt, sen sijaan, että tunnustaisivat kauhean pitkälle menneen erehdyksen niille, joille he olivat niin pahoin tehneet vääryyttä ja erottaneet heidät seurakunnasta, he myönsivät yksityisessä neuvottelussa tämän uuden, harhaanjohtavan asenteen. Siinä oli kaikki väärän tunnustuksen tuntomerkit, mikä johtui heidän luopumuksestaan. Uskonpuhdistajat olivat pakotetut hylkäämään tämän uuden asenteen, koska se ei korjannut uskollisille heidän oikeutettua asemaansa eikä palannut takaisin raamatulliseen vaatimustasoon.

MITÄÄN MUUTOSTA EI TEHTY

Lisäksi, tätä uutta asennetta ei ollut järjestetty minkään hallituksen kanssa muutoksena aikaisempaan ilmoitukseen, mikä ilmeni selvästi vastauksesta, joka saatiin kysymykseen. Linaamme seuraavan lyhyen otteen kirjeestä, joka on päivätty 30. joulukuuta 1927 sotaministeriössä Berliinissä, Saksassa ja osoitettu Uskonpuhdistusliikkeen Skandinavian päämajaan Kööpenhaminassa Tanskassa: "Sisältäen sotaministeriön asiakirjat, kirjoitettu 6. elokuuta 1914, allekirjoittanut H.F. Schubert... Muutosta tai oikaisua elokuun 6. päivän kirjeeseen 1914, ei ole tehty..." Sinulle on selvää, mitä se merkitsee. Adventistien nuoret miehet oli yhä merkittyinä kirjoihin hallituksen aktiivisina sotilaina, valmiina aseelliseen palvelukseen; ja Glandin asiakirja, joka sanoi, että he kieltäytyivät "ottamasta osaa väkivallantekoihin ja verenvuodatukseseen" ei ollut sen paperin arvoinen, johon se oli kirjoitettu. Seuraavassa esitämme, että pelkomme tässä asiassa oli oikeutettua.

KOE NO 2 KEHITTY

Kun Euroopan maat yhä vielä paikkasivat verisiä yhteenottoja vuosilta 1914-1918, ja olivat kovin räsitettyjä maksaessaan sotavelkojaan Versailles'in sopimuksen mukaan, eräs poliittinen henkilö halusi hyötyä nöyryyttävästä tilanteesta houkuttelemalla kansat toiseen vielä kuolettavampaan selkkaukseen. "Führer", Adolf Hitler, perusteettomalla väitteellään ja fanaattisella kansallisella innolla loi mielikuvituksen sotakoneiston jolla oli kuolettava iskuvoima. Hänen ensimmäinen rohkea liikkeensä ja suuri menestyksensä kokosi Saksan kansan hänen ympärilleen saatanalliseen yhtenäisyyteen, mutta se katkerointi lisääntyvästi ympärillä olevia yhdistyneitä kansakuntia. Tässä villissä innostuksessa uskonto unohdettiin ja korvattiin kansallisella jumaloinnilla. "Heil Hitler!" tuli yleiseksi tervehtimiseksi (tarkoittaa "Pelastus Hitlerissä!").

LAITTOMAKSI JULISTETTU JA KIELLETTY

Tämä Uskonpuhdistusliike oli pian vaarassa. Meidän selvä asenteemme väkivaltaa ja verenvuodatusta vastaan, lisäksi sapatin noudattaminen juutalaisten tavoin, jotka olivat Hitlerin avoimesti tunnustettuja vihollisia, luonnollisesti lisäsi ahdistusta ja vainoa. Ei kestänyt kauankaan, kun asiat alkoivat tapahtua. Uskonpuhdistusliike julistettiin valtion viholliseksi ja julkisesti laittomaksi julistuksella no I,VO, 28. helmikuuta 1933; ja 29. huhtikuuta 1936 se julkisesti kiellettiin ja kaikki sen omaisuus takavarikoitiin. Mutta tästä kerromme myöhemmin lisää.

SEITSEMÄNNEN PÄIVÄN ADVENTISTIEN ASENE

Kääntäkäämme huomiomme nyt suureen seitsemännen päivän adventistien seurakuntaan, mistä löydämme sen? Kuten jo aikaisemmin mainitsimme, seurakunta oli vielä rekisteröitynä valtion kirjoilla siten, että sen jäsenet kantavat asetta sotilaina, huolimatta selvästä vakuutuksesta Glandissa, Sveitsissä 1923, että asetta ei oteta.

100% HITLERIN PUOLESTA

Adventbote (Adventtiairut), Saksan seitsemännen päivän adventtiseurakunnan virallinen äänenkannattaja, näytti valokuvassa I. tammikuuta 1937 adventistien lähetyskoulun saarnaajaoppilaat Friedensaussa järjestettyinä riviin natsiunivormuissa koulun edessä hallituksen virkailijoiden tarkastaessa heidät. Siinä selitettiin: "Friedensau kuuluu niihin yhteisöihin, jotka äänestivät 100% Führeriä." Entinen pääkonferenssin puheenjohtaja (vanhin C.H. Watson-1931) myös vastasi kysymykseen sanoen: "Me kiitämme Jumalaa tästä nykyisestä hallituksestamme. Hitler on saanut voimansa Jumalalta." Meillä on suuri määrä virallisia S.P.A.:n julkaisujen lainauksia, jotka paljastavat, että adventtiseurakunnan johtajat ylistivät Hitleriä Jumalan lähettämänä. Vaikkakin nämä johtajat olivat jonkin verran paineen alaisina aluksi, eräs seitsemännen päivän adventisti sairaanhoitaja (Hulda Jost), joka meille kerrotun mukaan tunsii Hitlerin henkilökohtaisesti, toimi heidän välittäjänään. Tuloksena seurakunta jäi avoimeksi sopimus pohjalla; mutta se oli kalliisti ostettu. Adventtiseurakunta yhdisti itsensä toisen kerran "maan kuningasten kanssa" täydellisessä luopumuksessa, taistellen ja kuollen Hitlerin ja hänen joukkojensa puolesta. Lausunnot adventistien lehdissä, kuten seuraavakin, osoittivat surullisen suuntauksen: "Me olemme nyt maailmanlaajuisen liikkuvien tapahtumien myrskyn keskellä. Vaikeana aikana täytyy löytyä suuria miehiä... Sen vuoksi me emme vain halukkaasti antaudu, vaan myös iloisesti suoritamme kaiken halutun palveluksen. Niille, jotka menettävät elämänsä sitä tehdessään, toistettakoon sanoja: 'Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä. Joh.15:13.' Muistakaamme kaikkia taistelevia miehiämme, ja erityisesti niitä veljiämme, jotka ovat halukkaat vaarantamaan elämänsä kotimaansa puolesta ja niiden puolesta, jotka he ovat jättäneet taakseen. Rukoilkaamme myös Führerin ja hänen työtovereidensa puolesta." Adventbote, lokakuu I. 1939. Profetian henki ennusti, että johtajisto ilmaisisi yllä olevia tunteita: "Edessämme olevat näköalat ovat

jatkuvaa taistelua, vangitsemisen vaaraa, omaisuuden menetystä ja myös hengen menettämistä puolustettaessa Jumalan lakia, jonka ihmisten lait ovat tehneet mitättömäksi. Tässä tilanteessa maailmallinen politiikka kehottaa ulkonaiseen mukautumiseen maan lakeihin rauhan ja sopusoinnun vuoksi, ja on myös muutamia, jotka kehottavat siihen raamatun sanoilla: 'Olkoon jokainen sielu alamainen esivallalle... Jumalan määräämille vallanpitäjille'." T.5, 712.

Tämä tapahtui toisessa maailmansodassa, jonka sisar White oli ennustanut tulevan "pienen rauhan ajan jälkeen". "Vielä kerran minulle näytettiin maailman kansat, ja kaikkialla oli jälleen mitä suurin hämminki. Levottomuudet, sodat ja verenvuodatukset raivosivat kaikkialla nälänhädän ja ruttotaudin kanssa." T.I, s. 268.

JUMALAN VALITTU KANSA

Muistakaa selvästi lainattua lausuntoa T.9, s. 17, jossa sanotaan: "Pelottavat koetukset ja ahdistukset odottavat Jumalan kansaa. Sodan henki on liikuttanut kansoja maan äärestä toiseen. Mutta keskellä ahdistuksen aikaa, joka tulee - sellainen ahdistuksen aika, mitä ei ole nähty siitä asti kuin kansoja on ollut - Jumalan valittu kansa seisoo järkkymättömänä."

Tosiasiaksi jää, että kahdessa vaikeassa koetuksessa ja ahdingossa nimellinen Seitsemännen Päivän Adventistiseurakunta epäonnistui täydellisesti. He luopuivat. Mutta koska sanotaan: "Jumalan valittu kansa seisoo järkkymättä," se tarkoittaa ilmeisesti, että on olemassa uskollinen jäännös, joka tulee seisomaan järkkymättömänä". Heidä kutsutaan "Jumalan valituksi kansaksi", mikä merkitsee, että Jumala on valinnut heidät, jäännöksen, ulos suuresta luopumuksesta olemaan Hänen kansansa. Tähän profeetta Hoosea viittaa sanoessaan: "Minä sanon heille, jotka ovat minun kansani: 'Sinä olet minun kansani'; ja hän vastaa: 'Minun Jumalani.'" Hoos. 2:23.

SEISOI JÄRKKYMÄTTÄ

Palaamme vielä kerran uskollisten jäsenten vähemmistöryhmään, joka oli julistettu laittomaksi ja kielletty kansallisella julistuksella. Kuinka heidän kävi? Heidän polkunsa on historiassa uskollisten marttyyrien verellä värjätty, niiden, jotka kärsivät vankeutta, kidutusta ja kuolemaa, mieluummin kuin häpäisivät Jumalan ja Hänen pyhän lakinsa. Monia oli heitetty vankilaan ja useat sinetöivät vakaumuksensa verellään. He olivat uskollisia kuolemaan saakka, ja voiton kruunu odottaa heitä. Kiittäkää Jumalaa näistä luotettavista totuuden puolustajista tässä Uskonpuhdistus liikkeessä. He olivat todella yhtä järkkymättömiä kuin kompassin neula näyttäessään kohti pohjoisnapaa. He ovat meille seuraamisen arvoisia esimerkkejä viimeisessä sunnuntailain koetuksessa, joka jo hämmöttää Jumalan kansan edessä. Tulemmeko me olemaan uskollisia? Jumala sen suokoon!

VÄÄRÄ ODOTUS KORJATTIIN

Vastattavaksi jää suuri kysymys. Sinä saatat kysyä: "Onko sinun tarkoituksesi näillä kirjoituksilla järkyttää minun luottamustani johtaviin adventistiveljiin?" Ehkä muistat, että luvussa 4 me luettelimme monia kutsuja uskonpuhdistukseen.

Sen vuoksi uskonpuhdistus oli ilmeisen välttämätön. Mutta alkaisiko se johtajista, joihin me olemme niin taipuvaiset katsomaan? Kuulkaa taivaallista neuvoa: "Herra työskentelee usein siellä, missä me vähiten odotamme; Hän yllättää meidät ilmaisemalla voimansa omien valitsemiensa välikappaleitten kautta, kulkien niiden miesten ohitse, joihin me olemme katsoneet niinä, joiden kautta valon pitäisi tulla. Jumala toivoo meidän vastaanottavan totuuden sen omassa ansiossa, koska se on totuus... Ne joilla ei ole tapana itse tutkia Raamattua tai punnita todisteita, ovat luottaneet johtaviin miehiin ja hyväksyneet heidän ratkaisunsa. Siten monet ovat hylänneet Jumalan kansalleen lähettämät sanomat, koska nämä johtavat miehet eivät ole vastaanottaneet niitä." T.M., s. 106.

Tämä on yhtäläinen Jeremian kautta annetun ankaran ilmaisun kanssa, Jer. 17:5: "Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa, ja jonka sydän luopuu Herrasta."

MAALLIKOIDEN ASENNE

Tuleeko Seitsemännen Päivän Adventisti-seurakunnan jäsenten enemmistö halukkaasti vastaanottamaan tämän Uskonpuhdistuksen, kuten kaikki muutkin jumalalliset sanomat? Tässä on Jumalan vastaus: "Ne, joille totuuden sanoma julistetaan, kysyvät harvoin: 'Onko se totta?' Sen sijaan he kysyvät: 'Kutka sitä kannattavat?' Ihmiset arvostelevat sitä niiden lukumäärän mukaan, jotka ottavat sen vastaan, ja he kysyvät 'Uskooko kukaan oppinut tai uskonnollinen johtaja sitä?' Ihmiset eivät nyt ole suosiollisempia tosi jumalisuudelle kuin Kristuksen päivinä." A.t., s. 440.

Ei, me emme halua heikentää teidän luottamustanne tosi johtajuuteen. Suuri Amerikan presidentti Abraham Lincoln sanoi: "Minä en ole sidottu voittamaan, mutta minä olen sidottu olemaan uskollinen. Minä en ole sidottu menestymään, mutta minä olen sidottu elämään sen valon mukaan, mikä minulla on. Minun täytyy seistä jokaisen oikeassa olevan kanssa, ja seistä hänen kanssaan, koska hän on oikeassa, ja erota hänestä kun hän menee väärään." Olkoot nämä sanat meidänkin elämämme tunnuksena.

SEURAUKSET OMANTUNNONVAPAUDEN SALLIMISESTA

"Me pidämme suuressa arvossa Jumalan lakia, joka sisältää kymmenen käskyä, joita selitettiin Kristuksen opetuksissa ja valaistiin Hänen elämässään. Tästä syystä me pidämme seitsemännen päivän sapattia (lauantaita) pyhänä aikana. Me pidätymme maallisesta työstä sinä päivänä, mutta teemme ilolla välttämätöntä työtä sekä armeliaisuuden työtä huojentaaksemme kärsimystä ka kohottaaksemme ihmiskuntaa. Rauhassa ja sodassa me kieltäydymme ottamasta osaa väkivallan tekoihin. Me myönämme jokaiselle seurakuntamme jäsenelle täyden vapauden palvella maataan jokaisena aikana ja jokaisessa paikassa sen mukaan kuin heidän henkilökohtainen omantunnon vakaumuksensa sanelee." Gland, Sveitsi, 2.1. 1923.

ROMANIA 1924

"Sotilaspalvelus ja sotaan osaa ottaminen eivät ole liiton tekemistä maailman kanssa eikä Babylonin puolustamista. Sotaan osaa ottaminen on puhdas yhteiskunnallinen velvollisuus. Mitä tulee sotaan nähden, nuorten ihmistemme tulee sapattinakin suorittaa velvollisuutensa." Prophecy. P. P. Paulini, s. 39.

JUGOSLAVIA 1925

"Raamatun opetus, joka sanoo: 'Antakaa keisarille, mikä keisarille kuuluu', sopii yhteen adventistien kanssa joka suhteessa. He palvelevat omantunnontarkasti jokaista määräystään sotilasaikana, ase kädessään, niin rauhan kuin sodankin aikana. Ja suuri määrä adventisteja on todistanut sen maailmansodassa urhoollisuudellaan ja moni rinta on koristettu korkeimman tunnustuksen mitalilla palkkana heidän rohkeudestaan." Adventizam, s. 53.

VENÄJÄ 1924 JA 1928

"Olemme vakuuttuneita, että Jumala kaitselmuksessaan ohjasi meidän unohtumattoman W. J. Leninimme sydäntä ja antoi hänelle ja hänen työtovereilleen viisautta aikaansaada ainoa etenevä ja oikeaan aikaan tullut valtiokoneisto maailmassa tänään. Tästä syystä seitsemännen päivän adventistit haluavat myös olla ruusuna kukkakimpussa yhdessä sosialistiseen liittotasavaltaan uskoviensa kanssa. Seitsemännen päivän adventistien oppi sallii jäsenilleen omantunnonvapauden sotilaallisissa velvollisuuksissa eikä yritä sanella heille, miten heidän tulisi toimia, koska jokaisen henkilön täytyy vastata itsestään sotakysymyksessä omantuntonsa mukaisesti." Konferenssin johtokunta, H. J. Loeb sack, puheenjohtaja. "Seitsemännen päivän adventistien kuudes kongressi vuonna 1928 julistaa ja päättää, että seitsemännen päivän adventistit ovat velvoitetut antamaan keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on, nimittäin, palvelua valtiota armeijan kaikissa palvelumuodoissa kaikille kansalaisille annettujen sääntöjen mukaan." Seitsemännen Päivän Adventistien Venäjän seurakunnan päätöslauselma, Moskova, 19.5.1928.

LAODIKEAN SANOMA

"Laodikean sanoma soveltuu Jumalan kansaan, joka uskoo nykyiseen totuuteen." T.4, s.87.

Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa eivät edusta vain paikallisia historiallisia Vähä-Aasian seurakuntia, jotka saivat nimensä niistä kaupungeista, joissa ne olivat. Me uskomme, että nämä kirjeet seitsemälle seurakunnalle on sovellettava seitsemään suureen aikakauteen kristillisen kirkon historiassa, alkaen apostolisesta seurakunnasta ja jatkuen aina siihen seurakuntaan, joka on valmis Kristuksen tullessa. Viimeinen aikakausi, jota kutsutaan Laodikeaksi, on kuten nimikin osoittaa, määrätty olemaan tuomion aikana. Laodikea nimi on tehty kahdesta kreikkalaisesta sanasta: Laos, joka tarkoittaa kansaa, ja Dike, joka tarkoittaa tuomiota, oikeutta, rangaistusta tai kosta. Me voimme yhdistää nämä kaksi käsitettä eri tavoin, mutta emme voi välttää sitä johtopäätöstä, että sanoma tälle seurakunnalle vetoaa kansaan, joka elää tässä erikoisessa tuomion ajassa.

Me seitsemännen päivän adventistena uskomme, että tämä tutkivan tuomion aika alkoi vuonna 1844.

LÄHETTÄJÄ JA VASTAANOTTAJA

Kirjoittajan johdannon perusteella on ilmeistä, että tämä kirje on osoitettu seurakunnalle, joka elää viimeisessä ajassa. Kristus kutsuu itseään Aameneksi (tapahtukoon niin), jota sanontaa, yleisesti käytetään vahvistamaan rukouksen päätöstä. Sitten Hän käyttää nimeä Uskollinen ja Totinen Todistaja. Se, että Hänellä on oikeus kutsua itseään tällä nimellä on tehty hyvin selväksi edellisten kirjeiden profeetallisten ennustusten täyttymyksissä seurakunnille. Hän käyttää myös nimeä Jumalan luomakunnan Alku. Hän on Se, joka loi kaikki asiat. Hän näki kaiken jo ennen kuin niitä olikaan, ja tässä moitteettomassa arvovallassa Hän esittelee itsensä viimeiselle seurakunnalle. Hänen todistuksensa on varmasti luotettava.

KYLMÄ TAI KUUMA

Melkein jokaisessa kirjeessä, jotka on lähetetty seitsemälle seurakunnalle, me löydämme moitetta ja varoitusta. Tämä viimeinen seurakunta ei ole poikkeus: "Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava." Ilm. 3:15.

Tämä lausunto ilmaisee mitä kaunopuheisimmin kaikkialla vallitsevan tilan välinpitämättömyydestä ja haaleudesta, joka on luonteenomaista, ei ainoastaan meidän nykyiselle ajallemme yleisesti, vaan erityisesti Jumalan kansaksi tunnustautuvalle tässä modernissa maailmassa. Kylmä osoittaa liikuttavan tilan kurjuudesta, köyhyydestä, kelpaamattomuudesta, epäjohdonmukaisuudesta ja kovasta hengellisen arvon puutteesta. Kristus sanoo: "Toivoisin sinun olevan joko kylmän..." koska sellaisesta henkilöstä on vielä toivoa, joka ei ole kiinteästi yhdistynyt Kristukseen, joka ei usko Häneen, tai jota pidetään "kylmänä", sillä kun virvoittava Jumalan Henki saavuttaa hänen sielunsa syvyydet, hän voi alkaa elää ja tulla hengellisesti lämpimäksi. Kuumen täytyy silloin merkitä kylmän vastakohtaa. Se merkitsee hehkuvaa intoa ja suurta rakkautta Jumalaa kohtaan sisältäen vastaavia tekoja. Ei ole mikään ihme, että Kristus haluaa kansan olevan joko kylmän tai kuumen. Kuitenkin lausunto jatkuu vielä surullisesti: "Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos." Ilm. 3:16.

Niille, jotka elivät vanhassa Laodikean kaupungissa tämä vertauskuva haaleudesta oli mitä kuvaavin puheenparsi. Noin kuuden mailin päässä kaupungista oli kuuma lähde ja Hierapoliksen vesiputous; mutta kun tämän lähteen vesi virtasi Lycun laakson lävitse se väistämättä viileni; ja saavutettuaan Laodikean se oli enää haaleata, kelpaamatonta mihinkään todelliseen käyttöön ja kaikkein vähimmin juomiseen. Haaleus johtaa hylkäämiseen. Tämän vertauksen hengellinen merkitys kuvataan elävästi T.6, s. 408: "Niille, jotka ovat välinpitämättömiä sinä aikana, kuuluu Kristuksen varoitus: 'Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos!'" Ilm. 3:16. Hänen suustaan ulosoksentaminen tarkoittaa, että Hän ei voi esittää teidän rukouksianne ja

rakkauden ilmauksianne Jumalalle. Hän ei voi hyväksyä opetustanne Hänen sanastaan tai hengellistä työtänne millään tavoin. Hän ei voi esittää teidän uskonnon harjoitustanne pyynnöllä, että teille annettaisiin armoa."

Luemme toisen Jumalan sanansaattajan valituksen T.5, s. 76, 77. "Monet kansastamme ovat haaleita. He omaavat Meeroksen asenteen, eivät ole puolesta eivätkä vastaan: eivät kylmiä eivätkä kuumia. He kuulevat Kristuksen sanat, mutta eivät tee niiden mukaan. Jos he jäävät tähän tilaan Hän hylkää heidät inhoten. Monet niistä, joilla on ollut suuri valo, suuret tilaisuudet ja kaikki hengelliset edut, ylistävät sekä Kristusta että maailmaa samalla hengenvedolla."

RIKAS

Kirjeen jatkuessa se toistaa yhtä Laodikean yleisintä kerskausta: "...Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut, enkä mitään tarvitse..." On tietenkin totta, että jos olisi joku kansa, joka voisi ylpeillä hengellisestä etuoikeudesta tai saamastaan valosta, niin se olisi juuri Seitsemännen Päivän Adventiseurakunta. Tämä valo annettiin sille, jotta he seuraisivat sitä, vaeltaisivat siinä ja jakaisivat sitä toisille. Mutta tämä kansa kerskaa hyvinvoinnistaan ja suosioistaan, omaisuudestaan ja lukumäärästään; he paljastavat vakavan nöyryyden puutteen. Näin tehdessään he tulevat hengellisiksi kiihkoilijoiksi, jotka ovat moraalittoman ylpeitä hyvinvoinnistaan ja asemastaan. "Kun seurakunta tulee ylpeäksi ja kerskaavaksi, Jumalasta riippumattomaksi, eikä korota Hänen voimaansa, Herra jättää sellaisen seurakunnan ja painaa sen alas maahan. Jos ihmiset ylpeilevät hyvinvoinnista, älykkyydestä, tiedosta tai jostain muusta paitsi Kristuksesta, niin he joutuvat pian sekaannukseen." T.8, s. 127.

RIKASTUNUT

Osa seitsemännen päivän adventisteista ja heidän johtajistaan ylpeilevät ilmeisesti myös suuresta työstä, jota tekevät. Heidän monet kirkkonsa, koulunsa, yliopistonsa, parantolansa ja kustannusliikkeensä sekä jäsenlukunsa kasvu ovat kaikki ylpeyden lähteitä heille. Tilastot näyttävät lisääntyvästi tärkeitä osaa seurakunnallisessa elämässä. Kirjeessään Uskollinen ja Totinen Todistaja selvästi viittaa tämän kansan tähän ominaisuuteen.

EI TARVITSE MITÄÄN

Tietenkin kerskauksen huippu on omavaraisuus. Nimellisen seurakunnan asenne on tänään sama kuin Efraimin, josta luemme Hoos. 12:9: "Efraim sanoo: 'Olenpas rikastunut, olen saanut itselleni omaisuutta; ei mikään minun työansioni tuota minulle syyllisyyttä, joka olisi syntiä.'" Vertaa tätä Raamatun lausuntoa tänä aikana Jumalan kansaksi tunnustautuvien johtajien lausuntoon, joka oli Review and Heraldissa 26.4.1934: "Maan päällä ei ole yhtään kansaa, joka reagoi niin herkästi oikeaan, eikä yhtään hengellisiä johtajia, jotka ovat niin valmiit seuraamaan oikeita periaatteita,

kuin tämä kansa ja sen johtajat. He ovat kulkemassa ikuiseen valtakuntaan." Ilmeisesti tämä lausunto on päinvastainen kuin Kristuksen todistus kirjeessä Laodikealle. "Mikä suurempi petos voi tulla ihmisen mieleen, kuin uskoa olevansa oikeassa, vaikka kaikki ovat väärässä! Uskollisen Todistajan sanoma löytää Jumalan kansan surullisessa petoksessa, tietämättään. He eivät tiedä, että Jumalan silmissä heidän tilansa on valitettava. Kun nuo puhutellut imartelevat itseään, että he ovat korotetussa hengellisessä tilassa, niin Uskollisen Todistajan sanoma murtaa heidän varmuutensa järkyttäen seurakuntaa heidän todellisesta hengellisen sokeuden tilasta, köyhyydestä ja surkeudesta. Niin leikkaava ja vakava todistus ei voi olla erehdys, sillä puhujana on Uskollinen Todistaja, ja Hänen todistuksensa täytyy olla oikea." T.3, s. 252.

KAUHEA TILA

Kurja, viheliäinen, köyhä, sokea ja alaston. Se on päinvastaista siihen, mitä seurakunta uskoo tilastaan. Syy tähän surulliseen tilaan ilmaistaan selvästi seuraavassa todistuksessa: - "Minulle on näytetty, että suurin syy siihen, miksi Jumalan kansa on nyt tässä hengellisen sokeuden tilassa on se, että he eivät halua vastaanottaa ojennusta. Monet ovat pitäneet halpana heille annettuja nuhteita ja varoituksia." T.3, s. 255.

TARJOUS

Ilmestyskirja 3:18: "Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit." Tässä esitetään Kristuksen kolminkertainen armon tarjous, tarjous, joka parantaisi kaiken pahan seurakunnasta.

KULTA. Vertauskuva - uskosta, joka toimii rakkauden kautta (Gal. 5:6). Jumalan todellisella kansalla on runsaasti uskoa (Jaak. 2:5). Kärsimyksen tulesta puhdistettua uskoa verrataan kultaan (I. Piet. 1:7).

VAATTEET. Vertauskuva luonteesta. Uskollinen Todistaja on jo ilmoittanut, että he ovat alastomia ja siten kovassa vaatteiden tarpeessa. Tässä Hän tarjoaa omaa kaunista ja puhdasta luonnettaan heille, niin että he olisivat puetut Hänen vanhurskauteensa (Gal. 3:27).

Mielenkiintoinen historiallinen huomautus! Muinainen Laodikean kaupunki oli kuuluisa mustista villapuvuistaan. Sen täytyy esittää sattuvaa vastakohtaa tähän Jumalan sanaan, että he olivat valkoisten vaatteiden tarpeessa, päinvastaista heidän omalle kunnialleen ja maineelleen.

SILMÄVOIDE. Vertauskuva Jumalan Pyhän Hengen valaistuksesta. Koska

seurakunta on julistettu sokeaksi, se tarvitsee lääkettä, millä korjata silmiensä näkö. Joh. 16:13, 14. Luemme, että Pyhä Henki luvattiin opetuslapsille heidän Oppaakseen, Paljastajakseen ja Opettajakseen.

"Tässä suositeltu kulta, joka on puhdistettu tuleessa, on usko ja rakkaus... Valkeat vaatteet on luonteen puhtaus, Kristuksen syntisille annettu vanhurskaus... Silmävoide on sitä viisautta ja armoa, joka tekee meidät kykeneviksi erottamaan hyvän ja pahan välillä ja huomaamaan synnin kaikissa valepuvuissaan. Jumala on antanut seurakunnalleen silmät, joita Hän vaatii heidän voitelevan viisaudella, jotta näkisivät selvästi, mutta monet panisivat silmät pois seurakunnasta, jos voisivat... Taivaallinen silmävoide antaa valaisua ymmärtämiseen. Kristus on kaiken armon antaja. Hän sanoo: 'Osta minulta.'" T.4, s. 88, 89.

Me ymmärrämme, että seurakunnan silmät on Profetian Henki. Lukekaa 1. Sam. 9:9. Tarkkaavaiselle lukijalle on ilmeistä, että Profetian Hengen neuvoo tarvitaan mitä vakavimmin seurakunnassa tänään.

KUTSU USKONPUHDISTUKSEEN

Ilmestyskirja 3:19, 20. Jumala armossaan ei hylkää ketään antamatta hänelle tilaisuutta katua ja muuttaa tiensä. Niin myös viimeiselle kansalle Hän on varannut monia tilaisuuksia katumiseen ja palaamiseen takaisin Hänen armoonsa. Mutta Jumalan armo ei ole rajaton, se on sellaista, mikä tuntuu vieraalta monesta adventistista, kun heidän seurakuntansa on kyseessä. "Jumala ei koskaan hylkää kansaa tai yksilöitä, ennen kuin he hylkäävät Hänet." Sei. Mess. 2, s. 378.

LÄHETTILÄÄT

Ilmestyskirja 3:20 ilmoittaa, että Kristus seisoo ovella. Kristus esitetään seisovaksi sydäntemme ovilla pyytäen päästä sisälle, ikävöiden sisäänpääsyä. Mutta Hän ei seiso siellä ikuisesti. Huomautukset S. D. A. Bible Commentaryssa (adventistien Raamatun selityskirja) tästä jakeesta ilmaisevat erilaisen rauhoittavan kuvan: "Kreikkalaisen teosanan muoto osoittaa, että Kristus on ottanut paikkansa ovella ja jää sinne. Hän ei koskaan väsy tarjoamaan siunattua läsnäoloaan kaikille, jotka haluavat vastaanottaa Hänet..." Me uskomme, että se ei ole oikea selitys, koska armon aika eräänä päivänä varmasti päättyy ainiaaksi. Olemme osoittaneet, kuinka Kristus tällä hetkellä toteuttaa tätä ennustusta kolkuttamalla sydäntemme oville: "Vapahtajamme lähettää sanansaattajansa viemään todistusta kansalleen. Hän sanoo: "Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan ja hän minun kanssani." Ilm. 3:20. Mutta monet kieltäytyvät vastaanottamasta Häntä. Pyhä Henki odottaa tilaisuutta pehmittää ja nöyryyttää sydämiä; mutta he eivät halua avata ovea ja päästää Vapahtajaa sisälle pelosta, että Hän vaatisi jotain heiltä. Ja niin Jeesus Nasarealainen kulkee ohitse. Hän haluaa lahjoittaa heille armonsa runsaita siunauksia, mutta he kieltäytyvät hyväksymästä niitä. Mikä kauhea asia on sulkea Kristus Hänen oman temppekinsä ulkopuolelle! Mikä tappio seurakunnalle!" T.6, s. 262.

Edellisissä luvuissa me osoitimme, että kun sanomaa Kristuksesta ja Hänen

vanhurskaudesta esitettiin seurakunnalle ja sen enkelille (seurakunnan johtajisto), se hylättiin. Tänään me selitämme Laodikean seurakunnan enkelin olevan Seitsemannen Päivän Adventistien Pääkonferenssi, Tacoma Park, Washington, D. C.

Kun sanoma vanhurskaudesta uskon kautta tuli seurakunnalle jälleen, sitä ei otettu vastaan. Adventiliikkeen historia osoittaa, että se tuli juuri niin kuin oli ennustettu (seuraavassa luvussa palaamme tähän). - Koska taivaan armollista tarjousta ei vastaanotettu vuonna 1888 tapahtumarikkaalla konferenssilla Minneapolisissa, sanoma annettiin uudelleen kansalle, mutta eri muodossa. Rauhallisen sanoman sijasta se tuli nyt vaikean kriisin muodossa, joka vaati ratkaisua.

JOS JOKU

Ilmestyskirja 3:20. Kiinnitämme huomiotanne merkittävään muutokseen kirjeen vastaanottajassa. Muistakaa, että kirje alkuperäisesti oli osoitettu seurakunnan enkelille, joka on seurakunnan yhteinen johtajisto. Vapahtaja kuitenkin näki, että johtajat eivät vastaanottaisi sanomaa; ainoastaan yksilöt siellä täällä olisivat halukkaita avaamaan oven ja vastaanottamaan Kristuksen totuuden sydämiinsä. Uskonpuhdistusliikkeen historia ja sen katkerat kokemukset uskollisuuskokeen aikana täyttivät myös tämän osan ennustuksesta. Ne eivät olleet johtajia tai saarnaajia, vaan tavallisia maallikkojäseniä, nöyriä jäseniä, jotka vastaanottivat Kristuksen tarjouksen.

YHTEENVETO

"Minä sanon siis, ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa?... Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan." Room. 11:5. Jumala ei päätä työtään ilman nimellään kutsuttua kansaa. "Mutta tosi usko ei saanut sammua. Jumala on aina säilyttänyt Häntä palvelevan jäännöksen." P. ja p., s. 105. "Olkoot kaikki varovaisia, etteivät vastusta sitä ainoata kansaa, joka täyttää kuvauksen jäännöskansasta, joka pitää Jumalan käskyt ja jolla on usko Jeesukseen, joka kirkastaa vanhurskauden tasoa näinä viimeisinä päivinä. Jumalalla on erillinen kansa, seurakunta maan päällä, joka ei jää kenestäkään jälkeen, vaan on kaikkia ylempi kyvyssään opettaa totuutta ja puolustaa Jumalan lakia." T.M., s. 57, 58.

SEITSEMÄNNEN PÄIVÄN ADVENTISTISEURAKUNNAN JÄSENLUVUN KASVU

"Tason alentaminen kansansuosion ja jäsenluvun lisääntymisen varmistamiseksi, ja sitten tehdä se kasvu ilon aiheeksi, osoittaa suurta sokeutta. Jos lukumäärä todistaa menestyksestä, niin saatanalla olisi etusija, sillä tässä maailmassa hänen seuraajiaan on suuri enemmistö." T.6, S. 143.

"Se henki, joka vaikutti näissä papeissa ja hallitusmiehissä, ilmenee vieläkin useissa, jotka esiintyvät mitä hurskaimpina ihmisinä. He kieltäytyvät tutkimasta Raamatun todistusta tätä aikaa koskevista erikoistotuuksista. He viittaavat

suureen lukumääräänsä, rikkauteensa ja kansansuosioonsa sekä totuuden puolustajien harvalukuisuuteen, köyhyyteen ja vähäpätöisyyteen, pitäen heitä kansan vieroksumina ihmisinä, joiden usko erottaa heidät maailmasta." S. t., s. 582.

"Olkoonpa seurakunta vaikka maan köyhin ja vailla kaikkea ulkonaista viehättävyyttä, mutta jos sen jäsenillä on Kristuksen luonteen periaatteet, heillä on myös sydämessään Hänen ilonsa. Enkelit yhtyvät heidän jumalanpalveluksiinsa. Kiitollisista sydämistä kohoaa ylistys ja kiitos Jumalan luo suloisena uhrina." Kr. v. s. 219.

Sen vuoksi seurakunnan suuri jäsenmäärä ei itsessään merkitse hengellistä hyvinvointia. Päinvastoin Jumalan kansa viimeisenä aikana tunnetaan nimellä "jäännös".

ERÄS TOINEN ENKELI

"Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilensa profeetoille." Aam. 3:7. Raamatussa on annettu useampia ennustuksia lopun ajalle, ajalle, jossa me tänään elämme, kuin millekään muulle ajalle. Tämä on aikaa, jolloin totuuden vihollinen yrittää pettää, jos mahdollista, valitutkin. Tästä syystä erikoisesti Jumalan kansa tänä viimeisenä aikana on saanut sekä Raamatun että Todistukset opastamaan sitä ja auttamaan sitä erottamaan hyvän pahasta. Joukolla, joka seisoo valmiina Jeesuksen tullessa, on kaksi merkittävää ominaisuutta. He pitävät Jumalan käskyt ja heillä on Jeesuksen usko. Ilmestyskirjan 14. luvusta löydämme kolme enkeliä, joiden kuvataan lentävän keskitaivaalla julistaen taivaan sanomaa. Ja ilmestyskirjan 18. luvusta löydämme vielä yhden enkelin, joka tulee alas taivaasta. Tämä on viimeinen enkeli, jonka löydämme profetiassa, ja hän on se, joka päättää Jumalan työn maan päällä. Tutkiessamme aikaisempia enkeleitä Ilmestyskirjan 14. luvusta huomaamme, että jokainen edustaa erikoista ihmisryhmää erikoisen sanoman kanssa ja sen omien johtajien kanssa. William Miller johti ensimmäisen enkelin sanomaa, mutta toisen enkelin sanomassa hän ei ollut niin huomattava, ja keskiyön huutoon 1844 hän liittyi siihen vasta aivan lopussa. Eri johtajat johtivat työtä jokaisena aikana ja veivät sitä eteenpäin. Siten kolmas enkeli oli jälleen ihmisryhmä uusine johtajineen, uutena järjestönä ja uutena sanomana. Jokainen uusi enkeli toi seulomisen ja uutta valoa. Tämä sai aikaan eron, ja aina edellisen enkelin jäännös liittyi uuden enkelin työhön. Ne, jotka seulottiin ulos, tavallisesti vastustivat uuden liikkeen työtä, sillä he eivät tunnustaneet sen Jumalallista alkuperää.

ELIAN SANOMA

Useat sisar Whiten antamat todistukset, koskien Ilmestyskirjan 18. luvun enkelin ilmestymistä, joka veisi Jumalan kansan, ei ainoastaan uskonpuhdistukseen ja herätykseen, vaan myös seulomiseen ja eroon. Tämä mahtava seulominen tapahtui ensimmäisen maailmansodan koetuksissa ja ahdingoissa. Sinä aikana oli Jumalan kansan ratkaistava elämän ja kuoleman välillä. Tätä toista enkeliä verrataan myös Elian sanomaan, jonka piti tulla ennen suurta ja pelottavaa Herran

päivää (Mal. 4: 5,6). "Herra sanoo: 'Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä.' Joku tulee Elian hengessä ja voimassa, ja kun hän ilmestyy ihmiset voivat sanoa: 'Sinä olet liian vakava, sinä et esitä Raamattua oikealla tavalla. Anna minun kertoa sinulle, kuinka sinun sanomaasi tulee opettaa.'" T.M., s. 475.

Lehdessä "Southern Watchman" 21. maaliskuuta 1905 sisar White kirjoitti seuraavan artikkelin otsikkona "Elian hengessä ja voimassa": "Malakian päättävä työ on ennustettu koskien sitä työtä, mikä pitäisi tehdä valmistamaan Kristuksen ensimmäistä ja toista adventtia (tuloa). Niiden työ, jotka viimeisinä päivinä kulkevat Elian hengessä ja voimassa herättääkseen ihmiset välinpitämättömyydestä, on monessa suhteessa samanlainen. Hänen työnsä on sen kaltaista työtä, joka täytyy tehdä tänä aikana. Kristus on tulossa toisen kerran tuomitsemaan maailman vanhurskaudessa. Jumalan sanansaattajien, jotka vievät viimeistä varoitussanomaa maailmalle, on valmistettava tie Kristuksen toiselle tulemiselle, niin kuin Johannes valmisti tietä Hänen ensimmäiselle tulemiselleen." Tämä todistus näyttää, että profeetta Elia ei viittaa yksilöön, vaan ihmisryhmään, joita kutsutaan sanansaattajiksi, jotka vievät viimeistä varoitussanomaa annettavaksi maailmalle.

KUULIAISUUS

Kirjassa "Profeetat ja kuninkaat", s. 129-130, luemme: "Jumalan työn ollessa maailmassa päätösvaiheessaan, tullaan Hänen lakiaan jälleen korottamaan. Väärä uskonto on saattanut päästä valtaan, jumalattomuus voi rehottaa, monien rakkaus on ehkä kylmennyt... mutta suurimman vaaran hetkenä Elian Jumala on herättävä inhimillisiä välikappaleita julistamaan sanomaa, jota ei vaienneta... Se aika ei ole kaukana, jolloin jokainen sielu joutuu koeteltavaksi. Meitä tullaan kehottamaan noudattamaan väärää sapattia. Taistelu tullaan käymään Jumalan käskyjen ja ihmisten käskyjen välillä. Ne jotka ovat myöntyneet askel askeleelta maailmallisiin vaatimuksiin ja mukautuneet maailmallisiin tapoihin, taipuvat silloin vallalla olevien tahtoon mieluummin, kuin antautuvat pilkan ja solvausten sekä vankeus ja kuolemanuhan alaisiksi. Siihen aikaan kulta erotetaan kuonasta. Tosi Jumalisuus tulee selvästi erottumaan näennäisestä ja ulkokultaisuudesta. Silloin häipy pimeyteen moni tähti, jonka kirkkautta olemme ihastelleet. Ne jotka ovat pukeutuneet pyhäkön kaunistuksiin mutta eivät Kristuksen vanhurskauteen, näyttäytyvät silloin oman alastomuutensa häpeässä."

TERVEYSUUDISTUS

Lähempi kuvaus "Elian sanomasta" eli Jumalan viimeisistä lähettiläistä maailmalle, on kirjassa "Raittius" s. 95: "Johannes erottautui ystävistään ja elämän ylellisyyksistä, oli yksinään erämaassa ja nautti pelkästään kasvikunnan tuotteita. Hänen kamelinkarvoista kudotun pukunsa yksinkertaisuus oli moite hänen aikalaistensa, erityisesti juutalaisten pappien vaalimalle ylellisyydelle ja komeilun halulle. Samoin hänen ruokavalionsa, heinäsiikat ja villihunaja, oli moite kohtuuttomuudelle, joka vallitsi kaikkialla... Hän edusti niitä viimeisinä aikoina

eläviä, joille Jumala on uskonut pyhät totuudet kansalle välitettäväksi, tien valmistamiseksi Kristuksen toiselle tulemukselle. Samoja Johanneksen noudattamia raittiuden periaatteita tulisi noudattaa myös niiden, joiden on meidän aikamme määrä varoittaa maailmaa ihmisen Pojan tulemuksesta." Tässä lausunnossa kerrotaan meille, että viimeiset sanansaattajat ovat kasvissyöjiä ja pukeutuvat yksinkertaisesti, aivan kuin Johannes Kastaja eli puhtaalla kasvisravinnolla ja oli yksinkertaisesti vaatetettu. "Monet, jotka nyt ovat vain puoliksi kääntyneitä lihansyömisasiassa, tulevat menemään pois Jumalan kansasta vaeltamatta enää koskaan sen kanssa." Counsels on Diet and Foods, s. 382.

HERÄTYS JA USKONPUHDISTUS

Aivan kuin Juudan kansa on halki vuosisatojen aina meidän päiviimme saakka odottanut Messiaista tulevaksi, huomaamatta, että Hän tuli melkein 2000 vuotta sitten, niin samoin seitsemännen päivän adventistit odottavat herätystä ja uskonpuhdistusta tapahtuvaksi heidän riveissään, huomaamatta, että se tapahtui oikealla, ennustetulla ajalla, kun koetus ja seulominen tulivat Jumalan kansalle ensimmäisen maailmansodan aikana.

Kaikkina aikakausina jokainen uusi seurakunta tai liike on aina alussa ollut pieni ja useilta huomaamaton. Se on totta myös tässä uskonpuhdistustyössä. Tämän enkelin työ alkoi 1888 Minneapoliksen konferenssilla, kun sanomaa Kristuksen vanhurskaudesta julistivat A. T. Jones ja E. J. Waggoner. Että tämä sanoma oli tämän toisen enkelin työtä, käy ilmi seuraavasta lausunnosta: "Koetus aika on juuri yllämme, sillä kolmannen enkelin voimakas huuto on jo alkanut Kristuksen vanhurskauden, syntejä anteeksiantavan Lunastajan ilmestyksellä. Tämä on sen enkelin valon alkua, jonka kirkkaus tulee täyttämään koko maan." Review and Herald, 22.11.1892.

Kuten olemme nähneet, tämä enkeli ei voinut jatkaa työtään silloin. Hänen sanomalleen naurettiin ja enemmistö hylkäsi sen. Pyhää Henkeä oli loukattu ja sisar White sanoi kirjeessään vanhin O. A. Olsenille 1.9.1892: "Tulee aika, jolloin he ovat halukkaat tekemään kaikkensa ja kaiken mahdollisen saadakseen tilaisuuden kuulla sen kutsun, jonka he hylkäsivät Minneapoliksessa... Parempia tilaisuuksia ei koskaan tule, syvempiä tunteita heillä ei tule olemaan... Jumala ei anna leikkiä kansansa." Myöhemmät vuodet ovat nähneet monta yritystä saada aikaan herätys ja uskonpuhdistus, mutta ilman menestystä.

TOINEN ENKELI

Herran palvelijalle näytettiin että herätys ja uskonpuhdistus tulisivat vain Ilmestyskirjan 18. luvun toisen enkelin yhteydessä ja johdolla. On sanottu selvästi, että kun tämä työ alkaa, enemmistö hylkää sen. Huomioikaa seuraavat lausunnot: "Sen voiman ilmestyksessä, joka valaisee maan kirkkaudellaan, he näkevät vain jotakin, joka herättää heidän pelkonsa ja he asettuvat sitä vastaan. Koska Herra ei työskentele heidän odotustensa ja aatteittensa mukaisesti, he vastustavat työtä." Rev. and Her. 9. marraskuuta 1899; Bible Training School, toukokuu 1907.

"Tehdessämme tätä työtä me julistamme ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomia ja olemme siten valmistautuneet sen toisen enkelin taivaasta tuloa varten, joka valaisee maan kirkkaudellaan." T.6, s. 406.

Tämä toinen enkeli, Elian sanoma, tulisi ja valmistaisi Jumalan kansan ehtoosateen vuodatukselle. "Sitten minä näin toisen mahtavan enkelin, jolle annettiin tehtäväksi laskeutua maan päälle, yhdistää äänensä kolmannen enkelin ääneen antaakseen voimaa hänen sanomalleen... Tämän enkelin työ sattuu oikeaan aikaan liittyen kolmannen enkelin sanoman viimeiseen suureen työhön, kun sanomaa julistetaan voimakkaalla äänellä... Tämä sanoma näytti olevan lisäys kolmanteen sanomaan, liittyen siihen samoin kuin keskiyön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan vuonna 1844." H.k., s. 307, 308.

VERRATTU KESKIYÖN HUUTOON

Tutkikaamme nyt, miten keskiyön huuto yhdistyi toisen enkelin sanomaan vuonna 1844. "Hengellisistä kokemuksista" luemme s. 264: "Toisen enkelin sanoman lopulla minä näin suuren valon loistavan taivaasta Jumalan kansalle. Tämän valon säteet loistivat auringon kirkkaudella. Ja minä kuulin enkeliäännten sanovan: 'Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan!' Tämä oli keskiyön huuto, jonka tuli antaa voimaa toisen enkelin sanomalle... Oppineimmat ja lahjakkaimmat eivät olleet ensimmäisiä sanomaa vastaanottamaan."

Ne jotka johtivat toisen enkelin sanomaa, eivät olleet niitä, jotka johtivat keskiyön huutoa. Herra johti miehiä julistamaan tätä sanomaa uudella voimalla ja lisätyllä valolla ja ymmärryksellä. He eivät olleet kirjaimellisia enkeleitä; tämä työ annettiin ihmisille, joita Jumalan Henki johti. "Minä näin, että tämä sanoma tulee päättymään voimalla, mikä on paljon suurempi keskiyön huudon voimaa." H. k., s. 309.

Tässä viimeisessä lausunnossa meidät viedään takaisin Ilmestyskirjan 18. luvun enkeliin. Vaikka tämän työn alku voi olla pieni, olemme vakuuttuneita, että se päättyy kunniaakkaasti. Toinen enkeli vuonna 1844 julisti olemassa olevien kirkkojen lankeemuksen. Hän ilmoitti, että ne olivat tulleet Babyloniksi, mikä merkitsee sekaannusta. Tätä sanomaa julistetaan jatkuvasti aina ajan loppuun asti. Kuitenkin Ilmestyskirjan 18. luvun enkeli toistaa saman sanoman. Kysymme, miksi se on tarpeellista? Vastaus on: Koska jokin, joka ei vielä ollut langennut vuonna 1844, julistetaan nyt langenneeksi. Yhdyskunta, jota kutsutaan Babyloniksi Ilmestyskirjan 18. luvun enkelin sanomassa, on ilmeisesti laajentunut tai kasvanut. Se ei ole vain sitä, että niiden lankeemus ei ollut saavuttanut vielä huippuaan, vaan pääasiallisesti, että jokin kristitty seurakunta, joka ei kuulunut toisen enkelin tuomitsevaan sanomaan vuonna 1844, luetaan nyt kuuluvaksi tähän joukkoon tämän uuden enkelin sanomassa. Sisar White kirjoitti Review and Heraldissa 13.10.1904: "Ennustukset Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa täyttyvät pian." Ei ottanut kovinkaan montaa vuotta siitä, kun hän kirjoitti nämä rivit, koetukseen, josta hän puhui ja kirjoitti niin paljon tulevaisuutta. Katsokaamme, kuinka toinen enkeli ja viimeinen voimakas huuto, eli Ilmestyskirjan 18. luvun enkeli ovat suhteessa toisiinsa: "Minä näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimiadventistien ja langenneiden seurakuntien joukossa, ja ennen kuin vitsaukset

vuodatetaan, kutsutaan sekä saarnaajia että kansaa ulos näistä seurakunnista, ja he ottavat iloiten totuuden vastaan. Saatana tietää tämän, ja ennen kolmannen enkelin voimakkaan huudon kaikumista, hän synnyttää herätystä näissä uskonnollisissa ryhmissä, jotta totuuden hylänneet sielut luulisivat Jumalan olevan heidän kanssaan. Hän toivoo voivansa eksyttää vilpittömiä heidän seassa ja johtaa heidät ajattelemaan, että Jumala edelleenkin toimii näissä seurakunnissa. Mutta valo loistaa; ja kaikki vilpittömät jättävät langenneet seurakunnat asettuen Jumalan jäännöskansan puolelle." H.k., s. 290.

144,000

Tutkimuksemme ennustetusta uskonpuhdistuksesta ei olisi täydellinen koskettelematta usein väitellystä kohdasta adventistiopissa sataaneljääkymmentä neljää tuhatta. Käsitellessämme tätä aihetta olemme hyvin tietoiset innoitetusta neuvosta, joka on annettu meille käsikirjoituksessa 26, kirjoitettu vuonna 1901, julkaistu Sel. Mess. I, s. 174: "Kristus sanoo, että seurakunnassa on sellaisia, jotka esittävät taruja ja olettamuksia, kun Jumala on antanut suuret, kohottavat ja jalostavat totuudet, joita tulisi pitää mielen aarekammiossa. Kun miehet poimivat yhden teorian ja taas toisen teorian, kun he ovat uteliaita tietämään jotakin, joka ei ole välttämätöntä heidän tietää, niin Jumala ei johda heitä. Hänen suunnitelmansa ei ole, että Hänen kansansa esittää jotakin, josta heillä on olettamuksia, mitä ei ole opetettu Sanassa. Hänen tahtonsa ei ole, että he antautuvat keskusteluun kysymyksistä, jotka eivät auta heitä hengellisesti, kuten esim.: Kuka kuuluu 144.000:n joukkoon? Ne jotka ovat Jumalan valittuja, tulevat lyhyessä ajassa tietämään sen ilman kysymystäkin." Yllä olevassa lausunnossa meille kerrotaan, että ei tule ryhtyä keskustelemaan kysymyksistä, jotka eivät auta meitä hengellisesti, kuten kysymys 144.000:sta. Sanotaan, että ne, jotka Jumala on valinnut, tulevat lyhyessä ajassa tietämään sen kyselemättä. Tätä lausuntoa käytetään usein mitä vaikuttavimpana vaimentimena kaiken keskustelun tai mielipiteiden tukahduttamiseksi tästä kysymyksestä; mutta kun me menemme taaksepäin sisar Whiten ja hänen aikalaistensa aikaan, niin huomaamme, että sillä ei tarkoiteta olla hiljaa olemista tässä asiassa. Esitämme tässä luvussa muutamia heidän hyvin tutkimiaan johtopäätöksiä tästä kysymyksestä, koska uskomme, että niiden tutkiminen selvittää muutamia vääriä käsityksiä, joita yleisesti on tullut seitsemännen päivän adventistien keskuuteen.

TÄMÄN TUTKIMISEN SYY

Kysyessämme tänään seitsemännen päivän adventisteilta 144.000:sta, saamme mitä moninaisimpia, kaukaa haettuja vastauksia. Nämä vastaukset ovat harvoin yhtäpitäviä toistensa kanssa. Adventistien keskuudessa on tänään suuri pimeys tässä kohdassa. Mutta sanomamme uranuurtajat eivät olleet lainkaan pimeydessä tämän asian suhteen, vaikka myönnämmekin heti, että he aikanaan ja me tänään emme ehkä vielä tiedäkään kaikkea siitä. Seitsemännen Päivän Adventistien Raamatun selityskirjassa (Bible Commentary) mainitaan useita ajatuksia tästä erikoisjoukosta, mutta jättää kaiken päättelyn, kuten tavallista, lukijoiden valittavaksi, koska kirjan julkaisijat eivät ota asennetta siihen. Me uskomme, että

horjuvuuden syy sekä tässä kohdassa että muissa esitetyissä totuuksissa, jotka kerran olivat kristallinkirkkaita hengellisille esi-isillemme on, että yhtyminen johonkin aatteeseen tuomitsisi nykyisen asiailman. Nykyisin seurakunnan jäsenluku on noin 16 miljoona. Kuinka johtajat voisivat vielä tunnustaa uskovansa, että kolmannen enkelin sanoman lopputulos on vain 144.000? Täytyy löytää muita selityksiä, ja toiset tulkinnat esittävät ongelman peittämistä. Mikään näistä uudenaikaisista selityksistä ei voi tyydyttää etsivää mieltä.

VUOSI 1844

Vuosi 1844 oli historiamme kilometripylväs useammastakin syystä. Me ymmärrämme, että tämä päivämäärä merkitsee Raamatun pisimmän profeetallisen aikakauden päättymistä. Tämän aikakauden loputtua ei olisi enää mitään profeetallista aikaa. Danielin 8:14:n ennustus William Millerin ja hänen työtovereittensa selityksen, ja Raamatun ja historian todistusten perusteella, oli vielä valloittamaton linnoitus. Ei ole kysymystäkään, että sen huipentuma täyttyi tarkasti vuonna 1844. William Miller erehtyi asian merkityksestä, jonka piti tapahtua sinä aikana, sillä hän oletti pyhäkön olevan tämän maan päällä ja päätteli sen johdosta, että ennustuksen loppu ei voi tarkoittaa mitään muuta kuin Kristuksen toista tulemistä. Tätä hän saarnasi rohkeasti, ja hänen sanomansa otettiin laajalti vastaan. Sitten tuli kauhea pettymys, kokemus, jonka he myöhemmin huomasivat olevan ennustetun Ilmestyskirjan 10. luvussa. He luottivat tämän luvun viimeiseen jakeeseen pystyttäväkseen uudelleen uskonsa profetiaan. Vuonna 1844 jotakin tapahtui taivaassa ja jotakin tapahtui myös maan päällä. Se ennakoiki lunastussuunnitelman viimeistä vaihetta, sovintopäivää. Esikuva ja todellisuus kohtasivat ihmeellisellä tavalla. Pyhäkön tutkiminen tuli nyt erittäin tärkeäksi, ja suuria totuuksia annettiin ensimmäisille adventtiuskovoille. Nämä totuudet ovat kadonneet tai ovat täysin tuntemattomia uusille adventisteille. Tapahtuma taivaassa oli Kristuksen ylimmäispapillisen viran alkaminen, vuosittain tapahtuva palvelus, Hänen astuessaan taivaan pyhäkön kaikkein pyhimpään sovittamaan kaikkia niitä syntejä, joita pyhien rukouksissa oli aikaisemmin lähetetty. Tapahtuma maan päällä oli suuri toisen adventtiliikkeen syntyminen, jonka tuli viedä iankaikkisen evankeliumin viimeinen sanoma kaikille kansoille, kansanheimoille ja kielille. Tämän sanoman huomattava piirre oli seitsemännen päivän sapatin julistaminen. Tämä päivä on elävän Jumalan sinetti. Vain neljännessä käskyssä löydetään Lainantajan arvovalta, sisältäen Hänen nimensä, arvonimensä ja valta-alueensa (Jumala, lainantajan nimi; Luoja, Hänen arvonimensä ja taivas ja maa, Hänen hallitusalueensa). "Herraa on miellyttänyt antaa kansalleen kolmannen enkelin sanoma koettelevana sanomana vietäväksi maailmalle. Johannes näkee kansan erillisenä ja maailmasta erottuvana, joka kieltäytyy palvelemasta petoa tai sen kuvaa, joka kantaa Jumalan merkkiä pyhittämällä Hänen sapatintsa - seitsemännen päivän, pidettäväksi pyhänä muistona elävästä Jumalasta, taivaan ja maan Luojasta. Tästä apostoli kirjoittaa: 'Tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.'" Kirje 98, 1900 (Evangelism, s. 233).

SINETÖIMISEN AIKA

Yllä olevasta profetian hengen lausunnosta käy ilmi, että on olemassa suora suhde sinetöimissanoman ja kolmannen enkelin välillä. Jatkamme tästä myöhemmin. Ihmeellisestä sisar Whiten kirjasta "Hengellisiä kokemuksia" voimme poimia monia lausuntoja koskien sinetöimistöä. Ne heittävät selvän valon kysymykseen: Milloin sinetöiminen alkoi ja milloin se päättyi. Lainaamme lausuntoa sivulta 101: "Enkeli sanoi: 'Kolmas enkeli sitoo heidät lyhteiksi eli sinetöi heidät taivaalliseen viljailtaan pantaviksi.'" Kaksi käsitettä, kolmas enkeli ja sinetöiminen on yhdistetty yhdeksi virkkeeksi. Lisää mainintoja Jumalan sinetistä ja sinetöimisajasta voit lukea "Hengellisistä kokemuksista" ja "Suuresta taistelusta". Näiden lausuntojen huolellinen tutkiminen painaa mieleesi seuraavat tosiasiat:

1. Sinetöimisaika on yhtä kolmannen enkelin sanoman julistuksen kanssa.
2. Molemmat, kolmannen enkelin sanoma ja sinetöiminen alkoivat 1848 - vuonna, jolloin ensimmäiset adventistit hyväksyivät sapattitotuuden. Mutta yksinkertaisuuden vuoksi käytämme vuotta 1844 paremmin tunnettuna ajankohtana tavalliselle lukijalle.

3. Sinetöimisessä on kaksi vaihetta:

A. Pyhän Hengen sinetti (Ef. 1:13; 2. Kor. 1:22; Ef. 4:30),

B. Sinetin painaminen sunnuntailain aikana (katso Tod.5, s. 216, 475, 476).

Menemme nyt Ilmestyskirjan 7. lukuun, missä 144.000 mainitaan sellaisina, jotka ovat sinetöidyt Jumalan sinetillä. Ilmestyskirjan 14. luvussa 144.000 esitetään sellaisina, joiden otsiin on kirjoitettu Isän nimi (ilmeinen viittaus Jumalan sinettiin). Heitä kutsutaan pyhiksi, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen usko (Ilm. 14:14). J. N. Loughborough, sisar Whiten aikalainen, kirjoitti suppeassa ja mielenkiintoisessa kirjassaan "Kysymyksiä sinetöimissanomasta", s. 14: "Näiden selvien lausuntojen johdosta (tarkoittaa yllä lainattua "Hengellisten kokemusten" todistusta) meidän kansamme ja työntekijämme aina vuoteen 1894 uskoivat, että sinetöimistö alkoi vuonna 1848, ja että 144.000 on sinetöityjä. Minä en näe, miksi meidän pitäisi ryhtyä ajamaan jotain toista aatetta todistuksista, joita olemme lainanneet, kuin että sinetöimistö alkoi 1848 -1850." Nyt meidän täytyy kääntää huomiomme kysymykseen, joka on sekoittanut monia vilpittämiä seitsemännen päivän adventisteja.

OVATKO 1844:N JÄLKEEN KOLMANNEN ENKELIN SANOMASSA USKOSSA KUOLLEET MUKANA 144.000:N JOUKOSSA?

Vastaukseksi tähän kysymykseen lainaamme Uriah Smith'in hyvin tunnetusta kirjasta "Daniel and Revelation", hänen selityksensä Ilmestyskirja 14:13 jakeeseen. "Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti - sanoo Henki - he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." Lainaamme hänen selityksensä: "Täytyy olla jokin erikoinen syy tämän siunauksen julistamiseksi heille. Eikö se ole sen tähden, että he välttävät pelottavan vaaran ajan, joka kohtaa pyhiä heidän vaellusaikansa päättyessä? Ja koska he ovat autuaita, kuten yleisesti kaikki vanhurskaat kuolleet, heillä on epäilemättä lisäksi se etu, että he kuuluvat joukkoon, josta puhutaan Dan. 12:2, he nousevat iankaikkiseen elämään Miikaelin noustessa. Siten, välttäänsä ne vaarat, joihin

144.000:n loppuosa joutuu, he nousevat ylös ja yhtyvät heihin heidän lopullisessa voittoriemussa, ja saavat yhdessä heidän kanssaan huomattavan paikkansa iankaikkisessa valtakunnassa. Tällä tavoin me ymmärrämme heidän tekojensa seuraavan heitä. Nämä teot on pidetty muistissa tullakseen palkituiksi tuomiolla. Ja nämä henkilöt saavat saman palkan, mikä heillä olisi ollut, jos olisivat eläneet ja uskollisesti kestäneet kaikki ahdistuksen ajan vaarat." Dan. a. Rev., s. 677, 678.

Näiden sivujen lopulla, vanhassa painoksessa vuodelta 1912, julkaisija esitti huomautuksen selittäen yllä olevaa lausuntoa: "Ne jotka kuolevat sen jälkeen, kun ovat yhtyneet kolmannen enkelin sanomaan, on ilmeisesti luettu osaksi 144.000:sta; sillä tämä sanoma on sama kuin sinetöimissanoma Ilmestyskirja 7. luvussa, ja siinä sanomassa sinetöidään vain 144.000. Niitä on monia, joiden kaikki uskonnollinen kokemus on ollut tässä sanomassa, mutta he ovat nukkuneet kuolon uneen. He kuolivat Herrassa, ja sen vuoksi heidät luetaan sinetöidyiksi; sillä heidät pelastetaan. Mutta sinetöimissanoman tulos on vain 144.000, sen tähden näiden täytyy kuulua mukaan siihen lukumäärään. Noustessaan ylös erikoisessa ylösnousemuksessa (Dan. 12:2; Ilm. 1:7), mikä tapahtuu Jumalan äänen kuulussa temppeleistä seitsemännen ja viimeisen vitsauksen alkaessa (Ilm. 16:17; Joelin 3:16; Hebr. 12:26), he nousevat sen vitsauksen aikana, ja siksi heidän voidaan sanoa tulleen 'suuresta ahdistuksesta' (Ilm. 7:14), ja he nousevat haudasta vain kuolevaiseen elämään. He ottavat paikkansa niiden uskoviensa joukossa, jotka eivät ole kuolleet ja yhdessä heidän kanssaan saavat kuolemattomuuden viimeisen pasuunan kaikuessa (I. Kor. 15:52), ollen yhdessä toisten kanssa heidät muutetaan hetkessä, silmänräpäyksessä. Siten, vaikka ovat kulkeneet haudan kautta, heistä voidaan lopulla sanoa, että he ovat 'ostetut ihmisistä' (Ilm. 14:4), se on elävien joukosta, sillä Kristuksen tuleminen tapaa heidät elävinä odottaen muutosta kuolemattomuuteen, aivan kuin nekin, jotka eivät ole kuolleet, ja aivan kuin he eivät olisi koskaan olleet kuolleitakaan." Tämä huomautus on jätetty pois "Daniel and the Revelation" -kirjan myöhemmistä painoksista. Tämän kohdan lähemmin selvittämiseksi tutkikaa huolellisesti kaaviota ja selitystä tämän luvun lopulla.

KIRJAIMELLINEN LUKUMÄÄRÄ

Ensimmäisessä näyssään, jonka sisar White sai Herralta, hän näki 144.000 ja sanoi kirjassa "Hengellisiä kokemuksia", s. 17: "Elossa olevat pyhät, luvultaan 144.000 tunsivat ja ymmärsivät äänen..." Hän painottaa asiaa, että tämä ei ole kuvaannollinen numeroluku, vaan kirjaimellinen, tarkalleen 144.000. Koska seitsemännen päivän adventtiseurakunta kasvoi - erikoisesti ensimmäisen ja toisen maailmansodan luopumusten jälkeen - ollen nykyään noin 16 miljoonaa, käsite 144.000:sta kirjaimellisena lukuna, muodostaen kolmannen enkelin sanoman koko tuloksen, on kauhistus adventisteille tänään. Mutta vanha totuus ei ole muuttunut. Muutokset aatteessa alkoivat jo vuonna 1894, kun muutamat nousivat ja julistivat niin sanottua uutta valoa, että 144.000 olisivat vain "eläviä". Taistellakseen tätä "uutta valoa" vastaan vanhin Loughborough kirjoitti kirjasensa. Tästä innoitettujen todistusten pois jättämisen ajasta lähtien on noussut monia teorioita, kunnes meidän päivinämmä vanhin Robert Pierson, pääkonferenssin puheenjohtaja, jäljitteli edeltäjänsä, vanhin A. G. Daniellsin ajatusta sanoessaan:

"Jos haluatte lukea innoitettua tietoa adventtiliikkeen voitosta, tulkaa minun kanssani kuulemaan apostolin sanoja Patmoksen saarella, jotka on merkitty muistiin Ilmestyskirja 7:9: 'Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään.'" Rev. And Her. 26.6.1966.

Vanhin Pierson siten uskoi lukemattoman suuren joukon, josta Raamattu puhuu, olevan adventtiliikkeen tulosta. Profetian Henki ilmoittaa hyvin selvästi, että ei lukematon joukko, vaan ainoastaan 144.000 on kolmannen enkelin sanoman hengellinen tulos. Selvittääksesi itsellesi, ketkä ovat sinetöityjä, ja millä ehdolla vain tämä työ voidaan suorittaa, niin tutki seuraavia todistuksia: T.5, s. 213, 214, 216, 136 (1881).T.3, s. 266. H. k. s.17-20. S. t., s. 616.

KUOLEMAA NÄKEMÄTTÄ

Tämä ilmaus, jota sisar White käytti viitatessaan 144.000:een kirjassa Spiritual Gifts s. 143 (Kysymyksiä sinetöimissanomasta J. N. Loughborough, s. 17) on yllättänyt monen profetian tutkijat. Tässä hänen lausuntonsa "Näin erään kirjoituksen, jota monistettiin ja levitettiin maan eri osiin ja jossa määrättiin, että jolleivät pyhät luopuisi erikoisesta uskostaan, hylkäisi sapatia ja alkaisi pyhittää viikon ensimmäistä päivää, olisi kansalla vapaus määrätyn ajan jälkeen tappa heidät... Saatana etsi

tilaisuutta tappaakseen Korkeimman pyhät; mutta Jeesus käski enkeliensä vartioida heitä. Tekemällä liiton niiden kanssa, jotka olivat pitäneet Hänen lakinsa, Jumala oli saava kunnian muuttaessaan kuolemaa näkemättä uskollisina pysyneet ne, jotka olivat niin kauan Häntä odottaneet ja ikävöineet." Tästä lauseesta, "muuttaessaan kuolemaa näkemättä", on tehty väite, että kukaan sellainen ei kuulu 144.000:n joukkoon, joka ei elä

Kristuksen toiseen tulemiseen saakka. Vastaus, jonka vanhin Loughborough antoi tähän asiaan on, että se kuolema, josta heidät pelastettiin, tarkoittaa sunnuntailain aikana "paperilla levitettyä" tappamisen lupaa, eikä luonnollista kuolemaa, johon jokainen on alistettu. Muistakaa, että ylösnousseet sapatin pitäjät kuuluvat "liiton tehneisiin", joten heidät muutetaan Kristuksen tullessa heidän ei tarvitse nähdä uhkaavaa kuolemaa. Eläessään tämän julistuksen aikana he ovat joutuneet "Jaakobin ahdistuksen aikaan". Lainaamme toista lausuntoa kirjasta "Suuri taistelu", s. 627, jota käyttävät ne, jotka väittävät, että kukaan kuollut ei kuulu 144.000:n joukkoon: "Nämä, jotka ovat ostetut taivaaseen maan päällä elävien joukosta, ovat 'ostetut ihmisistä esikoisiksi Jumalalle ja Karitsalle' Ilmestyskirja 14:1-5; 15:3. 'Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat'; he ovat kokeneet ahdistuksen ajan, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut; he ovat kestäneet samanlaisen tuskan ja ahdistuksen kuin Jaakob; he ovat pysyneet pystyssä ilman välittäjää Jumalan viimeisten rangaistustuomioitten kohdatessa maailmaa. He ovat pelastuneet, sillä 'he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä'... He ovat nähneet nälän ja ruton autoioittavan maata sekä auringon saavan vallan paahtaa ihmisiä suurella kuumuudella, ja he itse ovat kestäneet kärsimyksiä, nälkää ja janoa." Tämä lausunto viittaa 144.000:een. Vaikka tämä joukko kuvataan kulkeneen kaikkien vitsausten läpi,

ilmeisesti se on vain osittain totta niistä, jotka ovat kuolleet uskossa kolmannen enkelin sanomaan, sillä he nousevat vasta seitsemännen vitsauksen lopulla. Heidät on herätetty ylös Jaakobin ahdistuksen ajalla näkemään viimeisen Jumalan tuomion vuodatuksen seitsemän vitsauksen aikana, ja ovat niiden joukossa, jotka ovat kuoleman uhkauksen alaisina. Vanhin Loughborough päättää perustelunsa seuraavalla lausunnolla: "Jos vielä on jotain hämärää ylösnousseista sapatinpitäjistä kuuluvatko he 144.000:n joukkoon, miettikää seuraavia sisar Whiten sanoja vuonna 1909. Pääkonferenssilla vuonna 1909 vanhin Irwin otti pikakirjoittajan mukaansa mennessään sisar Whiten luokse. Hän halusi kysyä häneltä muutamia kysymyksiä ja saada tarkan jäljennöksen vastauksen sanoista. "Kysymysten joukossa oli tämä: 'Tulevatko sanomassa kuolleet sisältymään 144.000:een?' Sisar White antoi seuraavan vastauksen: 'Kyllä tulevat. Ne jotka ovat kuolleet uskossa, tulevat sisältymään 144.000:een. Olen varma tästä asiasta.' Nämä olivat tarkalleen kysymyksen ja vastauksen sanat, kun veli Irwin antoi minulle jäljennöksen pikakirjoittajan raportista." Lopuksi, tutkikaa huolellisesti vakavin rukouksin kaaviota tämän luvun lopussa. Se antaa vakavan opetuksen näiden armon viimeisten päivien adventtiuskovalle.

JÄÄNNÖSSEURAKUNTA

Tämä pirosken tarkoitus ei ole olla tyhjentävä kaikista viimeisten päivien tapahtumista, vaan paremminkin osoittaa suhde 144, 000:n ja suuren joukon välillä.

A. LUOMINEN - Suuren kansan-paljouden alku- Adam, Abel, Seet, jne.

B. 1844 - 2300 päivän (vuoden) loppu. Lopunajan alku. Tutkivan tuomion alku taivaan pyhäkössä. Kolmannen enkelin sanoman alku. Sinetöimistyön alku sapattivalolla. 144,000 alku.

C. KOETUSAJAN PÄÄTTYMINEN - Tutkivan tuomion loppu. 144,000:n sinetöimisen loppu. 7 viimeisen vitsauksen alku.

D. OSITTAINEN YLÖSNOUSEMUS - 144,000 kaikki elävät. JEESUS SAAPUU - Ensimmäinen uskovien ylösnousemus (suuri joukko). 144,000 muutetaan kuolemattomuuteen. Kohtaus Herran kanssa ilmassa. Tuhatvuotiskauden alku.

1. Kohta A:sta kohta B:hen on aikakausi, jolloin kaikki pelastetut kuuluvat suureen joukkoon. Tähän kuuluvat keskiajan marttyyrit ja jokainen uskollinen Jumalan lapsi luomisesta vuoteen 1844.

2. Vasta kohdasta B on mahdollista kuulua 144.000:n joukkoon. Siten kukaan ennen 1844:ää elänyt ei voi kuulua tähän luokkaan. Kaikki, jotka tuntevat ja jotka ovat vastaanottaneet kolmannen enkelin sanoman, täytyy joko kuulua 144.000:n joukkoon tai olla kadotettu. Vastoin yleistä luuloa he eivät voi pelastua suureen lukemattomaan joukkoon.

3. Kohta C tarkoittaa aikaa vähän ennen Kristuksen takaisintuloa, kun koetusaika päättyy ja Kristus, ylimmäinen Pappi, jättää taivaan pyhäkön. Tämä on myös tutkivan tuomion loppu ja 7 viimeisen vitsauksen alku. Tässä kohdassa koko 144.000 on sinetöity.

4. Kohdassa D tapahtuu osittainen ylösnousemus Dan. 12:2, jolloin kahteen luokkaan kuuluvia ihmisiä nousee ylös. Se, että tässä puhutaan kahdesta luokasta

todistaa, että tässä ei tarkoiteta Ilmestyskirjan 20:6:n ensimmäistä ylösnousemusta. Tässä osittaisessa ylösnousemuksessa nousseet ovat niitä, jotka kuolivat uskossa kolmannen enkelin sanomaan (S.t., s. 616) ja kuuluvat 144.000:n sinetöityihin. Heidät nostetaan kirkastettuina, mutta ei kuolemattomina (S.t., s. 624). Myös jumalattomat, joita kuvataan Ilmestyskirjan 1:7 nousevat ylös tässä. Vanhurskaat, jotka nousevat ylös tänä aikana, ovat ylösnousseet Jaakobin ahdistuksen aikana, 7. vitsauksen aikana Jumalan äänen kutsumana (S.t., s. 615, 616). Tässä mainitut tapahtumat tapahtuvat lyhyenä aikana, juuri vähän ennen kuin Herra todella saapuu.

5. Kohdassa D kaikki 144.000 elävät ja lukumäärä on täysi. He kuulevat Jumalan liiton, joka julistaa Kristuksen tulon päivän ja hetken (S.t., s. 616, 618). Muista, he eivät vielä ole kuolemattomia, ainoastaan kirkastettuja.

6. Kohta E esittää Kristuksen tuloa. Hänen äänensä kutsuu haudoista kaikki uskovat Adamista alkaen, suureen joukkoon. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus (Joh. 5:28, 29; Ilm. 20:6, alku osa). Suuri joukko nousee kuolemattomana (S.t., s. 624). Sillä hetkellä 144.000 on muutettu silmänräpäyksessä kuolemattomaksi (S.t., s. 624).

7. Molemmat luokat kohtaavat Herran ilmassa (1. Tess. 4:16, 17). He menevät Kristuksen kanssa tuomitsemaan jumalattomia tuhannen vuoden aikana taivaassa (Ilm. 20:6)

VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN, OSA 1

Jokaisella asialla on kaksi puolta. Olisi epäoikeudenmukaista esittää jokin asia vain yhdeltä puolelta. Täytyy myöntää, että molemmat puolet eivät voi olla oikeassa, sillä silloin ei olisi olemassa mitään totuutta, oikeutta tai vanhurskautta. Siten me tutkimme muutamia vastaväitteitä tähän Uskonpuhdistusliikkeeseen; ja sitten katsomme ovatko ne oikeutettuja kaikessa siinä valossa, mitä olemme edellä esittäneet.

VÄITE 1

Eikö sisar White jäänyt suureen seitsemännen päivän adventiseurakuntaan aina kuolemaansa saakka?

VASTAUS: Kyllä! Mutta hänen kuollessaan perjantaina, 16. heinäkuuta 1915 Amerikka ei vielä ollut astunut sotaan. Yhdysvallat liittyi sotaponnisteluihin vuonna 1917, kaksi vuotta sisar Whiten kuoleman jälkeen. Siten koetus koskien sotakysymystä ei ollut vielä kehittynyt Amerikassa, minkä johdosta sisar Whitella ei ollut mitään syytä tehdä erityistä huomautusta tai päätöstä Euroopan tilanteesta, ja mitä pitäisi tehdä, siihen hänen sanotaan sanoneen: "Minä otaksun veljien tekevän velvollisuutensa", mikä voidaan tulkita monella tapaa.

VÄITE 2

Meille on kerrottu, että koko Uskonpuhdistusliike alkoi muutamista fanaatikoista, kuten Wieck, Kersting ja muut. Onko näin?

VASTAUS: Jos lujana seisominen Jumalan lain puolesta kuolema vastassa on fanatismia, silloin Uskonpuhdistusliike on syyllinen siihen. Mutta ei ole mitään väittelyä siitä, etteivätkö uskonpuhdistajat ottaneet oikeaa asennetta sotaväki ja sapattikysymyksessä kriisin tullessa vuonna 1914, ja että Seitsemännen Päivän

Adventistiseurakunta luopui ja lankesi sinä aikana. Tosiasioita ovat, että Wieck ei koskaan kuulunut Uskonpuhdistusliikkeeseen, ja mitä tahansa hän tekikin, siitä ei voida syyttää uskonpuhdistusliikettä. Rva Kersting, väärä profeetta, koetti tyrkyttää mielipiteitään Uskonpuhdistusliikkeen jäsenille, mutta ei onnistunut. Miksi heittää tällaisia huomautuksia Uskonpuhdistusliikkeeseen? Mutta sellaiset syytökset eivät ole uusia. Kuulkaa Jumalan palvelijan ilmoitusta: "Uskonpuhdistuksen päivinä syytivät sen viholliset hurmahenkisyyden tuottamista pahoista hedelmistä niitä, jotka sitä innokkaimmin vastustivat. Adventtiliikkeen vastustajat menettelivät samoin. Tyytymättä esittämään väärin ja liioittelevasti äärimmäisyyssainesten ja kiihkoilijain erheitä, he levittivät täysin perättömiä, epäsuotuisia huhuja." S.t., s. 399. Ei, tämä liike ei alkanut fanatismista ja fanaatikoista. Se alkoi yksinomaan Jumalan käskyjen pitämisestä tai rikkomisesta.

VÄITE 3

Kristus sanoi: "Antakaa vehnien ja rikkaruohojen kasvaa yhdessä..." mikä tarkoittaa, että meidän ei pidä yrittää erottaa syntisiä tai edes luopuneita seurakunnasta. Heidän tulee kaikkien olla yhdessä Jeesuksen tuloon asti.

VASTAUS: Tämä suosittu väite perustuu täysin väärään käsitykseen vehnien ja rikkaruohojen tarkoituksesta. Ketkä ovat "rikkaruohoja"? (lusteita) Profetian Henki tekee sen selväksi kirjassa "Kristuksen vertaukset", s. 46: "Miten oli alkuseurakunnassa? Ananias ja Safiira liittyivät opetuslapsiin. Simon, noita, kastettiin. Deemasta, joka hylkäsi Paavalin, oli pidetty uskovaisena. Juudas Iskariot oli yksi apostoleista. Kristuksen suhtautuminen Juudakseen on merkitty muistiin, jotta nähtäisiin Hänen pitkälinen kärsivällisyytensä turmeltunutta ihmisuontoa kohtaan, ja Hän kehottaa meitä sietämään sitä niin kuin Hän on sietänyt sitä. Hän on sanonut, että seurakunnassa tulee olemaan valheveljiä ajan loppuun asti."

Kiinnostava asia on, että Ananias ja Safiira, Simon, noita, Deemas ja Juudas, kukaan näistä mainituista ei ollut "julkisyntinen". He eivät olleet paljastuneet vääriksi seurakunnan jäsenille ennen kuin suuri koe osoitti heidän uskottomuutensa. He olivat sen vuoksi "salaisia syntisiä", mikä tekee asiaan suuren eron. Yllämainittujen Raamatun esimerkkien vastakohtana Euroopan luopumus tehtiin avoimesti ja oli ilmeinen jokaiselle; siksi se täytyy luokitella "julkisyntiseksi". Tästä syntiluokasta sisar White sanoo "Kristuksen vertauksissa", s. 45: "Kristus on selvästi opettanut että ne, jotka itsepintaisesti pysyvät julkisyntisissä, täytyy erottaa seurakunnasta, mutta luonteen ja vaikuttimien tuomitsemista Hän ei ole antanut meidän tehtäväksemme." Lopuksi, luste ei tarkoita julkisyntisiä seurakunnassa. He osoittautuvat heikoiksi, erehtyviksi sieluiksi Jumalan kansan keskuudessa, joita täytyy kantaa Kristuksen rakkaudessa.

VÄITE 4

Uskonpuhdistusliike ei vastaa kuvausta, joka on T.9, s. 126: "Sairaita parannettiin ja muita ihmeitä suoritettiin... Satojen ja tuhansien nähtiin vierailevan kodeissa..." jne. Siksi se ei voi olla oikea uskonpuhdistus.

VASTAUS: Meidän täytyy jälleen sanoa: "Kirjoitettu on", lainaten kirjaa "Medical Ministry.", s. 16: "Kaikkialla riveissämme täytyy tapahtua uskonpuhdistus. Kansan täytyy saavuttaa korkeampi taso ennen kuin voimme odottaa Jumalan voiman

ilmenemistä selvällä tavalla sairaiden parantamisessa..." On sen vuoksi ilmeistä, että sisar White näkee tämän uskonpuhdistuksen T.9:n ilmoituksessa sen lopullisessa voittokulussa ehtoosateessa. Tämä sopii yhteen muiden kuvausten kanssa ehtoosateen kokemuksista, jolloin sairaita parannetaan ja merkit ja ihmeet seuraavat uskovaisia. Muistakaamme, että taisteleva seurakunta ei ole voitosta riemuitseva seurakunta. Toisessa lausunnossa yllä olevassa lainauksessa osoitetaan, että uskonpuhdistusta tarvitaan nyt valmistamaan Jumalan kansaa lopulliseen voittoisaan työhön. Kun seulominen on päättynyt, silloin ehtoosade lopettaa Pyhän Hengen voimassa aloitetun työn.

VÄITE 5

Teillä ei ole kouluja, parantoloita tai muita suuria laitoksia. Kuinka te voitte päättää työn?

VASTAUS: Voimakkaan huudon sanomasta puhuen Jumalan palvelija sanoi: "Nämä työntekijät tulevat kykeneviksi toimeensa Pyhän Hengen voitelun kautta paremmin kuin oppilaitoksissa tapahtuvan opetuksen avulla." S.t., s. 591.

"Hän nostaa ja korottaa keskuudestamme niitä, jotka ovat mieluummin Hänen Henkensä voitelun opettamia kuin tieteellisten laitosten ulkonaisesti kouluttamia." T.5, s. 82. Martti Luther sanoi: "Jumala ei koskaan valinnut profeetaksi ylimmäistä pappia tai jotakin muuta huomattavaa henkilöä. Tavallisesti Hän valitsi vähäpätöisiä ja halpoina pidettyjä ihmisiä, vieläpä kerran Aamos-nimisen paimenen." S.t., s. 144.

"Kansamme keskuudessa on jatkuvana vaarana, että ne jotka ryhtyvät työhön kouluissamme ja parantoloissamme suosivat aatetta, että heidän täytyy olla samalla linjalla maailman kanssa... Tämä on yksi suurimpia erehdyksiä, mitä voitaisiin tehdä... Ne jotka etsivät sitä kasvatusta, jota maailma pitää korkeasti arvossa, joutuvat asteittain kauemmaksi ja kauemmaksi totuuden periaatteista, kunnes heistä tulee koulutettuja maailmanihmisiä." Fundamentals of Chr.Ed., s. 534.

Me uskomme seurakuntakoulujen perustamiseen, jos on mahdollista pitää niitä jumalallisten ohjeiden mukaisesti. Väitteeseen, ettei meillä ole parantoloita, me uskomme, että "... huumaavien lääkkeiden käyttö pitäisi aina jättää pois..." T.5, s. 311. "Lääkkeiden nauttimisella on aiheutettu enemmän kuolemantapauksia kuin kaikilla muilla tavoilla yhteensä. Jos maassa olisi yksi lääkäri tuhannen tilalla, voitaisiin välttää suuri määrä liian varhaisia kuolemantapauksia. Lukemattomat lääkärit ja lukemattomat lääkkeet ovat kironneet maan asukkaat ja vieneet tuhansia ja jopa kymmeniätuhansia ennenaikaiseen hautaan." Sei. Mess.2, s. 450. "Lääkkeiden käyttö meidän laitoksissamme on vastoin sitä valoa, minkä Herra on halunnut antaa. Lääkkeiden liiketoiminta on aiheuttanut enemmän harmia maailmallemme ja tappanut enemmän kuin on auttanut tai parantanut. Valo, joka ensiksi annettiin minulle, miksi meidän pitäisi pystyttää laitoksiamme oli, että parantoloissamme pitäisi uudistaa lääkärien käytäntötapoja." Medical Ministry, s. 27.

Kiinnitettiinkö tähän varoitukseen huomiota? Tapahtui päin vastoin! Adventistien-parantolat muutettiin maailmallisiksi sairaaloiksi Amerikan Lääketieteellisen

Yhdistyksen painostamana. Lääkehoitoa on tänään käytetty maailmanlaajuisesti kaikissa Seitsemännen Päivän Adventistien lääketieteellisissä laitoksissa samoin kuin kaikissa maailman sairaaloissa. Jos tämä ei ole suoranaista luopumista jumalallisesta suunnitelmasta, niin mikä sitten on luopumista? Jumalallista uudistusta on kutsuttu tällekin alalle. Uskonpuhdistusliike protestoi ankarasti sen kaltaisia sairaaloita vastaan.

KYSYMYKSIIN VASTATAAN, OSA 2

Tämän luvun me aloitamme hyvin suositulla väitteellä.

VÄITE 6

Eikö meitä varoiteta kutsumasta jäännösseurakuntaa Babyloniksi?

VASTAUS: Kyllä tietenkin! Tosiasiassa jäännösseurakunta ei koskaan voi olla Babylon. Se olisi valhesyytöstä. Sellaisessa tapauksessa Jumalalle ei olisi jäänyt mitään seurakuntaa maan päälle puolustamaan Hänen kunniaansa ja pitämään Hänen lakinsa. Mutta ajatelkaamme kysymystä lähemmin esittämällä vastakysymys: Miettimällä kaikkea, mikä on jäännösseurakunta tänään? Ottakaamme esimerkiksi Euroopan tilanne, jota juuri tutkimme. Kun 98% seitsemännen päivän adventisteista lankesi luopumukseen polkemalla Jumalan pyhän lain, olivatko he silti jäännösseurakunta, joka pitää Hänen lakinsa (Ilm.12:17)? Oletamme, että sinä myönnät, että eivät. Kuka silloin muodosti jäännöksen? 2% seisojia lujana totuuden perustuksella kasvokkain kuoleman kanssa- Uskonpuhdistusliike. He olivat jäännösseurakunta. He ovat hänen siemenensä jäännös -vaimo edustaa kristillisiä seurakuntia; hänen siemenensä adventtiuskovia; hänen siemenensä jäljellejääneet Uskonpuhdistusliikettä. Vääriä opettajia on noussut suuressa määrin vuosien aikana merkitäkseen adventtiseurakunnan Babyloniksi. Kirjan "Testimonies to Ministers" mukaan nämä miehet:

- 1) asettivat ajan,
- 2) olivat järjestöä vastaan,
- 3) vastustivat kymmenysten maksamista jne. - asioita, joita

Uskonpuhdistusliike ei ole koskaan edustanut. Vielä yksi asia huomioitavaksi: "Todistuksissa mitään ei ole jätetty huomioimatta; mitään ei ole heitetty syrjään; mutta aika ja paikka täytyy huomioida." Sel.Mess.I, s. 57. Tätä taivaallista mittapuuta tarkatessamme huomaamme, että tämä todistus kirjoitettiin vuonna 1893. Suuressa viisaudessa sisar White kirjoitti sinä aikana: "Mutta on yksi seurakunta maailmassa, joka tänä aikana (1893) seisoo muurin aukossa ja korjaa muuria..." T.M., s. 50.

Kaksi sanaa "tänä aikana", ovat tärkeitä. Sinä aikana Seitsemännen Päivän Adventisti-seurakunta oli yksi todellinen seurakunta. Mutta kun Uskonpuhdistusliike osoittautui uskolliseksi suuren luopumuksen tapahtuessa, siitä tuli se ainoa seurakunta, joka vastaa kuvausta jäännösseurakunnasta. Kysymykseen, uskommeko me että suuri Seitsemännen Päivän Adventtiseurakunta on Babylon, meidän ei tarvitse opettaa sitä, mutta me uskomme, että lausunto T.8:ssä, s. 250 on totta. Siinä sanotaan muun muassa: "Sitten Hän (Kristus) sanoi minulle: 'Etkö voi nähdä, miten he teeskennellen ovat

peittäneet luonteensa saastaisuuden ja mädännäisyyden? Kuinka on uskollinen kaupunki tullut portoksi! Minun Isäni huone on tehty markkinapaikaksi, paikaksi, josta taivaallinen läsnäolo ja kirkkaus ovat paenneet." Tämä lausunto kirjoitettiin vuonna 1903, eli 10 vuotta sen jälkeen, kun oli kirjoitettu luku "Jäännösseurakunta ei ole Babylon". Se kuvailee seurakuntaa "portoksi". Missään emme ole löytäneet mitään lausuntoa, joka olisi kirjoitettu myöhemmin siinä mielessä, että seurakunta ei olisi enää mainitussa synnillisessä tilassa. Näette, että totuuden vastaanottaminen riippuu siitä, miten määrättyjä asioita katsellaan. Kaikki sopii kauniisti yhteen, kun ne sovelletaan kirjoitetun sanan ja Todistusten mukaan.

VÄITE 7

Ilmestyskirjan 2. ja 3. luvuissa mainitaan vain seitsemän seurakuntaa. Ettekö te ole kahdeksas seurakunta?

VASTAUS: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös." Room. 9:27. Mikään Ilmestyskirjan seitsemästä seurakunnasta ei pelastunut yhdyskuntana. Tosiasiassa jokaisen kirjeen lopussa muutamille uskollisille sieluille sanottiin: "Sille, joka voittaa..."

Laodikea, seitsemäs seurakunnan aikakausi tarkoittaa "tuomittu kansa" eli erikoismielessä Jumalan kansa, joka elää tutkivan tuomion aikana, mikä alkoi vuonna 1844. Tästä viimeisestä seurakunnasta profeetta Sefanja sanoi: "Jotka murehtivat, kaukana juhlahokouksista, ne minä kokoan: nehän ovat sinusta,... Minä pelastan ontuvat ja kokoan karkoitettut ja teen heidät ylistetyksi ja mainehikkaiksi..." Sef. 3:18, 19.

Uskonpuhdistusliike on osa seitsemännestä eli adventtiliikkeen aikakaudesta - aivan kuin Joosua/Kaaleb- liike oli osa vanhaa Israelia, joka lähti ulos Egyptistä, vaikka se oli uuden johdon alaisena. Uskonpuhdistusliikkeen jäsenet ovat puhdasoppisia seitsemännen päivän adventisteja, eivät tietenkään adventtikirkon kirjoissa, mutta mikä on tärkeämpää, kolmen enkelin sanoman hengessä ja totuudessa. He ovat todellisia adventisteja ja Ilmestyskirjan 12:17:n jäännösseurakunta. He ottavat vaarin uskollisen Todistajan todistuksesta, kulkevat läpi seulomisen ja valmistuvat ehtoosateelle. He ovat erillään nimellisistä adventisteista järjestönä, mutta eivät muodosta kahdeksatta seurakuntaa.

VÄITE 8

Teillä on niin vähän jäseniä. Kuinka te voitte koskaan päättää työtä?

VASTAUS: Tällä vanhalla väitteellä ei ole mitään arvoa. Jonatan sanoi aseenkantajalleen: "... mikään ei estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien." 1. Sam. 14:6. Ja Gideonille Herra sanoi: "Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä..." Tuom. 7:2. Elia oli yksinään ja Nooalla oli ainoastaan kahdeksanhenkinen perheensä otettavaksi arkkiin kaikista maan miljoonista. Onko mitään erilailla tänään? Jos on, niin osoittakaa meille minkä tähden. 144,000 pelastettua tuloksena kolmannen enkelin sanomasta on kuin pisara sangossa. Mutta Jumalan työ päätetään "ei väellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni," mikä tarkoittaa, että taivaallinen ihme päättää työn ehtoosateen aikana. Siten Jumalalle annetaan kaikki kunnia eikä ihmiselle taikka millekään maalliselle järjestölle.

VÄITE 9

Sisar White aina ilmaisi täyden luottamuksensa pääkonferenssin veljiin ja omasta tahdostaan jätti todistusjäljennökset omaisuudenhoitajasäätiön huomaan, joka koostui pääkonferenssin miehistä viedäkseen työtä eteenpäin hänen kuoltuaan.

VASTAUS: Tämä sopii yhteen sen siunauksen kanssa, jonka Mooses lausui Israelille ennen kuolemaansa, mistä mainitaan 5. Moos. 33:ssa. Kuitenkaan tätä siunausta ei käytetty sille suurelle joukolle, joiden ruumiit oli siroteltu erämaahan kaikkine uskottomine johtajineen. Mooses rakasti kansaa niin paljon, että hän halusi jäädä Jumalan rangaistuksen alle täydellisessä tuhossa toivoen, että hänen oma nimensä pyyhittäisiin pois heidän mukanaan, jos tuomio pantaisiin täytäntöön. Sisar White ei ollut erilainen. Hänen rakkautensa asiaan, joka oli olennainen osa hänestä, oli syvää ja antautunutta. Ja sinä aikana hänellä ei ollut mitään todellista syytä olla luottamatta veljiinsä Amerikassa. Heidän koeaikansa ei ollut vielä täysin tullut ja hän toivoi parasta. Mutta niin oudolta kuin se näyttääkin, hän ei täysin käsittänyt kaikkia merkittäviä sanoja, joita enkeli käski hänen kirjoittaa. Tästä hän sanoi seuraavaa: "Profeetatkaan, joille oli suotu Hengen erikoinen valo, eivät täysin ymmärtäneen heille annettujen ilmestysten merkitystä. Se oli selviävä ajan kuluessa sitä mukaa kuin Jumalan kansa tarvitsi niissä olevaa opetusta." S.t., s. 331.

"Profeetat antoivat ilmoituksia, mutta niiden hengellistä merkitystä, mitä he olivat kirjoittaneet, ei paljastettu heille. He eivät nähneet totuuden tarkoitusta." Sei. Mess. I, s. 404.

Mutta miksi kaikki hänen käsikirjoituksensa uskottiin pääkonferenssin johtaville miehille? Vastakysymys on paikallaan: Jos Raamatun painaminen olisi jätetty tälle Uskonpuhdistusliikkeelle yksin, olisimmeko me pystyneet suoriutumaan tästä jättiläistehtävästä? Vastaus on ei, sillä meillä ei ole siihen mahdollisuuksia. Myöskään suuri adventtiseurakunta kaikkine mahdollisuuksineen hankkii Raamattunsa raamattuseuroilta adventtiuskon ulkopuolelta. Me kiitämme Jumalaa Whiten säätiöstä ja säätiön hallituksesta, jotka huolehtivat Todistusten ja kaikkien muiden Profetian Hengen julkaisujen painatuksesta. Työ, jota Uskonpuhdistusliike ei pystyisi tekemään. Mutta tässäkin varoituksen sana on paikallaan. Kun kirjat kootaan eri lähteistä, kokoajat voivat joskus järjestää ne sillä tavalla, että ne vaikuttavat mieliä väärään suuntaan. Neuvomme lukijoita tällaisissa kootuissa kirjoissa tai muissa teoksissa, jotka sisältävät kysymyksiä Profetian Hengestä, omamme mukaan luettuina, kääntymään alkuperäisten lähteiden puoleen ja lukemaan lausunnot niiden koko yhteydessä, huomioiden hyvin sekä ajan että paikan.

VÄITE 10

Sisar White laskettiin lepoon kriisin huipulla. Miksei Jumala varannut hänelle vähän pitempää elinaikaa, jotta hän olisi voinut kertoa veljille selvästi suuresta luopumuksesta Euroopassa ja oikaissut vakavan vääryyden, joka tehtiin seurakunnasta erotetuille?

VASTAUS: Siihen olivat hyvät syyt. Kaikkein ensiksi huomioi seuraavat jakeet: "Sido todistus talteen, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini. Pysykää laissa ja todistuksessa..." Jes. 8: 16,20. Nämä jakeet osoittavat, että kymmenen käskyn ja Profetian Hengen välillä on hyvin kiinteä suhde. Ja Ilmestyskirjan 12:17 todistaa

asian: "...jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus." Muinaisesta Israelista profeetta Hoosea sanoi: "Efraim on liitossa epäjumalain kanssa - anna hänen olla." Hoos. 4:17. Toisin sanoen, kansa rikkoi Jumalan pyhän lain. Mikä olisi tuloksena? Hoosea vastasi tähän samassa luvussa: "Niin sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu yhdessä sinun kanssasi yöllä; ja minä hävitän sinun äitisi." Hoos. 4:5. Niin me päättelemme, että kun Jumalan kansa ei välitä Hänen innoitetusta profeetastaan vaan rikkoo Hänen jumalallisen lakinsa, niin Hän ottaa profeetan pois heiltä. Ja tarkalleen näin tapahtui ensiksi vuonna 1914 avoimessa kapinassa Jumalan lakia vastaan, ja sitten vuonna 1915, kun profeetta otettiin pois. Sitten on vielä toinen tärkeä kohta. Jos sisar White olisi avoimesti tuominnut Euroopan luopumuksen ja siirtynyt muutamien uskollisten puolelle, monet olisivat liittyneet Uskonpuhdistusliikkeeseen vain sisar Whiten takia eivätkä oman vakaumuksensa vuoksi. Herra ei sallinut sen tapahtua.

TULLAKO ULOS VAI JÄÄDÄ SISÄLLE

Tässä viimeisessä luvussamme keskitymme kysymykseen, tuleeko todellisten, uskollisten Kristuksen seuraajien jäädä langenneeseen kirkkoon, vai lähteä ulos ja liittyä Jumalan jäännöskansaan. Uskomme tämän kysymyksen olevan yhden tärkeimmistä viimeisenä aikana. Jumalan kutsu uskollisille uskoville on aina merkinnyt eroa Hänen uskolliselle kansalleen, uloslähtemistä. Tämä tärkeä asia nähdään, ei vain Hänen muinaisen seurakuntansa kokemuksissa, vaan myös nykyisessä jakautumisessa. Kirjassa "Aikakausien toivo", s. 208 luemme: "... Siksi Jeesus lähti Jerusalemissa, pappien, pyhäkön ja uskonnollisten johtajain sekä kansan luota, joka oli saanut lain opetusta, ja kääntyi toisen ihmisluokan puoleen julistamaan sanomaansa ja kokoamaan niitä, jotka veisivät evankeliumin kaikille kansoille." Kristus itse seuraajineen, ollen ei toivottu, oli pakotettu eroamaan kerran valitsemastaan kansasta. Sen vuoksi Herra itse johti pienen joukon ulos langenneesta, hylätystä juutalaisesta seurakunnasta. Me luemme, Kristuksen noustua taivaaseen Apt. 4:23, että apostolit jäivät erilleen juutalaisesta järjestöstä. "Ja päästyään vapaaksi he (Pietari ja Johannes) menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet." Kirjassa "Suuri taistelu", s.48 me luemme varhaiskristityistä: "Pitkän ja ankaran taistelun jälkeen nuo harvat uskolliset päättivät katkaista kaiken yhteyden luopuneeseen kirkkoon, mikäli se edelleen kieltäytyisi puhdistautumasta valheesta ja epäjumalanpalveluksesta. He näkivät eron ehdottoman välttämättömäksi, mikäli halusivat seurata Jumalan sanaa."

Myöhemminkin kristillisen kirkon historiassa toteamme saman kannatuksen eroamiseen: "Niistä, jotka vastustivat paavinvallan tunkeutumista eteenpäin, olivat valdolaiset huomattavimmat... Monen vuosisadan ajan Piemonten seurakunnat säilyttivät riippumattomuutensa; mutta viimein tuli aika, jolloin Rooma vaatimalla vaati niiden alistumista. Turhaan taisteltuaan sen tyranniutta vastaan näiden seurakuntien johtajat tunnustivat vastenmielisesti tuon vallan herruuden, jota koko maailma näytti kunnioittavan. Oli kuitenkin muutamia, jotka kieltäytyivät tunnustamasta paavin tai prelaatin arvovaltaa. He olivat päättäneet pysyä

uskollisina Jumalalle ja säilyttää uskonsa puhtauden ja yksinkertaisuuden. Tuli ero. Ne, jotka pysyivät vanhassa uskossa, vetäytyivät nyt syrjään." S.t., s. 67.

"Kuitenkin Luther vasta ankaran sisäisen taistelun jälkeen lopullisesti päätti erota kirkosta." S.t., s. 144.

"Wesley ei aikonut muodostaa uutta kirkkokuntaa, vaan järjesti heidät niin kutsutuiksi metodistiyhdistyksiksi." S.t., s. 251. Ja tullaksemme meidän aikaamme tutkimme William Millerin kokemuksia. Jonkin aikaa seurakunnat katselivat suosiollisesti hänen työtään, mutta kun eri saarnaajat ja uskonnolliset johtajat hylkäsivät adventtisanoman ja yrittivät painaa alas hänen opettamaansa totuutta, uskovien oli tehtävä elintärkeä ratkaisu. "He rakastivat seurakuntaansa eivätkä halunneet siitä erota; mutta nähtyään Jumalan sanan todistuksen tulleen vaiennetuksi ja profetioiden tutkimisoikeuden kielletyksi, he tunsivat uskollisuutensa Jumalaa kohtaan kieltävän alistumasta. Niiden, jotka koettivat sulkea pois Jumalan sanan todistuksen, he eivät katsoneet voivan muodostaa Kristuksen seurakuntaa, joka on 'totuuden pylväs ja perustus'. Tämän nojalla he katsoivat olevansa oikeutettuja eroamaan aikaisemmasta seurakuntayhteydestään, ja kesällä 1844 seurakunnista erosi noin viisikymmentä tuhatta henkilöä." S.t., s. 381.

Ero - epäroimätön, varma ja täydellinen - on Jumalan valtakunnan luonnonlaki; ja tänään tuo pyhä periaate vetoaa mitä suurimmalla voimalla. Näinä vakavina päivinä täyttyy muinaisten profetioiden kuvaus ihmeellisestä jumalallisesta erosta Hänen uskollisessa kansassaan: "Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolen. Niin kuin paimen pitää huolen laumastaan, kun hän on lampaittensa keskellä ja ne ovat hajallaan, niin minä pidän huolen lampaistani, ja minä pelastan ne joka paikasta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä." Hes. 34:11, 12.

Tämä uskollisen Paimenen lauman etsiminen on aina tuottanut selvän eron Hänen seuraajiensa ja maailman välille, niiden, jotka eivät seuraa Häntä. Profeetta Jesaja kirjoitti: "Ja heitä kutsutaan 'pyhäksi kansaksi', 'Herran lunastetuiksi'; ja sinua kutsutaan 'halutuksi' (eli erotetuksi), 'kaupungiksi, joka ei ole hyljätty'" Jes. 62:12.

Yhtäpitävästi tämän raamatunpaikan kanssa luemme kirjassa "Aikakausten toivo" s.208: "Kuten hengelliset vallanpitäjät Kristuksen päivinä hylkäsivät ihmisen Valon ja Elämän, niin Hänet ovat hylänneet kaikki jälkeen tulevatkin sukupolvet. Kristuksen vetäytyminen pois Juudeasta on kerta toisensa jälkeen toistunut historiassa. Kun uskonpuhdistajat saarnasivat Jumalan sanaa, ei heillä ollut aikomusta erota valtionkirkosta, mutta uskonnolliset johtajat eivät sietäneet valoa, ja niiden, jotka sitä levittivät, täytyi etsiä toinen ihmisluokka, joka kaipasi totuutta. Meidän aikanamme on vain harvoja uskonpuhdistajien seuraajiksi tunnustautuvia, joissa vaikuttaa heidän henkensä. Harvat kuuntelevat Jumalan ääntä ja ovat valmiit ottamaan totuuden vastaan, missä muodossa sitä sitten esitetäänkin. Usein niiden, jotka seuraavat uskonpuhdistajain jälkiä, on pakko erota rakastamistaan seurakunnista julistaakseen Jumalan sanan selviä opetuksia. Ja monesti niiden, jotka etsivät valoa, on pakko samojen opetusten tähden jättää isiensä kirkko voidakseen olla kuuliaisina Jumalalle."

VETOOMUS

Kaiken sen perusteella, mitä olet oppinut edellisissä luvuissa ja esitetyn tiedon paljoudessa aiheesta: Uskonpuhdistus Jumalan kansan keskuudessa nykyisenä aikana, joka ei millään tavalla ole täydellinen, me päättelemme, että:

1) On täysin sopusoinnussa lain ja todistusten kanssa, että Seitsemännen Päivän Adventistien Uskonpuhdistusliike on olemassa tänään ja tekee maailmanlaajuisia töitä.

2) Sen alku vastaa täysin taivaallista kuvausta, sopien aikaan sen alussa ja luonteeseen sen työssä - ei opettaen mitään äärimmäisoppeja, vaan ainoastaan alkuperäistä tervettä Seitsemännen Päivän adventistioppia.

3) Tämä Uskonpuhdistusliike on näyttänyt sen alusta vuonna 1914 oikean, luonteenomaisen aitouden: Pitäen Jumalan käskyt ja omistaen Jeesuksen Kristuksen todistuksen.

4) Ennustuksen jäännösseurakunta täyttää kaksinkertaista tehtävää:

A. Julistaa kolmen enkelin sanomaa maailmalle.

B. Antaa Uskollisen ja Totisen Todistajan sanoma Laodikean seurakunnalle. Sopusoinnussa profetian kanssa tämä Uskonpuhdistusliike lähettää sinulle kutsun "lähteä siitä ulos", ja vetoaa yhdistymään uskolliseen jäännökseen. Siksi, rakas ystävä, me vakavasti ja sydämellisesti kehotamme sinua ottamaan lujan ja peräänantamattoman asenteen totuuden puolelle ja yhdistymään Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainväliseen Uskonpuhdistusliikkeeseen, joka on Jumalan jäännösseurakunta näinä viimeisinä päivinä.

KULKU K Aidalla tiellä

Oliessani Battle Creekissä elokuussa 1868 näin unen, että olin suuressa kansanjoukossa, josta osa valmistautui matkaa varten. Meillä oli raskaasti kuormitetut vaunut matkassamme. Kulkiessamme eteenpäin näytti tie nousevan, tämän tien toisella puolella oli syvä kuilu ja toisella oli korkea, tasainen, valkoinen seinä niin kuin kovaksi muurattu talon pääty. Kulkiessamme eteenpäin tie tuli kapeammaksi ja jyrkemmäksi, ja muutamin paikoin se näytti niin kaidalta, ettemme enää voineet matkustaa kuormitetuilla vaunuilla. Irroitimme ne hevosista, otimme osan tavaroita vaunuista ja asetimme ne hevosten selkään ja jatkoimme matkaa ratsastaen.

Edetessämme tie yhä kapeni, niin että meidän täytyi painautua lähelle seinää, ettemme putoaisi äkkijyrkän teeltä alas kuiluun. Tehdessämme tämän painautuivat hevosien selässä olevat tavarat seinää vasten, ja aloimme heilua jyrkännettä kohti. Pelkäsimme putoavamme ja tuhoutuvamme. Otimme sitten tavarat pois hevosten selästä, minkä jälkeen ne putosivat jyrkännettä alas. Jatkoimme matkaa ratsastaen, peläten tien kapeimmille kohdille tultuamme, että menettäisimme tasapainomme ja putoaisimme. Sellaisina hetkinä käsi näytti tarttuvan suitsiin, ohjaten meidät yli vaarallisten kohteiden.

Tien yhä kavetessa me oivalsimme, ettei kulku olisi enää turvallista ratsastaen, joten jätimme hevoset, jatkaen matkaa jalan yksinkertaisena rivinä, kunkin astuessa edellä kulkevien jalanjälkiin. Tällä kohdalla ojennettiin ohuita nuoria puhtaan valkoisen seinän huipulta, ja me tartuimme niihin hyvin halukkaasti, että

niiden auttamina säilyttäisimme tasapainomme polulla. Kulkiessamme nuora seurasi meitä. Lopulta polku kävi niin kapeaksi, että tulimme siihen johtopäätökseen, että voisimme käydä turvallisemmin kengittä, joten pudotimme ne jaloistamme ja kuljimme jonkin matkaa ilman niitä. Pian varmistuimme siitä, että voisimme kulkea turvallisemmin ilman sukkaa. Ne riisuttiin, ja me jatkoimme matkaa paljain jaloin. Ajattelimme silloin niitä, jotka eivät olleet totuttautuneet puutteeseen, kieltäymyksiin ja koettelemuksiin. Missä sellaiset olivat nyt? Ne eivät enää olleet mukana joukossa, sillä jokaisessa uudessa vaiheessa tiellämme muutamata jäivät jälkeen, niin että ainoastaan ne, jotka olivat tottuneet vaikeuksiin, pysyivät matkassa. Koettelemukset tiellä saivat heidät vain innokkaammin rientämään päämäärää kohti. Vaara pudota alas kuiluun yhä lisäänty. Painauduimme lähelle valkoista seinää, mutta silti emme voineet asettaa jalkojamme kokonaan polulle, sillä se oli siihen liian kapea. Silloin jäimme melkein koko painollamme riippumaan nuorista ja huudahdimme: "Meitä kannatetaan ylhäältä! Meitä tuetaan ylhäältä!" Koko kapealla polulla kulkeva joukko lausui nämä samat sanat. Kuullessamme ääniä ilonpidosta ja juopottelusta, jotka tuntuivat nousevan syyvyyden kuilusta, meitä värisytti. Kuulimme jumalattomien kiroilua, raakaa leikkiä ja alhaista, saastaista laulua. Kuulimme myös sotalaulua, tanssilaulua sekä soittoa että muuta äänekästä laulua, jossa oli kiroilua, tuskanhuutoja ja katkeraa valitusta, mutta sitä huolekkaammin me pysyttelimme kapealla, vaikealla polulla. Suuren osan ajasta meidän täytyi koko painollamme riippua nuorista. Nämä nuorat tulivat paksummiksi sitä mukaa kuin etenimme.

Tässä huomasin, että valkoinen seinä oli veren tahraama. Tulimme murheellisiksi siitä, mutta tämä tunne kesti kuitenkin vain hetken, sillä ajattelin, että jo pian on kaikki niin kuin olla pitää. Ne, jotka seuraavat meidän jälkiämme, saavat tietää, että muita on kulkenut kaitaa, vaikeaa tietä ennen heitä, josta he tulisivat siihen johtopäätökseen, että jos kerran toiset ovat pystyneet säilyttämään suunnan eteenpäin, voivat hekin tehdä samoin. Ja kun veri pusertuu heidän särkevästä jaloistaan eivät he sorru eivätkä masennu, vaan kun he näkevät veren seinässä, he tietävät, että toiset ovat kestäneet samaa tuskaa.

Lopulta tulimme suuren rotkon luo, johon tiemme päättyi. Nyt ei ollut enää mitään ohjaamassa jalkoja eikä mitään, missä jalat olisivat saaneet levätä. Meidän täytyi nyt kokonaan luottaa köysiin, jotka olivat suurentuneet, kunnes ne olivat yhtä paksut kuin ruumiimme. Tässä jouduimme hetkiseksi hämmennyksiin ja tuskaan. Peläten kysyimme hiljaa: Mihin köysi on kiinnitetty? Mieheni oli aivan edessäni. Suuret hikipisarot putosivat hänen otsaltaan, hänen niskansa ja ohimonsa valtimot olivat suurentuneet kaksinkertaisesti tavallisesta koostaan, ja hillityt, tuskaiset valitukset tulivat hänen huuliltaan. Hiki valui kasvoiltani ja tunsin sellaista tuskaa, jota en milloinkaan aikaisemmin ollut tuntenut. Hirvittävä taistelu oli edessämme. Jos me tässä epäonnistuisimme, niin kaikki matkamme vaikeudet olisi koettu turhaan.

Edessämme rotkon toisella puolella oli kauniin vihreä ruohokenttä, jonka ruoho oli noin kuusi tuumaa korkea. En nähnyt aurinkoa, vaan kirkkaan suloisia valonsäteitä, jotka kullaan ja hopean näköisinä peittivät tuon kentän. Mitään mitä maan päällä olin nähnyt, ei voitu verrata tämän kentän kauneuteen ja kirkkauteen. Mutta

onnistuuko meidän saavuttaa se? Oli tuskainen kysymyksemme. Jos köysi katkeaa, niin me hukumme.

Jälleen kuiskasimme tuskaa tuntien sanat: "Mikä pitää kiinni köyttä?" Hetken epäröimme uskaltamasta, minkä jälkeen huudahdimme: "Ainoa toivomme on luottaa täydellisesti köyteen. Siihen olemme luottaneet koko tällä vaikealla matkalla eikä se petä meitä nyt. Vieläkin epäröimme ja masennuimme. Silloin lausuttiin sanat: "Köysi on Jumalan kädessä, meidän ei tarvitse pelätä." Takanamme olevat toistivat nämä sanat lisäten niihin: "Hän ei petä meitä nyt, sillä Hän on kuljettanut meidät näin kauas turvallisesti." Sitten mieheni heittäytyi pelottavan kuilun toisella puolella olevalle kauniille kentälle. Seurasin häntä välittömästi. Oi, mitä vapautusta ja kiitollisuutta tunsimmekaan Jumalaa kohtaan! Kuulin ääniä, jotka voittoa ylistivät Jumalaa. Olin onnellinen, täysin onnellinen. Life Sketches, s. 190-193. Katso myös kirjasta Hengellisiä kokemuksia s. 17, 18.